

SOLVENS- OCH VERKSAMHETSRAPPORT 2016

If Skadeförsäkring AB (publ)

Lugn, vi hjälper dig.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	3
1 Verksamhet och resultat	5
1.1 Verksamhet	5
1.2 Försäkringsresultat	6
1.3 Investeringsresultat	7
1.4 Resultat från övriga verksamheter	8
1.5 Övrig information	8
2 Företagsstyrningssystem	9
2.1 Ifs företagsstyrningssystem	9
2.2 Lämplighetsprövning	10
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning	11
2.4 Internkontroll	16
2.5 Internrevisionsfunktionen	18
2.6 Aktuariefunktionen	19
2.7 Outsourcing	19
2.8 Övrig information	20
3 Riskprofil	21
3.1 Ifs riskmätning	21
3.2 Ifs riskprofil	21
3.3 Teckningsrisk	21
3.4 Marknadsrisk	24
3.5 Kreditrisk	28
3.6 Likviditetsrisk	31
3.7 Operativa risker inklusive legala risker	31
3.8 Övriga väsentliga risker	32
4 Värderingsmetoder för solvensändamål	33
4.1 Inledning	33
4.2 Tillgångar	36
4.3 Försäkringstekniska avsättningar	38
4.4 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	42
4.5 Alternativa värderingsmetoder (AVM)	44
4.6 Övrig information	44
5 Solvenssituation	47
5.1 Kapitalbas	47
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	50
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet	51
5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används	51
5.5 Övrig information	52
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning	52
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar (QRT)	53

Sammanfattning

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Norge, Danmark, Finland och Lettland. Dessutom har If filialer i Tyskland, Frankrike, Storbritannien och Nederländerna för nordiska företagskunder som bedriver internationell verksamhet. If är en del av Sampo-koncernen med Sampo abp (Sampo) som det yttersta moderföretaget.

If är ett av de ledande försäkringsbolagen i Sverige och Norge med marknadsandelar på 18,2 % respektive 21,0 %. På den danska marknaden är If det sjätte största försäkringsbolaget med en marknadsandel på 5,7 %.

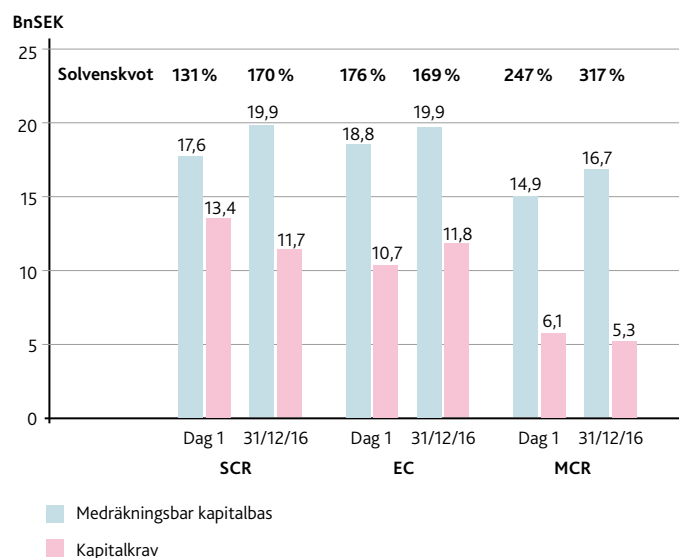
Försäkringsrörelsen i If är organisatoriskt indelad i affärsområden per kundsegment: Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (stora företag). Affärsområdena Privat och Företag dominerar nyförsäljningen.

Det tekniska resultatet ökade till 4 406 MSEK (3 858 MSEK)¹ och totalkostnadsprocenten förbättrades till 85,7 % (88,4 %). Bruttopremieinkomsten ökade med 1,2 % jämfört med föregående år exklusive valutaeffekter. Den positiva tillväxten, främst inom affärsområde Privat i Sverige, beror på den ökade nybilsförsäljningen.

Beräknad till full marknadsvärdering ökade vinsten från kapitalförvaltningen till 2 474 MSEK (1 482 MSEK), och totalavkastningen uppgick till 3,3 % (2,0 %). Resultatförbättringen på placeringsportföljen jämfört med föregående år beror i huvudsak på ett väsentligt bättre resultat för ränteportföljens kreditriskpapper. Avkastningen på aktieportföljen var god om än något lägre än föregående år.

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsingripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Hänsyn tas också till det interna måttet ekonomisk kapital. Ekonomiskt kapital används för intern riskhantering och beslutsfattande. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell för att beräkna alla viktiga kvantifierbara riskkomponenter, inklusive en diversifierad aggregering, medan de återstående riskerna beräknas med hjälp av standardformeln. Därutöver beräknas det lagstadgade minimikapitalkravet². Tillgängligt kapital benämns medräkningsbar kapitalbas. En tillräcklig kapitalbuffert krävs därutöver för att säkerställa fortlöpande solvens.

FIGUR 1 – Översikt av Ifs risk, kapital och solvens den 1 januari 2016 och den 31 december 2016.

Den huvudsakliga förklaringen till minskningen i solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet är godkännandet av Ifs partiella interna modell i november 2016. Den partiella interna modellen beräknar solvenskapitalkravet för huvuddelen av försäkringsrisken medan andra risker, bl.a. marknadsrisk, beräknas enligt standardformeln. Effekten av att införa den partiella interna modellen är dubbel då den också bidrar till ökningen av kapitalbasen genom en lägre riskmarginal i de försäkrings-tekniska avsättningarna. Ökningen av kapitalbasen beror även på balanserat nettoresultat. Ökningen av ekonomiskt kapital under 2016 beror på ökad marknadsrisk, huvudsakligen drivet av högre exponering.

If bedöms ha en stark kapitalstruktur och solvens. Ifs lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

¹ Genomgående i rapporten avser siffror inom parentes föregående motsvarande period.

² Den nivå under vilken ett försäkringsföretag inte skulle tillåtas fortsätta bedriva sin verksamhet om inte kapitalbasen återställs inom en kort tid.

Som framgår av Figur 2 nedan är de viktigaste risktyperna för If, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, tecknings- och marknadsriskerna.

FIGUR 2 – Ekonomiskt kapital, före skatt, fördelat per risktyp, 31 december 2016

För att säkerställa lämplig kapital- och riskstyrning har If etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera olika delar. Organisationsstrukturen, som omfattas av de legala och operationella strukturerna, bildar den ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har bolagsorgan och beslutsfattare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som skall följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Styrningssystemen inbegriper strategiska processer, finansiella planeringsprocesser och det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

Inom ramverket har processer implementerats och åtgärder vidtagits som syftar till att säkerställa att affärs mål och de strategiska mål uppnås och att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget. If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att tydliggöra hur specifika uppgifter inom områdena risk, kontroll och rapportering fördelas och koordineras inom organisationen. Var och en av de tre försvarslinjerna utgör tydliga områden inom ramen för den interna företagsstyrningen.

I syfte att konsolidera försäkringsverksamheten som bedrivs av If Skadeförsäkring AB (publ) och If Skadeförsäkringsbolag Ab i Finland, antog styrelserna för de båda bolagen en gemensamt upprättad fusionsplan i februari 2017. Fusionen förutsätter tillstånd från berörda myndigheter och förväntas ske den 1 september 2017. Detta är ett naturligt steg i att fullfölja If-gruppens nordiska strategi och kommer att förenkla bolagsstyrningen samt den juridiska strukturen inom gruppen.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

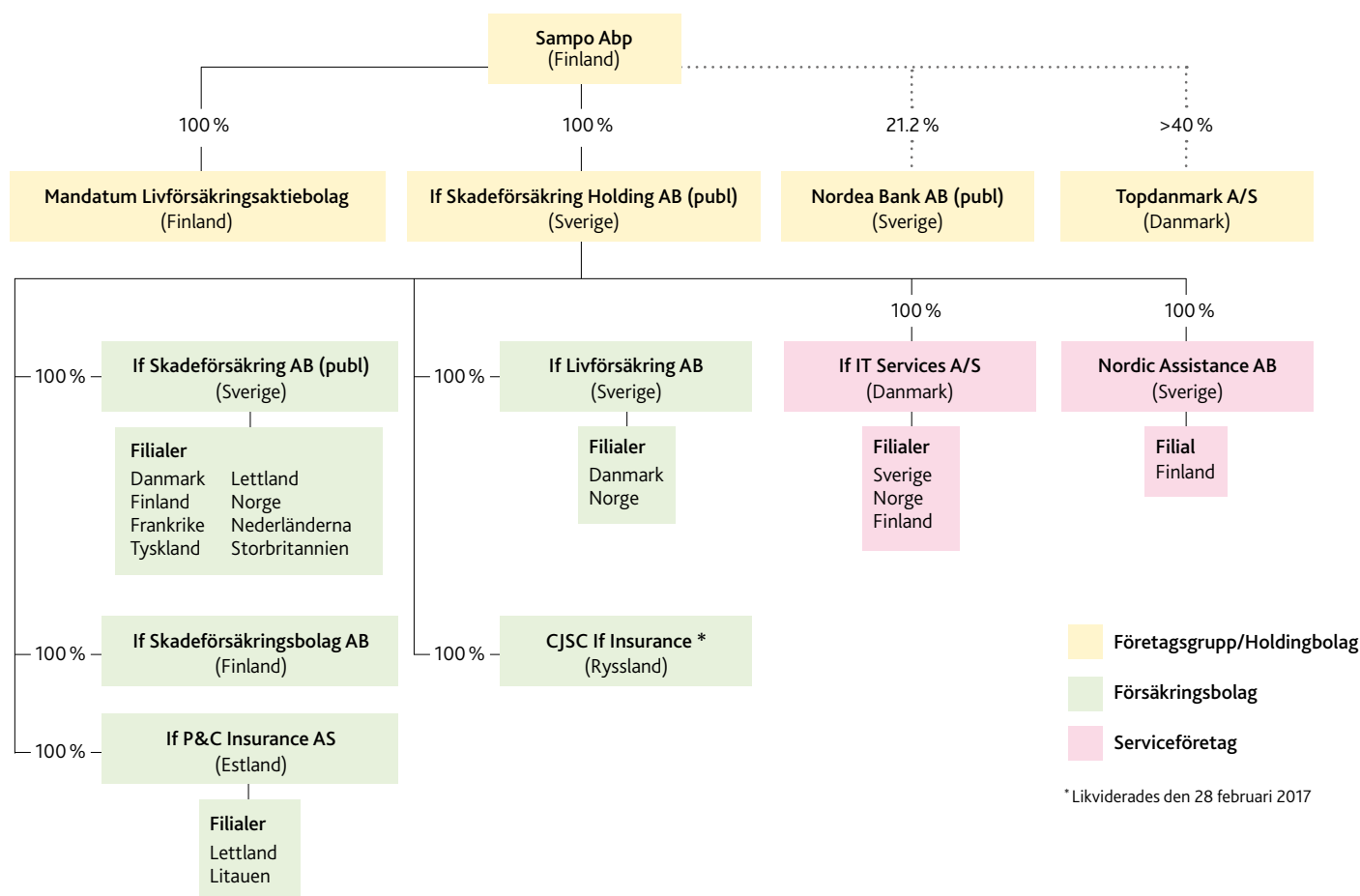
1.1.1 Organisation och struktur

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars huvudkontor ligger i Solna, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors. Sampo bedriver skadeförsäkringsverksamhet genom If i Sverige, If Skadeförsäkringsbolag AB i Finland (If Finland),

If P&C Insurance AS i Estland, livförsäkringsverksamhet genom If Livförsäkring AB i Sverige och genom Mandatumgruppen i Finland samt har ett betydande innehav i Nordea Bank AB (publ) och Topdanmark A/S. Sampo är det yttersta moderföretaget.

If bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Norge, Danmark, Finland och Lettland. Dessutom har If filialer i Tyskland, Frankrike, Storbritannien och Nederländerna, för nordiska kunder som bedriver internationell verksamhet.

FIGUR 3 – Ägare och juridisk struktur, 31 december 2016

Antalet anställda i If uppgick till 3 825 vid årets slut. Medelantalet anställda under 2016 var 3 786.

1.1.2 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden³

När Solvens II-förordningen⁴ trädde i kraft den 1 januari 2016 använde If standardformeln (SF) enligt Solvens II för att beräkna sina solvenskapitalkrav. I november 2016 godkändes Ifs partiella interna modell (PIM) av Finansinspektionen. PIM används för att beräkna solvenskapitalkravet enligt Ifs interna modell för huvuddelen av försäkringsriskerna hos If, medan övriga risker beräknas med standardformeln. PIM återspeglar bättre bolagets riskprofil, främst eftersom den tar hänsyn till den geografiska spridningen i försäkringsverksamheten.

1.1.3 Kontaktinformation till Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

1.1.4 Kontaktinformation till Sampos tillsynsmyndighet

Finska Finansinspektionen
PO Box 103
FI-00101 Helsingfors, Finland

1.1.5 Kontaktinformation till externa revisorer

Ernst & Young Aktiebolag
Box 7850
103 99 Stockholm

³ Rapporteringsperioden är 1 januari – 31 december 2016.

⁴ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) såsom det är implementerat i Försäkringsrörelselagen.

1.2 Försäkringsresultat⁵

If är ett av de ledande försäkringsbolagen i Sverige och Norge med marknadsandelar på 18,2 respektive 21,0%. På den danska marknaden är If det sjätte största försäkringsbolaget med en marknadsandel på 5,7%.

Försäkringsrörelsen i If är organisatoriskt indelad i affärsområden per kundsegment: Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (stora företag). Affärsområdena Privat och Företag dominerar nyförsäljningen.

Det tekniska resultatet ökade till 4 406 MSEK (3 858 MSEK) och totalkostnadsprocenten förbättrades till 85,7% (88,4%).

Bruttopremieinkomsten ökade med 1,2% jämfört med föregående år exklusive valutaeffekter. Den positiva tillväxten främst inom affärsområdet Privat i Sverige beror på den ökade nybilsförsäljningen.

Det tekniska resultatet påverkades positivt av en reservupplösning av engångskaraktär uppgående till 673 MSEK i svensk trafikförsäkring, till följd av ändrade dödlighetsantaganden.

Storskadeutfallet var lägre än förväntat och även lägre än föregående års storskadeutfall.

1.2.1 Resultat per affärgren enligt Solvens II

Ifs tre största affärgrenar är ansvarsförsäkring avseende motorfordon, övrig motorförsäkring samt försäkring mot brand och annan skada på egendom. I tabellen nedan visas utvecklingen av Ifs premier, skador, driftskostnader, återförsäkrarens andel och försäkringsresultat per affärgren per 31 december 2016.

TABELL 1 – Totalt försäkringsresultat per affärgren enligt Solvens II

Försäkring avseende inkomst- skydd	Trygghets- försäkring vid arbetsskada	Ansvars- försäkring för motor- fordon	Övrig motor- fordons- försäkring	Sjö-, luft- farts- och transport- försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvars- försäkring	Assistans- försäkring	Skadeliv- räntor till följd av skade- försäkrings- avtal som härör från sjukför- säkrings- förpliktelser	Livräntor som härör från skade- försäkrings- avtal som avser andra försäkrings- förpliktelser än sjukför- säkrings- förpliktelser	Totalt
Försäkringsresultat per affärgren enligt Solvens II (MSEK)										
Premieinkomst										
3 478	670	3 837	10 094	912	10 447	1 842	142	0	0	31 422
Premieintäkter										
3 459	689	3 838	9 777	926	10 486	1 850	148	0	0	31 173
Försäkringsersättningar										
2 349	-27	1 558	6 575	508	6 583	1 235	118	313	309	19 521
Driftskostnader										
738	125	1 172	1 910	174	2 156	353	25	0	0	6 653
Återförsäkrarens andel per affärgren										
16	26	3	24	101	684	-93	0	0	0	761
Totalt försäkringsresultat, direkt försäkring										
356	565	1 105	1 268	143	1 063	355	5	-313	-309	4 238

⁵ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärgrenarna är i enlighet med Solvens II.

1.2.2 Verksamhet per geografiskt område

Intäkterna per geografiskt område nedan är fördelade på de länder där If har filialer och motsvarar i allt väsentligt kundernas geografiska hemvist.

If tecknar även försäkringar för nordiska kunder med verksamhet utanför Norden. Den geografiska fördelningen av försäkringsresultatet visas i Tabell 2⁶.

TABELL 2 – Försäkringsresultat per geografiskt område, för de sex viktigaste områdena (MSEK)

Sverige	Norge	Danmark	Tyskland	Finland	Frankrike	Totalt
Premieinkomst						
14 666	12 442	3 814	130	107	102	31 261
Premieintäkter						
14 225	12 640	3 808	128	107	105	31 013
Försäkringsärsättningar						
8 903	7 823	2 541	7	77	-8	19 341
Driftskostnader						
2 769	2 784	1 024	14	16	17	6 624
Återförsäkrarens andel per affärsgrän						
221	233	99	69	0	83	706
Försäkringsresultat, direkt försäkring						
2 333	1 800	144	38	14	13	4 342

1.3 Investeringsresultat

Året inleddes med oroliga finansiella marknader och fallande börser orsakade av bland annat den amerikanska centralbankens planer på att höja räntan, fallande oljepriser och oro kring Kinas ekonomiska utveckling. Under årets andra hälft påverkades marknaderna mer av politiska händelser såsom britternas omröstning om utträde ur EU, det amerikanska presidentvalet, OPECs beslut om att begränsa oljeproduktionen samt av förbättrad ekonomisk statistik. Året avslutades med kraftigt stigande börskurser, generellt stigande marknadsräntor och ett högre oljepris. Sammantaget blev 2016 ett år med god avkastning på de flesta aktiemarknader, något högre marknadsräntor och lägre kreditspreadar.

Beräknad till full marknadsvärdering ökade vinsten från kapitalförvaltningen till 2 474 MSEK (1 482 MSEK), och totalavkastningen uppgick till 3,3 % (2,0 %). Resultatförbättringen på placeringsportföljen jämfört med föregående år beror i huvudsak på ett väsentligt bättre resultat för ränteportföljens kreditriskpapper (på grund av lägre kreditspreadar). Avkastningen på aktieportföljen var god om än något lägre än föregående år.

⁶ Det finns skillnader mot Tabell 1 "Totalt försäkringsresultat per affärsgrän enligt Solvens II" eftersom Tabell 2 "Försäkringsresultat per geografiskt område" baseras på QRT S.05.02.01 och Tabell 1 baseras på QRT S.05.01.01. S.05.02.01 innehåller försäkringsresultat för de sex viktigaste geografiska områdena, och S.05.01.01 innehåller det totala försäkringsresultatet.

1.3.1 Kapitalförvaltningens resultat⁷

Ifs kapitalavkastning uppgick till 1 479 MSEK 2016 (2 550 MSEK). Minskningen berodde främst på en resultatförsämring hänförligt till räntebärande instrument samt aktier och andelar. Det lägre resultatet beror främst på den fortsatt låga räntenivån samt lägre vinster från aktier och andelar.

Under 2016 förekom inga aktieförluster men aktievinsten sjönk med över 500 MSEK på grund av lägre omsättning och minskad försäljning av aktier under perioden.

Den genomsnittliga räntan var något lägre än under föregående period, vilket resulterade i lägre ränteintäkter för räntebärande instrument. Det orealiserade resultatet minskade på grund av nedskrivningar av obligationer. Orealiserade förluster från derivat och valutaomvärdering har påverkats av förändringar i valutakurser (främst NOK, EUR och USD).

I tabellen visas investeringsresultat per tillgångsslag.

TABELL 3 – Investeringsresultat, 31 december

MSEK Investeringsresultat	2016	2015
Byggnader och mark	9	-1
Hyresintäkter/-kostnader	9	1
Rörelseintäkter/-kostnader	0	0
Övriga intäkter/kostnader	0	-2
Räntebärande värdepapper	1 091	1 515
Ränteintäkter/-kostnader	1 299	1 501
Övriga intäkter/kostnader	14	8
Kapitalvinster/-förluster	-80	-86
Orealiserade vinster/förluster	-142	92
Aktier och andelar	615	1 235
Utdelning	348	382
Övriga intäkter/kostnader	4	6
Kapitalvinster/-förluster	350	944
Orealiserade vinster/förluster	-87	-97
Derivat	-169	-108
Ränteintäkter	-71	-103
Övriga intäkter	0	0
Kapitalvinster/-förluster	137	147
Orealiserade vinster/förluster	-235	-152
Övriga investeringar	-67	-91
Valutakursvinster/-förluster	83	72
Kapitalförvaltningskostnader	-128	-155
Övriga ränteintäkter/-kostnader (utom räntebärande värdepapper)	-22	-8
Totalt investeringsresultat	1 479	2 551

1.3.2 Vinster och förluster som direkt påverkar eget kapital

Värdeförändringarna under perioden hänförliga till finansiella tillgångar till verkligt värde via övrigt totalresultat beror främst på högre orealiserade resultat i marknadsvärden för aktier och räntebärande instrument.

TABELL 4 – Vinster och förluster som direkt påverkar eget kapital

MSEK Avstämmning av finansiella tillgångar till verkligt värde via övrigt totalresultat	2016	2015
Ingående värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat	4 107	5 175
Orealiserat resultat, finansiella tillgångar till verkligt värde via övrigt totalresultat	1 014	-212
Överfört till resultaträkningen	-19	-856
Utgående värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat	5 102	4 107
<i>Netto av årets värdeförändringar på finansiella tillgångar till verkligt värde via övrigt totalresultat</i>	<i>995</i>	<i>-1 068</i>

1.4 Resultat från övriga verksamheter

Resultat från övriga verksamheter omfattar främst effekter av vissa koncernövergripande åtgärder och poster, vilka inte allokeras till de andra affärsområdena, som t ex koncernmässiga justeringar hänförliga till redovisning av förmånsbestämda pensionsplaner och räntekostnader för koncernen efterställda skulder. Övrig verksamhet omfattar också verksamheter under avveckling (run-off). Information om leasingavtal finns i avsnitt 4.6.1.

1.5 Övrig information

I syfte att konsolidera försäkringsverksamheten som bedrivs av If Sverige och If Finland, antog styrelserna för de båda bolagen en gemensamt upprättad fusionsplan i februari 2017. Fusionen förutsätter tillstånd från berörda myndigheter och förväntas ske den 1 september 2017. Detta är ett naturligt steg i att fullfölja If-gruppens nordiska strategi och kommer att förenkla den juridiska strukturen och bolagsstyrningen inom gruppen. If kommer att undersöka möjligheten att utöka användningen av den partiella interna modellen till att även omfatta den finska verksamheten.

⁷ Siffrorna nedan är i enlighet med svenska redovisningsprinciper såsom redovisats i resultaträkningen.

2 Företagsstyrningssystem

2.1 Ifs företagsstyrningssystem

Ifs företagsstyrningssystem består av flera olika delar. Organisationsstrukturen, som omfattas av de legala och operativa strukturerna, bildar den ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har bolagsorgan och beslutsfattare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som skall följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Styrningssystemen inbegriper strategiska processer, finansiella planeringsprocesser och det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

Inom ramverket har processer implementerats och åtgärder vidtagits som syftar till att säkerställa att affärs mål och de strategiska mål uppnås och att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget. If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att tydliggöra hur specifika uppgifter inom områdena risk, kontroll och rapportering fördelas och koordineras inom organisationen. Var och en av de tre försvarslinjerna utgör tydliga områden inom ramverket för den interna företagsstyrningen.

Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande på alla nivåer är grundat på bästa möjliga tillgängliga information och att affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Legal struktur

Då If är ett dotterbolag till If Holding som i sin tur ägs av Sampo, definieras de övergripande principerna och ansvarsfördelningen på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

2.1.2 Operativ struktur

Försäkringsverksamheten i Norden är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera legala If-enheter. Funktioner såsom Ekonomi, Bolagsjuridik, Personal, Kommunikation, IT, och Kontroll och Strategi är organiserade för att stödja affärsverksamheten.

2.1.3 Beslutsfattande organ

2.1.3.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet i If, där aktieägarna utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar, bland annat, om bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.3.2 Styrelsen

Styrelsen är, i enlighet med gällande lag, ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett vederbörligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för internkontroll och riskhantering, samt att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och riskhanteringsprocesser. Styrelsen fastställer Ifs ramverk för styrdokument. Styrelsen godkänner strategiska beslut, sätter lämpliga toleransnivåer för verksamheten, följer upp att åtgärder verkställs och ser till att ansvarighet, rimlighet och öppenhet iaktas.

Styrelsen ser årligen över och beslutar om en arbetsordning för arbetet inom styrelsen. Arbetsordningen bestämmer hur styrelsens arbete ska fördelas mellan styrelsens ledamöter, hur ofta styrelsen ska sammanträda och i vilken utsträckning suppleanterna i styrelsen ska delta i styrelsens arbete och kallas till

sammanträden. Styrelsen har även antagit en arbetsinstruktion för bolagets VD som specificerar VDs ansvar. Styrelsen för If har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.3.3 VD

VD ansvarar för samordning av strategier, processer, personal, rapportering och metoder i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den dagliga affärsverksamheten till andra personer inom If, men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten. VD är beslutande organ i fråga om ett flertal instruktioner som ingår i Ifs styrdokumentramverk.

VD ska även, efter samråd med centrala funktioner och de externa revisorerna, övervaka att internkontrollen inom organisationen utförs i överensstämmelse med Ifs styrdokument.

2.1.4 Centrala funktioner

Riskhanteringsfunktionen

Ifs riskhanteringsfunktion är organiserad med övergripande ansvar för de legala och operativa strukturerna. Funktionen leds av en Chief Risk officer (CRO). Funktionen består av en riskkontrollenhet och en kapitalhanteringsenhet och har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet inom If. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till VD och styrelsen.

Compliancefunktionen

If har en funktion för regel efterlevnad (compliancefunktionen) organiserad med övergripande ansvar för de legala och operativa strukturerna. Funktionen leds av en Chief Compliance Officer (CCO). Funktionen utför i operativt hänseende oberoende analyser och granskningar. Funktionen rapporterar till VD och styrelse.

Internrevisionsfunktionen

If har en internrevisionsfunktion som är organiserad med övergripande ansvar för de legala och operativa strukturerna. Funktionen leds av en Chief Audit Executive (CAE). Internrevisionsfunktionen utvärderar löpande effektiviteten i kontrollsystemen. Internrevisionsfunktionen rapporterar till styrelsen.

Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen består av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med instruktionen för aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen rapporterar till VD och styrelsen.

2.1.5 Ifs ersättningssystem

Ifs ersättningspolicy fastställer, med utgångspunkt från Sampokoncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemen inom If. Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte bör styra mot otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte bör stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.5.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning.

Fast ersättning påverkar Ifs finansiella stabilitet. Därför är en ansvarsfull lönesättning av avgörande betydelse. Fasta löner ska följa marknadspraxis. Lönejusteringar och lönesättning vid

nyanställning ska baseras på fakta, såsom marknadsdata.

Rörliga ersättningssystem skall utformas så att de skapar finansiell stabilitet och värde för If på lång sikt. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning. Den sammanlagda rörliga ersättningen får inte bli så stor att den hotar eller begränsar förmågan att upprätthålla Ifs kapitalbas. Styrelsen har rätt att bestämma den rörliga ersättningen till noll, om det är nödvändigt för bolagets finansiella situation.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det finnas en lämplig avvägning mellan fast och rörlig ersättning. Fast och rörlig ersättning måste avvägas så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel av den totala ersättningen för att undvika att anställda är alltför beroende av rörlig ersättning och för att ge If möjligheten att inte betala rörlig ersättning. Anställda i kontrollfunktioner⁸ har inte rätt till rörlig ersättning.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁹. En del av den rörliga ersättningen till utvalda personer ska skjutas upp på en bestämd tid enligt tillämpligt regelverk. Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller helt och hållet annulleras.

2.1.5.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion med ökat ansvar och baseras på en kombination av individens resultat, affärsområdets och/eller affärsenhetens resultat och If-gruppens totala resultat.

Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av Ifs övergripande mål. Målen ska vara riskbalanserade och om möjligt baseras på publika kvantitativa nyckeltal.

Största delen av de anställda deltar i någon form av rörliga ersättningsprogram. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram, säljincitament, diskretionära ersättningar samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baseras sig på utvecklingen av Sampo aktiekurs, If-gruppens försäkringsmarginal och Sampo riskjusterade kapitalavkastning.

2.1.5.3 Tillägg- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD, vice VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner

Uppgifterna nedan avser endast personer som är anställda i bolaget. Svenska personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD, vice VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner är berättigade till pension enligt FTP17¹⁰ eller individuellt avtalad premiebestämd pension från 65 års ålder. Premien för individuellt avtalade pensioner motsvarar 38 % av fast årslön respektive 25 % av utbetald ettårig rörlig ersättning.

De norska personer som ingår i denna krets omfattas av premiebestämd pension. Premien för premiebestämda pensioner motsvarar 7 % av fast årslön upp till 7,1 G¹¹ och 25,1 % mellan 7.1 och 12 G. Personer med en fast årslön överstigande 12 G omfattas av en temporär premiebestämd pension mellan 67 och 82 år och premien motsvarar 24 % av fast årslön.

2.1.6 Väsentliga transaktioner under rapporteringsperioden

Under rapporteringsperioden har följande väsentliga transaktioner genomförts:

- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom Ifs försäkringsverksamhet. Inom denna struktur har väsentliga transaktioner regelbundet genomförts under årets lopp; och
- If och Sampo har ett avtal om kapitalförvaltning, enligt vilket, alla investeringsbeslut inom ramen för investeringspolicyn har överlåtits till Sampo. Ersättning för denna tjänst baseras sig på en fast provision beräknad utifrån marknadsvärdet av de tillgångar som förvaltats.

2.1.7 Väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Inga väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Ifs policy för lämplighetsprövning

If har antagit Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledningen och andra nyckelpersoner. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att Sampokoncernens bolag leds med erforderlig kompetens och integritet. If har också utfärdat en policy för lämplighetsprövning som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer. Policyn beskriver principer, kriterier och processer för den lämplighetsprövning som utförs av If. Den definierar vidare vilka befattningar som är föremål för lämplighetsprövning. Bland befattningarna ingår bland annat personer som ansvarar för centrala funktioner. I tillägg har If utfärdat en verksamhetsinstruktion för lämplighetsprövning, som mer utförligt beskriver processerna för bedömning av professionell kompetens (kvalifikationer) samt anseende och integritet. Policyn och verksamhetsinstruktionen revideras årligen.

2.2.1.1 Kvalifikationskrav

Detaljerade beskrivningar har upprättats gällande de kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter som krävs för personer som leder företaget eller innehar andra centrala funktioner. Bedömningen av huruvida en person har nödvändiga kvalifikationer innefattar en granskning av personens professionella meriter, formella kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenhet inom försäkringssektorn, andra finansrelaterade sektorer eller branscher med beaktande av de arbetsuppgifter som personen tilldelats.

Gällande personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD eller vice VD tar kvalifikationsprövningen hänsyn till de olika uppgifter som har tilldelats enskilda personer för att garantera en lämplig mångfald när det gäller kvalifikationer, kunskaper och relevant erfarenhet så att företaget drivs och övervakas på ett professionellt sätt. Personer inom denna krets förväntas inte ha kunskap, kompetens och erfarenhet av bolagets alla områden. Likväl ska den kollektiva kunskapen, kompetensen och erfarenheten hos styrelseledamöter, VD eller vice VD kunna sörja för en sund och ansvarsfull ledning av bolaget.

⁸ Kontrollfunktioner omfattar Riskhanteringsfunktionen, Compliancefunktionen, Internrevisionsfunktionen, samt Aktuariefunktionen.

⁹ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollfunktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för Ifs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas yrkesverksamhet väsentligt påverkar företagets riskprofil).

¹⁰ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

¹¹ Grunnbeløp, norska basbeløpp.

2.2.1.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som lämplighetsprövas förväntas också ha integritet och gott anseende. Lämplighetsprövningen omfattar därför en prövning av ärlighet och finansiell sundhet baserat på relevant information om personernas karaktär, uppförande och affärsetik. Som regel ska personer som prövas anses ha gott anseende om det inte finns något som antyder motsatsen.

2.2.2 Beskrivning av lämplighetsprocessen

Ifs policy för lämplighetsprövning beskriver situationer i vilka en lämplighetsprövning ska utföras. Den utförs innan en person utnämns till en befattning som är föremål för lämplighetsprövning.

Lämplighetsprövningen av alla bedömda personer skall revideras åtminstone vart tredje år för att säkerställa att personerna kontinuerligt uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En förnyad prövning ska även utföras om det inträffar en händelse där en persons kvalifikationer eller anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Ifs policy för lämplighetsprövning omfattar dessutom detaljerade regler för dokumentation, lämpliga åtgärder, ansvarsfördelning och aktiviteter i anknytning till processen. Dokumentet specificerar den information och de dokument och krav som bör beaktas vid lämplighetsprövningen. Dokument och information samlas in från olika källor, bland annat från offentliga register och individuella utlåtanden från de bedömda personerna. Lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen och som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

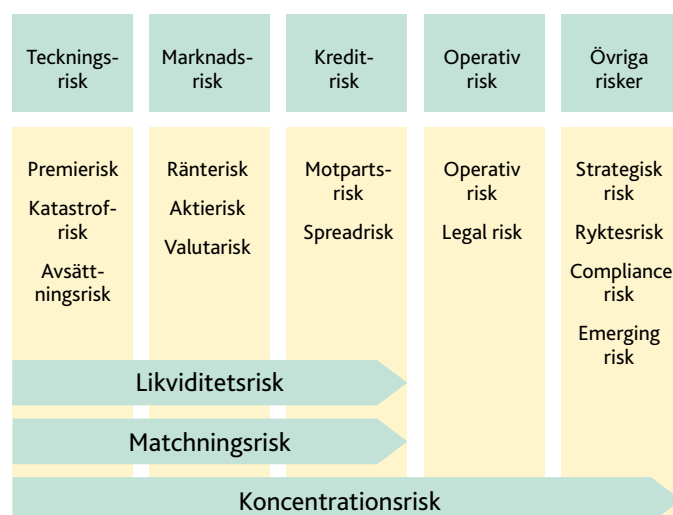
2.3.1 Beskrivning av Ifs riskhanteringssystem

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att löpande identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker för vilka bolaget är eller kan bli exponerat för, både på individuell och aggregerad nivå samt hur riskerna kan påverka varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet inom If.

Riskhanteringssystemet utgör en del av det mer omfattande internkontrollsystemet och är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem; på så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån det legala enhetsperspektivet såväl som utifrån ett grupperspektiv.

Ifs huvudsakliga riskkategorier är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

FIGUR 4 – Risker som omfattas av riskhanteringssystemet

2.3.2 Målen för riskhanteringssystemet

Målen för riskhanteringssystemet är att skapa ett värde för Ifs intressenter genom att säkerställa bolagets långsiktiga solvens, minimera risken för oväntade förluster samt att ge beslutsunderlag till verksamheten genom att löpande beakta påverkan på risk och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess av hög kvalitet är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten och för att kunna säkerställa ett stabilt resultat samt uppfylla kraven på långsiktig avkastning, vilka är:

- en totalkostnadsprocent lägre än 95 %;
- avkastning på eget kapital överstigande 17,5 %.

2.3.3 Ifs riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi är en del av Sampokoncernens övergripande riskhanteringsstrategi och ingår i styrningsprinciperna för Ifs verksamhet. Ifs policy för riskhantering preciserar den övergripande riskstrategin och riskaptiten i fråga om hantering av de materiella riskerna. Riskhanteringsstrategin innebär att:

- Säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkningen identifieras, bedöms, hanteras och rapporteras;
- Säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen;

- Säkerställa avkastning på långsiktiga investeringar, samt tillse att dessa håller sig inom fastställda risknivåer;
- Säkerställa att riskbuffertar, i form av kapital och förutsebar lönsamhet, är adekvata i förhållande till aktuella risker i affärsverksamheten samt externa risker;
- Begränsa svängningarna bolagets ekonomiska värde; och
- Säkerställa den övergripande effektiviteten, säkerheten och kontinuiteten i verksamheten.

2.3.4 Ramverket för riskaptiten

Ifs ramverk för riskapten fastställer gränserna för den risk bolaget är villigt att ta för att nå bolagets mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskaptit, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskaptiten fastställs, kommuniceras och kontrolleras.

Riskaptit, riskprofil och kapitalsituation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa risk- och solvensbedömningsprocessen vilken även omfattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering, affärsplanering inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Ifs riskhanteringsprocess

Den övergripande riskhanteringsprocessen hos If omfattar fem huvudfaser:

FIGUR 5 – Ifs riskhanteringsprocess

Riskidentifiering Risker identifieras löpande av första försvarslinjen, linjeorganisationen.

Riskbedömning och riskmätning. I nästa fas används olika metoder för att bedöma och mäta risker, exempelvis stresstester och scenario- och känslighetsanalyser. För att mäta tekningsrisk och marknadsrisk används Ifs interna modell. Övriga risker beräknas med hjälp av standardformeln. För risker som inte går att kvantifiera används en metod som omfattar en bedömning av vilken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar.

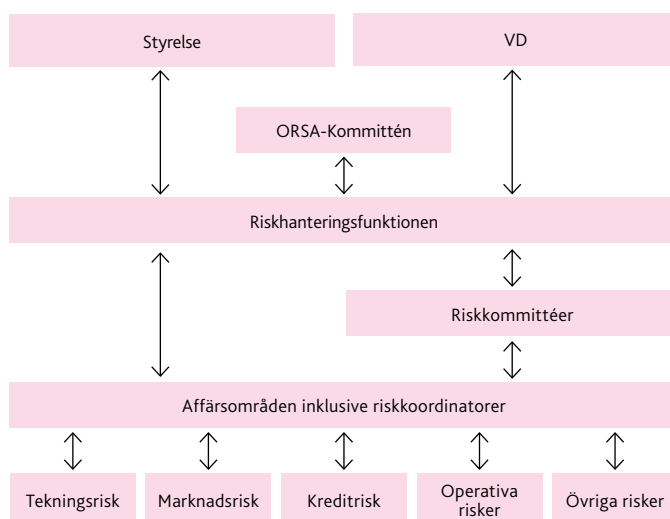
Implementering av riskbegränsande åtgärder om behov föreligger. Om påverkan på If, till följd av ökad risk, bedöms överstiga den riskaptit och de risktoleranser som godtagits av styrelsen, vidtas åtgärder för att hantera risken.

Regelbunden monitorering. För de huvudsakliga riskkategorierna genomförs regelbunden analys och kontroll av riskerna av såväl första som andra försvarslinjen.

Rapportering. Årligen tillställs styrelsen en sk ORSA-rapport. Rapporten omfattar en risk- och solvensbedömning över en treårsperiod. ORSA-bedömningen görs parallellt med, och stödjer den finansiella planeringsprocessen. Förändringar i riskprofilen kan kräva en uppdatering av ORSA-rapporten under året. En uppföljning av Ifs riskprofil och kapitalsituation rapporteras därutöver kvartalsvis till ORSA-kommittén¹³ och styrelsen.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringssystemet

Bilden nedan visar strukturen för rapportering av information relaterat till riskhantering i riskhanteringssystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter som utförs av personer eller enheter och inkluderar kommittéer, experter och linjeorganisationen.

2.3.7 Ansvar inom, och implementering av, riskhanteringssystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringssystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på Sampokonscernens nivå. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är enligt gällande lag det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för internkontroll och riskkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen fastställer årligen styrdokument för verksamheten.

2.3.7.3 VD

VD bär enligt gällande lag ansvaret för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur inom If.

¹¹ Ifs kommitté för egen risk- och solvensbedömning (own risk and solvency assessment)

2.3.7.4 Riskkommittéer

Kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén)

ORSA-kommittén bistår VD vad gäller dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet i If. Kommittén granskar effektiviteten i Ifs internkontrollsystem (som inkluderar regel efterlevnad), samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter.

Därutöver övervakar ORSA-kommittén Ifs solvensposition.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskområdena. Dessa kommittéer ansvarar för att tillse att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrelsens beslut. Kommittéernas ordförande bär ansvaret för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna inom If har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen på styrelsens och VDs vägnar. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar:

- Att bistå styrelsen och VD i implementering och verkställande av riskhanteringssystemet genom att ställa krav på data och processer liksom även vara samordnande av rapporteringen från linjeorganisationen;
- Granska och stödja Ifs affärsområden och bolagsfunktioner i deras arbete med att hantera risker;
- Säkerställa en övergripande översikt av alla risker för vilka If exponeras, inklusive analys och granskning, mätning och uppföljning av Ifs sammanlagda riskexponering, riskposition och riskprofil;
- Regelbundet bedöma Ifs kapitalbasposition enligt både interna och externa mått;
- Förvalta och utveckla Ifs interna modell inklusive validering av modellen och prognostisering av risk och kapital under normala och stressade förhållanden; och
- Ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut, inkluderande hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.

Funktionen leds av Chief Risk Officer (CRO). Enheterna inom funktionen är självständiga i förhållande till affärsverksamheten, vilket innebär att de inte utgör en del av Ifs styrning eller av beslutsprocesserna i den tillståndspliktiga verksamheten.

I enlighet med instruktionen för CRO:n är denne ansvarig för riskrapporteringen till styrelsen och VD. Rapporteringen omfattar följande rapporter:

- Sammanställande av den årliga översikten av risk- och solvensbedömningen;
- Den kvartalsvisa ORSA-kommittérapporten; och
- Årsrapporter om vidtagna riskhanteringsaktiviteter samt riskhanteringsplan.

Riskkontrollenheten

Riskkontrollenheten inom riskhanteringsfunktionen ansvarar för operationellt oberoende riskanalyser. Riskkontrollaktiviteterna omfattar uppgifter såsom riskanalyser, monitorering, koordinering av ORSA-processen, validering av Ifs interna modell, förslag på uppdateringar av riskrelaterade styrdokument samt utbildningar och information relaterat till riskhantering. Riskkontrollenheten är också ansvarig för Ifs gemensamma verktyg för incidentrapportering.

Enheten för kapitalhantering

Enheten för kapitalhantering, Capital Managements huvudsakliga ansvar är den aggregerade riskmodelleringen inom If. Arbetet är baserat på en statistisk och matematisk modellering av både försäkrings- och investeringsverksamheten. Resultatet av modelleringen används som grund till arbetet för till exempel Ifs återförsäkringsstrategi, investeringsallokering, kapitalallokering och vid fastställande av finansiella mål samt vid kapitalisering. Vidare är Capital Management ansvarig för delar av riskrapporteringen och olika aktiviteter relaterade till Solvens II-regelverket, vilket omfattar beräkningen av det regulatoriska solvenskapitalkravet och att förvalta och utveckla verktyg för risk- och kapitalplanering.

2.3.7.6 Affärsområden och bolagsfunktioner

Affärsområdena och bolagsfunktionerna (linjeorganisationen) har det dagliga ansvaret för riskhantering inom de gränser och restriktioner som fastställts i styrdokumentet. Linjeorganisationen ska säkerställa att den förfogar över de resurser och verktyg som behövs för att kontrollera och följa upp risker liksom även för nödvändig rapportering till respektive riskkommitté eller till Riskkontroll.

Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen, compliancefunktionen, internrevisionsfunktionen och aktuariiefunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

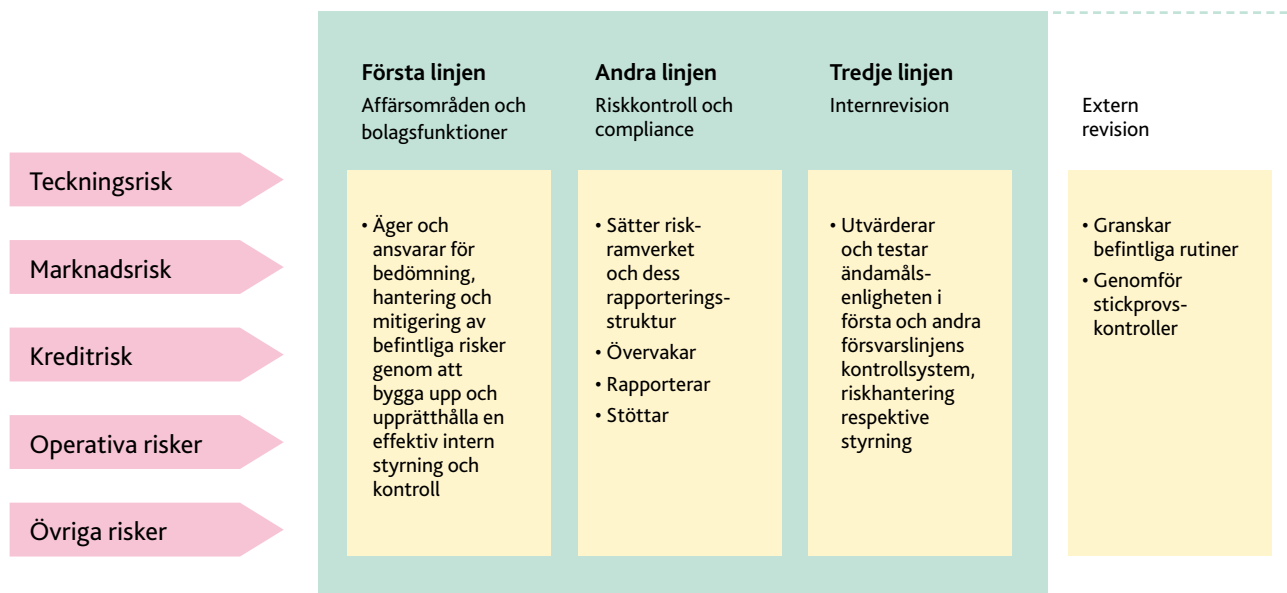
2.3.7.7 Riskkoordinatorer

Inom första försvarslinjen finns ett nätverk med koordinatörer vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stabsfunktion för de huvudsakliga riskområdena; teckningsrisk, marknadsrisk och operativ risk, liksom även för penningtvätsfrågor. Riskkoordinatorerna bistår vid identifiering, bedömning och monitorering av respektive risker i första försvarslinjen och rapporterar riskstatus till den andra linjen samt till respektive riskkommitté, minst en gång per kvartal. Koordinatorstrukturen möjliggör skapandet av effektiva processer och rutiner för riskhantering samtidigt som den säkerställer kommunikationsvägar och rapportering inom riskhanteringssystemet. Chefen för Riskkontroll och rapportering utfärdar instruktioner för koordinatörerna i vilka koordinatörernas ansvar framgår.

2.3.7.8 Implementering av riskhanteringssystemet

För en effektiv implementering av riskhanteringssystemet inom If tillämpas en modell med tre försvarslinjer:

FIGUR 7 – De tre försvarslinjerna

Första försvarslinjen

Linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de gränser och restriktioner som fastställs i policyer, instruktioner och riktlinjer. Ledare i första linjen ansvarar för att upprätthålla en fungerande riskhantering. Riskkoordinatorena stöttar ledarna med relevanta aktiviteter vilket inkluderar rapportering till riskhanteringsfunktionen.

Andra försvarslinjen

Riskhanteringsfunktionen bedömer, analyserar och övervakar risker på bolagsnivå oberoende av affärsverksamheten i syfte att säkerställa en övergripande översikt av riskerna för If. Dessutom stöttar andra försvarslinjen affärsverksamheten i deras riskbedömningsprocess, ger råd avseende riskbegränsande åtgärder, främjar en sund riskkultur samt rapporterar regelbundet om riskexponering till ORSA-kommittén och styrelsen.

Tredje försvarslinjen

Funktionen för internrevision utgör den tredje försvarslinjen och ger försäkringen till styrelsen om huruvida den interna kontrollen inklusive riskhanteringssystemet är ändamålsenligt.

Kommittéstrukturen säkerställer tillsammans med koordinatorsstrukturen att alla väsentliga risker övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs att informationen härrör från riskägare i första försvarslinjen och att informationen förmedlas till andra försvarslinjen samt till de relevanta kommittéerna.

2.3.8 Ifs egen risk- och solvensbedömningsprocess (ORSA)

Ifs risker mäts, sammanställs och rapporteras i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk- och kapital situationen. Marknadsriskerna följs upp och rapporteras månadsvis samtidigt

som andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis. Resultatet av dessa aktiviteter och uppföljningen av dem dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport sammanställs till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas också till Ifs styrelse.

Ifs fullständiga risk- och solvensbedömning genomförs normalt minst en gång per år och utförs tredje kvartalet varje år parallellt med, och stödjer, den affärsplan som presenteras för styrelsen. Risk- och solvensbedömningen fokuserar på den övergripande solvenssituationen och kompletteras av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker.

Den kvantitativa delen av risk- och solvensbedömningen utförs parallellt med den finansiella planeringsprocessen. Solvensställningen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom den interna modellen, och dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. Ifs kapitalplaneringsmodell är ett hjälpverktyg som används under risk- och solvensbedömningen och prognosticerar kapitalbasen och kapitalkraven över planeringshorisonten. Modellen omfattar If-koncernen med separata prognoser för de verksamma försäkringsbolagen. Bedömningen innehåller även ett antal scenarioanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtida negativa effekter av olika risktyper. Scenarierna har utvecklats i samarbete med riskägarna och företagsledningen.

Utöver att mäta Ifs huvudsakliga risker kvantitativt, utförs en kvalitativ bedömning av Ifs viktigaste risker. Denna görs i en självutvärderingsprocess där det är riskägarnas¹² ansvar att identifiera och bedöma sina riskers möjliga påverkan på den finansiella planen. Riskerna värderas utifrån konsekvens och sannolikhet, det vill säga vilken negativ påverkan If skulle drabbas av om risken inträffar samt vad sannolikheten för det är. Bedömningen utförs

¹³ Affärsområdena och stödfunktionerna, det vill säga första försvarslinjen har ansvar och skyldighet att bedöma, kontrollera och reducera risker.

i enlighet med en given graderingsskala. Den sammanfattande bedömningen för gruppen utförs av riskhanteringsfunktionen och denna baseras på riskägarnas bedömning.

Resultatet av den årliga risk- och solvensbedömningen dokumenteras i rapporten för risk- och solvensbedömningen. Rapporten för perioden 2017-2019 godkändes av styrelsen vid ett möte i december 2016. Genom att godkänna rapporten för risk- och solvensbedömning, accepterade styrelsen den även som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Efter godkännandet överlämnades rapporten för risk och solvensbedömningen till Finansinspektionen.

2.3.9 Styrning av Ifs interna modell

If tillämpar en intern modell för olika risk- och kapitalrelaterade ändamål. Modellen har använts inom If sedan 2003. Vidareutveckling av Ifs interna modell har pågått sedan 2011 huvudsakligen som en del av Finansinspektionens sk förgranskning. Syftet var att säkerställa uppfyllnad av Solvens II-kraven. I november 2016 erhöles ett godkännande från Finansinspektionen för tillämpning av den interna modellen för beräkning av de huvudsakliga försäkringsriskerna, medan standardmodellen (med övergångsregler för aktiekursrisk) tillämpas på andra risker. Den huvudsakliga användningen av försäkringsriskmodellen utgörs av:

- Beräkning av ekonomiskt kapital (EC) och solvenskapitalkrav (SCR);
- Kapitalallokering för affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål;
- Utvärdering av återförsäkringsprogram; och
- Risk- och solvensbedömning för planeringsperioden (ORSA).

Den interna kontroll- och styrningssystemet för den interna modellen betraktas som tillräckligt med beaktande av modellens struktur och omfattning. Det finns tydliga beslutsprocesser i fråga om alla delar av den interna modellen.

Modellen valideras av personal som är oberoende av modelleringsgruppen. Syftet med att validera den interna modellen är att ge CRO och styrelsen en försäkran om att den interna modellen lämpar sig för sitt ändamål, på ett rättvisande sätt avspeglar Ifs riskprofil, samt att de regulatoriska kraven avseende validering av en intern modell uppfylls. I valideringen genomförs tester och granskning sker av den dokumentation som sammanställs av modelleringsgruppen och andra relevanta parter (externa leverantörer, andra interna eller externa experter).

Det har inte förekommit några förändringar i styrningen av den interna modellen under rapporteringsperioden.

2.3.9.1 Roller, ansvar och kommittéer

Nedan följer en beskrivning av styrningen av den interna modellen, dess roller och ansvarsuppgifter.

Bolagets styrelse

Ifs styrelse har det yttersta ansvaret för den interna modellen, inkluderandes att den interna modellramverket uppfyller kraven i Solvens II och för att ett effektivt styrsystem finns på plats för den interna modellen. Styrelsen ska fatta de väsentliga besluten om den interna modellen.

Chief Risk Officer

I riskhanteringspolicyn beskrivs att två av de huvudsakliga ansvarsuppgifterna med avseende på den interna modellen i riskhanteringsfunktionen är att:

- Utforma och utveckla den interna modellen och ge återkoppling om modellens lämplighet; och
- Organisera en oberoende validering av den interna modellen.

Som chef för riskhanteringsfunktionen ansvarar CRO för att verkställa dessa ansvarsområden. Ansvaret för att utforma och utveckla den interna modellen har delegerats till Capital Management-enheten och ansvaret för att organisera en oberoende validering av den interna modellen har delegerats till Riskkontroll.

I egenskap av ordförande för kommittén för den interna modellen beslutar CRO om mindre ändringar i den interna modellen i enlighet med modellförändringspolicyn. En absolut gräns för denna delegering är fall där en kombination av mindre ändringar kan betraktas som en större ändring.

Capital Management

Capital Management ansvarar för:

- Att utveckla den interna modellen och att material för användning av modellen, inklusive rapportering till kommittéer, är tydligt dokumenterat och presenterat;
- Att dokumentationen för den interna modellen hålls uppdaterad;
- Att upprätthålla och uppdatera kvantitativa valideringsredskap och att bidra till varje kvalitativ och kvantitativ analys enligt specifikationen i den årliga valideringsplanen;
- Att definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för den interna modellen i linje med utkastet i bokförings- och riskdatainstruktionen och att periodvis bedöma dessa data och vidta lämpliga åtgärder som svar på bristfällig datakvalitet;
- Chefen för Capital Management har mandat att besluta om uppdateringar såsom det anges i policyn för ändring av den interna modellen. Mandatet gäller förutsatt att dokumentationen för den interna modellen uppdateras tillsammans med dokumentet om ändringar av modellen och att dessa uppdateringar redovisas vid därpå följande sammanträde för kommittén för den interna modellen; och
- Slutligen skall chefen för Capital Management säkerställa att den interna modellen uppdateras minst en gång per kvartal och att uppdateringarna är kvalitetssäkrade.

Riskkontroll

Riskkontrollenheten ansvarar för koordineringen av den interna modellens validering, sammanställande av valideringsplan och rapport som tillställs CRO, VD och styrelsen. Rapporten omfattar resultat av genomförd validering och de iakttagelser som gjorts.

Internrevision

Valideringsrapporten ska lämnas till internrevisionsfunktionen. Internrevisionen sammanställer översikter över olika aspekter i den interna modellen såsom kontroller av datakvalitet, styrning, kontrollstrukturer och andra aspekter.

Kommittén för den interna modellen

Kommittén för den interna modellen ska vara ett rådgivande och beredande organ för Ifs styrelse och VD avseende arbetsuppgifterna i enlighet med utarbetad instruktion. Kommittén har ingen kollektiv beslutanderätt.

CRO är ordförande för kommittén. Andra permanenta medlemmar är Ifs CFO, chefen för Capital Management och minst en representant för affärsområdena som utses av ordförande.

Kommittén skall säkerställa att den interna modellen ger en rättvis bild av riskprofilen och att diskutera och prioritera åtgärder som ska vidtas på grund av iakttagelser vid valideringen samt att lämna förslag för påföljande validering.

Andra funktioner med anknytning till den interna modellen

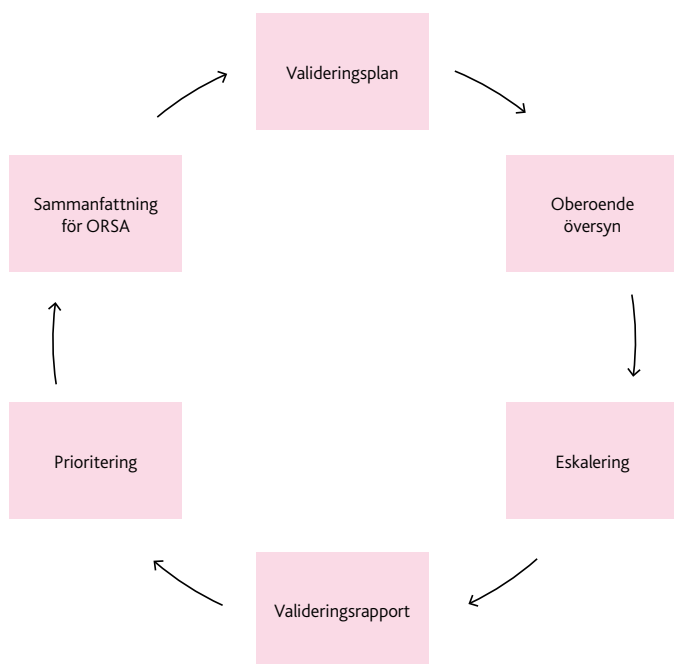
Ansvar för data relaterat till den interna modellen regleras i särskild instruktion. I denna instruktion framgår att cheftaktarierna skall definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för försäkringstekniska avsättningar samt göra periodisk bedömning av lämpligheten i dessa data och vidta lämpliga åtgärder i fall av bristfällig datakvalitet. Dessutom framgår att en separat stabsfunktion har till uppgift att periodvis bedöma hur fullständiga och korrekta dessa data är och föra en fullständig förteckning över brister i data och tillhandahålla en åtgärdsplan för förbättring av datakvaliteten över tid.

Dessutom diskuteras den interna modellen och dess utfall i ORSA-kommittén, aktuariekommittén, återförsäkringskommittén och Underwriting-kommittén.

2.3.9.2 Beskrivning av valideringsprocessen

Den interna modellens validering är en årlig process som visas i Figur 8, och genomförs i enlighet med en valideringsplan. Valideringen kan också initieras av en större ändring i den interna modellen, då större händelser ger upphov till ett behov av omvärdering genom förändringar i riskprofilen eller förändringar i den externa miljön som kan öka en risk i avsevärd grad.

FIGUR 8 – Årlig valideringsprocess

Risker som hänför sig till modellen omfattas av processen liksom även metoden att sammanställa risker samt metoderna att integrera den interna modellen med standardformeln.

Valideringen omfattar även styrningsmodellen. Valideringen genomförs oberoende av modellens upprätthållande och utveckling.

Syftet med att eskalera iakttagelser i samband med valideringen är att säkerställa att användarna av modellens utfall har en uppfattning om brister som kan göra modellen mindre tillförlitlig. En eskalering av valideringsiakttagelser kan inträffa när som helst under valideringsprocessen.

Efter att resultaten från valideringen rapporterats, görs en prioritering av rekommendationerna för valideringen av CRO. Tidigare iakttagelser beaktas då den nya planen utarbetas.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Ifs internkontrollsystem

2.4.1.1 Definition och policy

Ifs internkontrollpolicy fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem inom If. Syftet med dokumentet är att beskriva hur intern styrning och kontroll struktureras på lämpligt sätt med hänsyn tagen till bolaget, dess storlek och komplexitet. Synen på intern styrning och kontroll ska vara gemensam och enhetlig samt omfatta hela If. Ett effektivt internkontrollsystem ger Ifs styrelse och ledning en rimlig försäkras om att bolaget kan nå sina mål. Policyn antas årligen av styrelsen.

Intern styrning och kontroll i If baseras på COSO¹⁴ ramverket och beskrivs som:

En process utförd av styrelsen, ledningen och annan personal, utformad för att ge en rimlig försäkras om uppnåendet av mål som rör:

- Ändamålsenlig och effektiv affärsverksamhet;
- Tillförlitlig rapportering;
- Efterlevnad av externa och interna regelverk; och
- Skydd av tillgångar, inklusive tillräcklig riskhantering i verksamheten.

If tillämpar modellen om de tre försvarslinjerna som tydliggör vem som ansvarar för vad rörande riskhantering och intern styrning och kontroll, för mer information se 2.3.7.8.

2.4.1.2 Ramverk för internkontroll

Ifs internkontrollramverk fastställer kraven för effektiv styrning och kontroll. Ramverket tillhandahåller tre olika kategorier av mål avseende; affärsverksamheten, rapportering, respektive efterlevnaden av lagar och regler. Dessa målkategorier gör det möjligt för organisationen att fokusera på olika aspekter av den interna styrningen och kontrollen. Ifs internkontrollsystem syftar även till att säkerställa ändamålsenlighet och effektivitet i den dagliga verksamheten genom att ta Ifs strategiska mål i beaktande. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter som behöver vara på plats och fungera på avsett sätt; kontrollmiljön, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt monitorering.

Kontrollmiljön

Kontrollmiljön är den uppsättning av standarder och strukturer som utgör grunden för genomförandet av intern styrning och kontroll. Kontrollmiljön inom If inbegriper faktorer såsom den organisatoriska strukturen, befogenheter och ansvar, integritet, etiska värden, styrdokument samt kompetensen hos Ifs anställda.

Riskbedömning

Riskbedömning innebär identifiering och analys av relevanta risker i syfte att nå målen för affärsverksamheten, rapportering och regelefterlevnad. Riskbedömningen styr hanteringen av de identifierade och värderade riskerna. If exponeras mot en mängd risker som är föremål för en fortlöpande bedömning. Riskhanteringssystemet inom If innefattar riskhanteringsprocesser för de huvudsakliga riskerna.

Kontrollaktiviteter

Kontrollaktiviteter består av styrdokument, godkännandeförfaranden och rutiner för att säkerställa att ledningens mål uppnås.

¹⁴ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

Styrdokument har utfärdats för alla relevanta funktioner, roller och kontrollaktiviteter. Attestregler och godkännanden har implementerats i enlighet med befintliga roller och innefattar bland annat rutiner såsom dualitets- och farfarsprincipen. Rutiner och aktiviteter hanteras dessutom enligt en fastställd arbetsfördelning för att säkerställa att enskilda medarbetare inte ensammar sköter transaktioner genom en hel process. Kontrollaktiviteter för identifiering och hantering av intressekonflikter har därutöver implementerats där risk för sådana situationer föreligger.

Information och kommunikation

Information och kommunikation stödjer alla andra kontrollkomponenter genom att förmedla ansvarsuppgifter till medarbetarna och genom att tillhandahålla information i en form och en tidsram som underlättar medarbetarnas arbetsuppgifter. Exempelvis så är Underwriting policyn kopplad till riktlinjerna för underwriting som i sin tur är kopplade till instruktioner, mandat, arbetsrutiner och systemlösningar. Policyer och instruktioner uppdateras, godkänns och kommuniceras regelbundet.

Inom de tre försvarslinjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och VD kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Monitorering

Komponenten för monitorering omfattar övervakning av intern styrning och kontroll genom de tre försvarslinjerna. Detta omfattar utvärderingar för att försäkra sig om att var och en av de fem komponenterna i internkontrollramverket finns på plats och fungerar på avsett sätt. Monitoreringen genomförs med hjälp av löpande och separata utvärderingar. Oberoende monitorering utförs av andra och tredje försvarslinjen.

2.4.1.3 Redovisning inom If

Intern styrning och kontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgänglig, relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på den finansiella informationen.

Styrdokument för redovisningsprinciper och rapporteringsrutiner finns på plats. Redovisningsprinciperna för If fastställs formellt av styrelsen och en sammanfattning av dem publiceras som en del av årsredovisningen. Corporate Accounting ansvarar för att implementera förändringar i regelverkskrav som påverkar den finansiella rapporteringen för If.

Kontrollaktiviteter inom den finansiella rapporteringen består av en kombination av generella kontroller så som ansvars- och uppgiftsfördelning samt skydd mot obehörig åtkomst till register och programvara, och diverse kontroller integrerade i system och förfaranden. Inom varje avdelning som är ansvarig för redovisning, dokumenteras och uppdateras antagna instruktioner med avseende på ansvar och arbetsuppgifter genom regelbunden, minst årlig, genomgång. Vidare tillåts ingen medarbetare att på egen hand hantera en och samma transaktion genom en hel process. I enlighet med instruktionerna för ansvars- och arbetsfördelningen ska minst två medarbetare delta i kontroller av exempelvis fakturor eller bokföringsorder och utförandet dokumenteras med hjälp av signering. För att säkerställa korrekt rapportering stäms regelbundet bokföringsposterna i huvudboken av mot grundbokföringen. Bokföringsunderlag arkiveras i enlighet med interna och externa krav.

2.4.2 Compliancefunktionen

2.4.2.1 Ansvarsuppgifter

Compliancefunktionen ansvarar för att rapportera till styrelse och VD om efterlevnaden av de regler som avser Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Compliancefunktionen ska även utvärdera lämpligheten av de åtgärder som If vidtagit för att förhindra bristande regelefterlevnad. Funktionen ska vidare bedöma de eventuella konsekvenserna av regelförändringar för Ifs verksamhet, samt identifiera och bedöma compliance-risker. Compliancefunktionen ska primärt fokusera på de regler som avser Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Compliancefunktionen ska även ge råd inom andra relevanta rättsområden på styrelsens eller VDs begäran, eller i de fall compliancefunktionen har identifierat en förhöjd compliancerisk.

För att säkerställa effektiva och ändamålsenliga compliance-aktiviteter har funktionen rätt att begära och erhålla den information och dokumentation som anses nödvändig. Alla anställda är vidare skyldiga att förse compliancefunktionen med uppgifter som har relevans för att funktionen ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, såsom identifierade compliancerisker eller incidenter.

Compliancefunktionen ansvarar för arbetet inom nedanstående kategorier. Prioriteringen av uppgifter ska grundas på en riskbedömning.

Supporterande aktiviteter

Compliancefunktionen ska bistå med råd och stöd i compliance-frågor. Detta kan omfatta utbildning, stöd vid implementering samt andra relevanta aktiviteter med anknytning till compliance-funktionens ansvarsområde. Compliancefunktionen tillhandahåller även utbildningar avseende regelefterlevnad och etik.

Styrdokument

Compliancefunktionen ansvarar för att If har de styrdokument som krävs enligt lag, samt för att dessa dokument uppfyller gällande lagkrav. För att säkerställa god tillgänglighet för alla medarbetare är de styrdokument som är beslutade av styrelse eller VD publicerade på intranätet. Arbetet med styrdokumentet utförs i samarbete med Koncernjuridik.

Regelutveckling

Compliancefunktionen ansvarar för att etablera effektiva processer och rutiner för att bevaka ny lagstiftning och nya regler som gäller för Ifs tillståndspliktiga verksamhet. Genom sin lokala närvaro har juristavdelningarna den kompetens som behövs för att bevaka ny lagstiftning samt effektiva kommunikationskanaler gentemot verksamheten. Chefsjuristen och ledaren för försäkringsjuridik är därför medansvariga för att bevaka, informera om och initiera implementering av ny lagstiftning i If. För detta ändamål har chefsjuristen inrättat en Legal Committee i enlighet med en separat instruktion. Compliancefunktionen deltar i kommitténs arbete och rapporterar om väsentlig regelutveckling till styrelse och VD.

Compliancerisk

Compliancefunktionen ansvarar för att det finns effektiva processer för identifiering, bedömning, bevakning och rapportering av compliancerisker. De compliancerisker som identifieras av affärsområdena och bolagsfunktionerna rapporteras till compliancefunktionen via ledarna för affärsområdena och IT-funktionen två gånger per år, samt av ledarna för de övriga bolagsfunktionerna en gång per år. Compliancerisker rapporteras även när det bedöms nödvändigt. Riskerna verifieras av ledarna för affärsområdet/bolagsfunktionen i enlighet med OCRA-processen¹⁵.

¹⁵ Operational and Compliance Risk Assessment.

Complianceincidenter

Compliancefunktionen utreder och rapporterar relevanta complianceincidenter till styrelse och VD.

Monitorering

Compliancefunktionen utför planlagda monitoreringar samt monitoreringar på ad hoc-basis i syfte att kontrollera regel efterlevnaden i bolaget. Om brister identifieras följer compliancefunktionen upp att verksamheten vidtagit lämpliga åtgärder.

2.4.2.2 Complianceplanen

En riskbaserad complianceplan tas fram och antas årligen av styrelsen. Årsplanen innehåller compliancefunktionens aktuella fokusområden i tillägg till de återkommande uppgifterna. Ledaren för compliancefunktionen (CCO) fattar därefter beslut om en detaljerad complianceplan. Den detaljerade planen baserar sig på den övergripande planen beslutad av styrelsen och innehåller de specifika monitoreringar respektive supporterande aktiviteter som ska utföras under året.

FIGUR 9 – Återkommande uppgifter för compliancefunktionen

2.4.2.3 Organisation

Chief Compliance Officer

Compliancefunktionens ansvar omfattar hela If-gruppen. Funktionen består av CCO:n och ett flertal Compliance Officers. CCO:n bär det övergripande ansvaret för compliancefunktionen och dess ansvarsområden och tillsätts av VD:n för If. Styrelsen har utfärdat en instruktion för CCO:n som närmare beskriver arbetsuppgifterna.

Compliancefunktionen är avskild från affärsverksamheten, operationellt oberoende och utgör en del av den andra försvarslinjen inom internkontrollsystemet.

Compliancefunktionen ska ha tillräckliga resurser och kan inhämta kompetens från andra enheter, avdelningar eller personer med den kunskap och de erfarenheter som är nödvändiga för fullgörandet av funktionens ansvarsområden.

Compliance Officers

CCO:n har utsett Compliance Officers för att utföra compliancerelaterade uppgifter inom If.

Compliancekoordinatorer

Inom juristavdelningarna har chefsjuristen och ledaren för försäkringsjuridik utsett compliancekoordinatorer. Även ledarna för affärsområde Privat, Företag respektive Industri samt ledarna för bolagsfunktionerna har utsett compliancekoordinatorer. Koordinatorerna fungerar som en länk mellan verksamheten och compliancefunktionen och utgör en del av den första försvarslinjen.

Koordinatorerna deltar i complianceverksamheten vid sidan av sina ordinarie arbetsuppgifter och tillhör inte compliancefunktionen.

Compliancekoordinatorerna medverkar i regel inte i några andra uppföljnings- eller kontrollaktiviteter än de som omfattas av deras egna affärsprocesser.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevisionsfunktionen, implementering, oberoende och objektivitet

Internrevisionsfunktionen inom If är underställd styrelsen för Sampo och rapporterar till styrelsen för If och till Sampos revisionsutskott. Funktionen är oberoende av affärsverksamheten och är ansvarig för att utvärdera Ifs internkontrollsystems ändamålsenlighet avseende utförandet av arbetet i den operativa verksamheten inom If. Funktionen leds av Chief Audit Executive (CAE), som utses av styrelsen för Sampo. Funktionen är organiserad så att den motsvarar affärsorganisationen.

2.5.1.1 Internrevisionspolicy

Arbetet inom internrevisionsfunktionen utförs i enlighet med internrevisionspolicy som antagits av styrelsen. Enligt detta styrdokument ska internrevisionen följa de riktlinjer som fastställts av International Professional Practices Framework (IPPF)¹⁶. Dokumentet ger internrevisionen mandat att utföra revisioner liksom att utföra rådgivande verksamhet. Vidare har internrevisionen mandat att inhämta den information samt de handlingar och upplysningar som är nödvändiga för internrevisionens verksamhet. Policy definierar även ansvarsfördelningen mellan intern och extern revision. De två revisionsfunktionerna samordnar sitt arbete i syfte att säkerställa ett tillräckligt revisionskydd och för att minimera dubbelt arbete.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Sampos revisionsutskott och styrelse antar för ett år i taget internrevisionens treåriga revisionsplan. Internrevisionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt både genom att se över befintligt material och genom att inhämta information från ledningen och styrelsen. Genom det riskbaserade förfarandet kan antalet revisioner per land och per affärsområde variera från år till år. Ändringar i den årliga revisionsplanen måste godkännas av styrelsen. De externa revisorerna underrättas om den interna revisionsplanen och deltar i revisionskommittéernas sammanträden på Sampokoncernens nivå.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionen rapporterar genomförda revisioner till VD, styrelsen och till Sampos revisionsutskott. Revisionsrapporter skickas även till Ifs VD, CRO och CCO. Innan några revisionsrapporter skickas ut, diskuteras rapporterna med revisionskunden i fråga om revisionsutfall, slutledningar och rekommendationer. De skriftliga slutrapporterna ska alltid godkännas av CAE innan de distribueras.

¹⁶ IPPF, utfärdat av the Institute of Internal Auditors (IIA).

Internrevisionen genomför också uppföljningsrevisioner för att försäkra sig om att lämpliga åtgärder har vidtagits relaterat till rapporterat revisionsutfall.

CAE lämnar aktivitetsrapporter till styrelsen två gånger per år där väsentliga iakttagelser och rekommendationer framgår. Dessa rapporter innehåller de eventuella allvarliga brister som har upptäckts under revisionerna inklusive alla uppföljningsfall som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Externa granskningar av internrevisionsfunktionen

I enlighet med internrevisionspolicyn och i enlighet med reglerna i IPPF, bör internrevisionsfunktionen granskas av en extern part i syfte att utvärdera funktionens arbete i enlighet med IPPF. Dessa granskningar utförs av externa kvalificerade personer som är oberoende av If och Sampo. Dessa externa kvalitetsbedömningar ska såvitt möjligt utföras minst vart femte år.

Innan en revision, görs en noggrann bedömning av revisorns objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Interna revisorer väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuariiefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariiefunktionen

Aktuariiefunktionen består av chefaktuarien som är ansvarig för aktuariiefunktionen inom If och rapporterar till If-gruppens VD och är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i Actuarial Committee som är forum för aktuariiefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem av och deltar i arbetet i Underwriting Committee och Reinsurance Committee, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariiefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuariiefunktionens uppgifter beskrivs i instruktioner för aktuariiefunktionen. Funktionens huvuduppgifter kan indelas i följande områden:

- Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa deras tillförlitlighet och tillräcklighet;
- Utlåtande om bolagets Underwriting policy;
- Utlåtande om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga;
- Utlåtande om bolagets solvensposition; och
- Bidra till riskhanteringssystemet, t ex till ORSA-rapporteringen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariiefunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av aktuarier inom respektive affärsområde. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II regelverket beräknas av riskhanteringsfunktionens Capital Management-enhet baserat på parametrar från aktuarier inom respektive affärsområde och aktuariiefunktionen. Aktuariiefunktionen kontrollerar beräkningarna och bedömer osäkerheten i de tekniska reserverna utifrån naturlig variation i reservkvot inom land, försäkringsklass och affärsområde. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i bokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. Ifs revisorer erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla potentiella skillnader som redovisats.

If har ett antal styrdokument som reglerar beräkningen av

försäkringstekniska avsättningar. Aktuariiefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument följs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariiefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultat. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska avhjälpas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av Underwriting policyn och huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariiefunktionen ska efter varje kvartalsbokslut säkerställa att styrelsen och VD får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariiefunktionen ansvarar för rapporteringen av alla relevanta frågor som aktuariekommittén ställer till ORSA-kommittén samt för koordineringen av rapporteringen om premie och reservrisk till ORSA-kommittén kvartalsvis.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Ifs outsourcingpolicy

Ifs outsourcingpolicy fastställer ramverket för Ifs outsourcingverksamhet. Policyn beskriver outsourcing och definierar de kriterier enligt vilka en funktion eller en verksamhetsdel bör betraktas vara av väsentlig betydelse för If.

I syfte att säkerställa en effektiv kontroll av den outsourcing som sker av väsentligt betydande funktioner eller verksamhetsdelar, och hantera de risker som hänför sig till sådan outsourcing, föreskriver outsourcingpolicyn en process som ska observeras då nya outsourcingavtal eller väsentliga ändringar i redan existerande outsourcingavtal planeras. Outsourcingprocessen består av riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, uppföljning, rapportering och information.

Styrelsen har även tillsatt en outsourcingkommitté som ett forum för att övervaka Ifs outsourcingverksamhet i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller väsentligt ändrat outsourcingavtal av väsentlig betydelse ska rapporteras till och bedömas i outsourcingkommittén och följaktligen godkännas av styrelsen innan avtalen lämnas till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av väsentligt betydande operativa funktioner eller verksamhetsdelar

I syfte att effektivisera Ifs försäkringsverksamhet outsourcar If ett flertal operativa verksamhetsdelar av väsentlig betydelse, till ett flertal externa- samt interna leverantörer.

Investeringar och kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo i Finland. Till följd av Ifs operativa struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats.

If har outsourcat sin upphandling av IT-tjänster till sitt systerbolag If IT Services i Danmark som i sin tur har ingått avtal med IT-leverantörer.

If har även ingått flera skaderegleringsavtal med leverantörer. Dessa avtal har i en viss utsträckning ingåtts i syfte för att kunna tillhandahålla skadereglering där If inte har någon fysisk representation. Vissa skaderegleringsavtal har även ingåtts inom ramen för en mer omfattande partnersamverkan. Dessa avtal omfattar även försäljnings- och franchisearrangemang och samarbetspartnerna är till största delen etablerade i de nordiska länderna.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem betraktas som tillräckligt med avseende på karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i Ifs affärsverksamhet.

2.8.2 Övrig väsentlig information

Det finns ingen annan väsentlig information om företagsstyrningssystemet.

3 Riskprofil

I Ifs övergripande strategi ingår fokus på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överskrida både solvenskapitalkravet och ekonomiskt kapital. Därtill har If som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstituten Standard & Poor's och Moody's. Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått¹⁷ för olika ändamål.

I detta kapitel beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta kapitel är: teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både vad avser ekonomiskt kapital som regulatoriskt kapital.

3.1 Ifs riskmätning

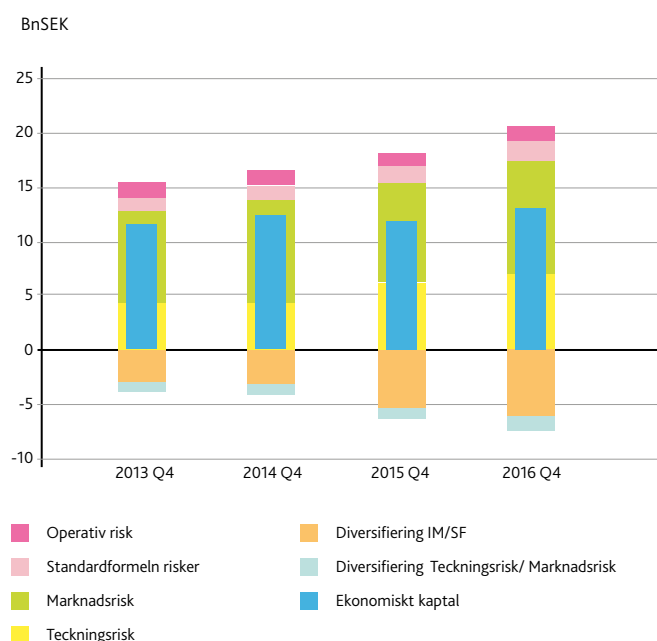
För intern riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen så genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, strategisk risk, ryktesrisk, compliancerisk, legal risk, emerging risk, grupp-specifika risker och inte kvantifierade koncentrationsrisker.

3.2 Ifs riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital per den 31 december 2013 till den 31 december 2016.

FIGUR 10 – Förändring av ekonomiskt kapital över tid

¹⁷ Mått baserade på myndighetskrav, dvs den partiella interna modellens solvenskapitalkrav (PIM SCR)), interna ekonomiska mått (ekonomiskt kapital (EC)) och mått framställda av ratinginstitut. Måtten framställda av ratinginstitut berörs inte närmare i dokumentet.

De två största riskkategorierna för If är tecknings- och marknadsrisk. Teckningsrisken ökade under 2015 (från 4,3 miljarder SEK till 6,1 miljarder SEK) vilket berodde på att inflationsrisken omklassificerades under 2015 från marknadsrisk till teckningsrisk. Detta resulterade i att även diversifieringseffekterna mellan teckningsrisk och marknadsrisk ökade. Bortsett från denna omklassificering så har fördelningen av ekonomiskt kapital på olika riskkategorier varit relativt stabil under perioden. Ökningen av ekonomiskt kapital 2016 beror huvudsakligen på ökad marknadsrisk vilket förklaras genom en ökad exponering av placeringstillgångar.

3.3 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden.

I enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital, inkluderas premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk i teckningsrisk.

3.3.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserat på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla Ifs försäkringsverksamhet, kompletterade med extern modellering för naturkatastrofrisk och inflationsrisk. Annullationsrisk och omprövningsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt och ökade med 0,9 miljarder SEK till 7,0 miljarder SEK under 2016. Ökningen förklaras av en ökad inflationsrisk med 1,3 miljarder SEK på grund av kalibrering av ny ränteriskmodell samt ökad inflationsvolatilitet.

3.3.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av variationer i såväl tidpunkt, frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen. Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

Enskilda stora skador utgör en risk på bruttonivå men risken begränsas genom återförsäkring.

Huvudsakliga faktorer som kan påverka premierisken

Varje affärsområde ansvarar för att löpande identifiera och hantera de faktorer som driver premierisken. Riskfaktorer värderas och rapporteras utifrån sannolikhet och konsekvens. De riskfaktorer som per 31 december 2016 har störst påverkan på premierisken är skadevolatilitet, riskkoncentration och datakvalitet.

TABELL 5 – Huvudsakliga faktorer som kan påverka premierisken

Risikfaktor	Riskbeskrivning
Skadevolatilitet	Skadevolatilitet är risken för att antalet skador är större än förväntat under en viss tidsperiod. Detta kan orsakas av exempelvis sämre väderförhållanden än normalt vilket t ex kan resultera i fler fordonsskador än förväntat under perioden.
Risikkoncentration/ riskackumulation	Koncentrationsrisk är risken för att flera skador orsakas av samma händelse. Koncentrationsrisk kan uppkomma genom att flera försäkrade objekt inom samma geografiska område påverkas av t ex brand, storm eller översvämning.
Datakvalitet för analys och pris- sättning	Felaktig eller bristfällig data kan påverka riskbedömningen och leda till premier som avviker från den faktiska riskexponeringen.

3.3.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

De huvudsakliga avsättningsriskerna för If härrör från osäkerhet om skadebeloppen till följd av högre skadeersättningsinflation och längre förväntad livslängd än vad som antagits, vilket kan leda till ökade skadelivräntor och engångsutbetalningar.

Avsättningsrisk inkluderar omprövningsrisk, vilken definieras som risken för förlust eller ogynnsam förändring i de försäkringstekniska skulderna, till följd av förändringar i nivå, trend eller volatilitet beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade.

De försäkringstekniska avsättningarna domineras av affär med lång duration, i synnerhet trafikförsäkring, vilken 2016 utgjorde 48 % av skadereserven beräknad enligt Solvens II-regelverket. Den svenska trafikförsäkringsportföljen representerar därmed den främsta avsättningsrisken på grund av sin storlek och långa duration.

Avsättningarna för trafikförsäkring och arbetsskadeförsäkring inkluderar till viss del även skadelivräntor vilka är känsliga för förändringar i dödlighetsantaganden och diskonteringsränta. Effekten av en räntesänkning dämpas dock för avsättningar med lång duration på grund av konvergens mot den långsiktiga jämviktsräntan. Total skadereserv för trafikförsäkring inklusive arbetsskadeförsäkring uppgick 31 december 2016 till 59 %. Ytterligare information om försäkringstekniska avsättningar finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) för Solvens II S.12.01.02, S.17.01.02 och S.19.01.21.

Huvudsakliga faktorer som kan påverka avsättningsrisken

Chefaktuarien ansvarar för att löpande identifiera och hantera de riskfaktorer som driver avsättningsrisken. Riskfaktorerna värderas och rapporteras halvårsvis utifrån sannolikhet och påverkan. De riskfaktorer som per 31 december 2016 har störst påverkan på avsättningsrisken är emerging risk, inflation i skadeersättningar, förändrad medicinsk praxis och ökad förväntad livslängd.

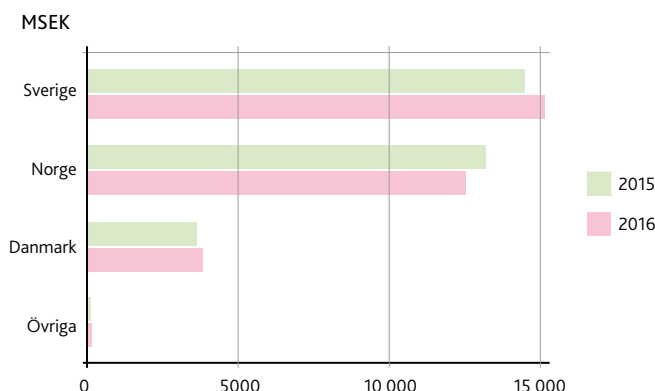
TABELL 6 – Huvudsakliga faktorer som kan påverka avsättningsrisken

Risikfaktor	Riskbeskrivning
Emerging risk	Ny teknik såsom nanomaterial och apparater som alstrar elektromagnetiska fält kan orsaka skadliga hälsoeffekter vilket kan öka riskexponeringen via arbetsskade- och ansvarsförsäkringar. Cyberrisker såsom t ex virus eller dataintrång, kan påverka de försäkringstekniska avsättningarna. Brist på klimatanpassning ökar sannolikheten för allvarliga konsekvenser för såväl människor som ekosystem.
Inflation i skadeersättningar	Den förväntade inflationsutvecklingen beaktas vid beräkning av samtliga avsättningar men är framförallt av stor vikt för skador vilka regleras över en längre tid, till exempel trafikförsäkringar och arbetsskadeförsäkringar. Underskattning av skadeersättningsinflationen kan leda till otillräckliga reserver.
Förändringar av medicinsk praxis	Utvecklingen inom medicinsk praxis kan påverka antalet skador genom en mer exakt diagnos av t ex. whiplashskador, vilket kan ske långt efter skadehändelsen. Nya och dyrare behandlingar kan komma att öka skadekostnaderna.
Ökad förväntad livslängd	Befolkningens livslängd påverkar både längden på skadelivräntor och storleken på engångsbeloppen. Underskattad förväntad livslängd kan orsaka avvecklingsförluster.

3.3.2 Riskkoncentration

Försäkringsportföljen är, mot bakgrund av ett stort antal kunder samt att försäkringar tecknas i olika geografiska områden och inom flera typer av försäkringar, väl diversifierad. Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten under året framgår av tabellen nedan.

TABELL 7 – Bruttopremieinkomst per land, MSEK

Trots den diversifierade portföljen kan riskkoncentrationer, och därmed stora skador, inträffa genom exempelvis exponeringar mot naturkatastrofer som stormar och översvämningar. Den ekonomiska påverkan av naturkatastrofer och enskilda stor-skador begränsas genom återförsäkring och diversifiering. Mer information om Ifs premiefördelning mellan försäkringsgrenar finns i QRT S.05.01.02.

3.3.2.1 Koncentrationsrisk inom affärsområden

En skadehändelse kan ibland påverka flera försäkrade risker. Exempel på ackumuleringar av risk som kan leda till oväntat höga skadekostnader är till exempel en brand i ett köpcentrum eller en större naturkatastrof. De största koncentrationsriskerna inom If finns i affärsområde Industri. Koncentrationsriskerna hanteras genom återförsäkringsprogram. Ackumulering av risker inom affärsområde Industri övervakas genom detaljerad latitud- och longitudregistrering av platser samt övergripande analyser av affären.

3.3.3 Riskreducerande tekniker

3.3.3.1 Hantering och kontroll av premierisk och katastrofrisk

De viktigaste metoderna för att begränsa premierisk är återförsäkring, diversifiering, noggranna analyser och överväganden vid teckning samt regelbundna uppföljningar kopplade till den strategiska och finansiella planeringsprocessen. Underwriting policy (UW Policy) anger principer, begränsningar samt de roller och ansvar som gäller för underwritingprocessen. Policyn kompletteras med riktlinjer som mer i detalj beskriver hur försäkringar ska tecknas inom respektive affärsområde.

3.3.3.2 Hantering och kontroll av avsättningsrisk

De aktuariella antagandena baserar sig på data om historiska skadeutfall och exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Faktorer som beaktas är till exempel trender i skadeutvecklingen, nivån på oreglerade skador, förändringar i rättsutveckling och

ekonomiska förhållanden. Vid reservsättningen används etablerade aktuariella metoder i kombination med prognoser över antalet skador och genomsnittliga skadekostnader.

Avsättningarna för skadelivräntor beräknas som diskonterade värden baserade på belopp och betalningsperiodicitet i varje enskilt fall, med beaktande av förväntad kapitalavkastning, kostnader, indexering, dödlighet samt andra möjliga justeringar.

Den förväntade inflationsutvecklingen beaktas vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och är av stor vikt för skador som regleras över en längre tid, till exempel skador relaterade till trafikförsäkringar och arbetsskadeförsäkringar. Den förväntade trenden baseras på externa bedömningar av inflationsutvecklingen inom olika områden, såsom konsumentpris-index och löneindex, i kombination med Ifs egen uppskattning av kostnaderna för olika typer av skador.

3.3.3.3 Återförsäkring

Riktlinjer för köp av återförsäkring ges i Ifs Reinsurance Policy. Optimala återförsäkringsprogram utvärderas genom jämförelse av förväntad kostnad för återförsäkringsprogrammet, nyttan samt påverkan på resultaträkning och kapitalbehov. Det viktigaste verktyget vid denna utvärdering är Ifs interna modell där små skador, enstaka stora skador och naturkatastrofer modelleras.

I policyn ges en lägsta nivå för kreditvärdighet för återförsäkringsgivare per affärsgren. Därtill ges gränsvärden för koncentrationsrisk och exponering för återförsäkringsrisk. Återförsäkrarna bedöms och utvärderas även fortlöpande genom Ifs egna finansiella och kvalitativa fördefinierade analyser. If har inte överfört några risker till specialföretag¹⁸.

För att minska den inneboende osäkerheten i EML¹⁹-beräkningar har If tecknat ett återförsäkringsavtal mot EML-genombrott i kombination med att stresstest av EML utförs regelbundet.

¹⁸ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt FRLs definition.

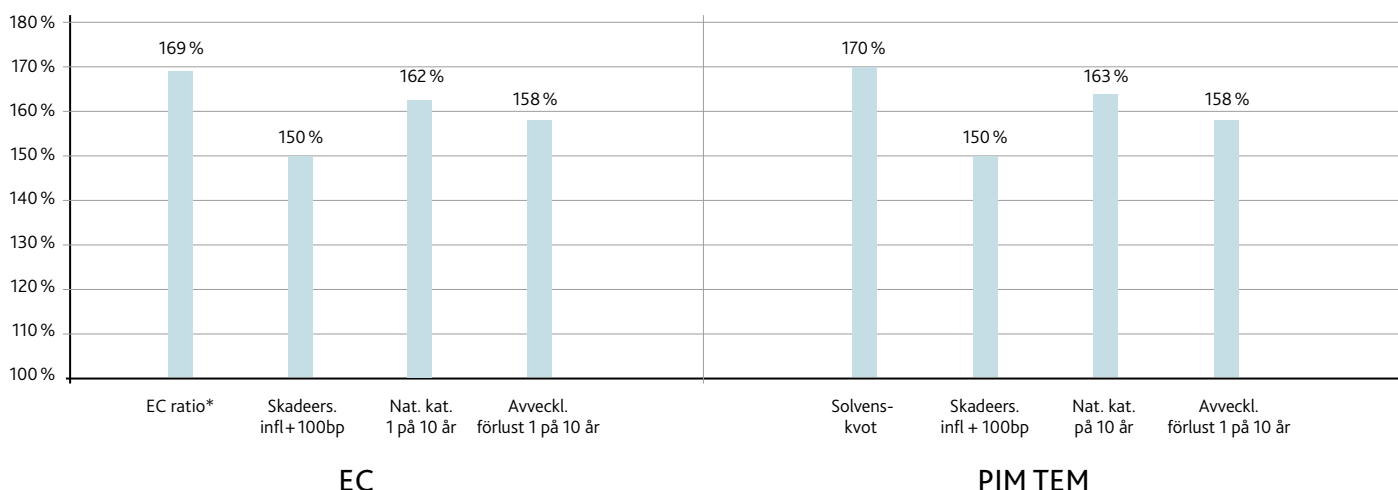
¹⁹ Estimated Maximum Loss.

3.3.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma Ifs känslighet för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital (EC) som på solvenskapitalkravet (PIM TEM) per den 31 december 2016. EC-kvoten är baserad på den interna modellen för såväl försäkrings- som för marknadsrisk, medan solvenskvoten för PIM är baserad på den interna modellen för enbart försäkringsrisk. Övriga risker är beräknade utifrån standard formeln (SF).

I samtliga av de tre känslighetstesterna har If en solvenskvot över 100 % även i stressat läge.

FIGUR 10 – Känslighet för teckningsrisk

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital

3.3.4.1 Stress orsakad av inflation i skadeersättningar

Stressbeskrivning

Syftet med stressen är att bedöma hur mycket en högre än förväntad skadeinflation skulle påverka kapitalställningen för If. I beräkningen har inflationen stressats med en ökning av skadeersättningar om 100 baspunkter.

Väsentliga antaganden

- En ökning av försäkringstekniska avsättningar minskar den medräkningsbara kapitalbasen.
- En ökning av försäkringstekniska avsättningar ökar inflationsrisken, avsättningsrisken samt ränterisken.
- Den ökade ränterisken antas bero på högre förväntade framtida kassaflöden från försäkringstekniska avsättningar, även om diskonteringsräntan antas förbli oförändrad.

3.3.4.2 Stress orsakad av naturkatastrofer

Stressbeskrivning

Syftet med stressen är att uppskatta hur mycket en naturkatastrof med sannolikhet 1 på 10 år påverkar kapitalställningen för If.

Väsentliga antaganden

- Endast den medräkningsbara kapitalbasen påverkas då detta antas vara en engångsföreteelse där beloppet betalas ut i kontanter med obetydlig påverkan på teckningsrisk eller marknadsrisk.
- Skadeanspråken är baserade på beräkningar från den interna modellen efter avdrag för återförsäkrars andel.

3.3.4.3 Stress orsakad av avvecklingsförluster

Stressbeskrivning

Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år påverkar kapitalställningen för If.

Väsentliga antaganden

- En ökning av försäkringstekniska avsättningar medför en ökning av inflationsrisk, avsättningsrisk och ränterisk.
- Storleken på avvecklingsförlusten baseras på avsättningsriskmodulen i den interna modellen och mäts från den förväntade avvecklingsförlusten på den 90:e percentilen.

3.4 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivån eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

3.4.1 Riskexponering

Ifs marknadsrisk, i enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital, består av valuta, aktie, ränte- och spreadrisk. Även om spreadrisken ingår i ekonomiskt kapital så betraktar If spreadrisk som en del av kreditrisken varpå dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.5. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränte- och valutarisk. Den största komponenten inom marknadsrisk är aktierisk. Marknadsrisken har ökat under 2016 vilket framförallt beror på ökad spread- och valutarisk. If har en väldiversifierad placeringsportfölj vilket medför positiva diversifieringseffekter vid beräkning av ekonomiskt kapital.

Ifs investeringar är framförallt koncentrerade till nordiska värdepapper. För placeringar i icke-nordiska värdepapper, fonder

eller andra tillgångar används främst förvaltning av tredje part. Användningen av derivat är begränsad.

If tillämpar marknadsvärdering för större delen av sina investeringar varför kvantifiering av marknadsrisk normalt är okomplicerad. Det finns ett begränsat antal instrument som kräver mark-to-model-förfaranden. If ställer säkerheter för remburs (i försäkringsverksamheten) och för derivat.

De faktorer som per 31 december 2016 kan påverka marknadsrisken är:

FIGUR 11 – Faktorer som kan påverka marknadsrisken

Risikfaktorer	Riskbeskrivning
Förnyad turbulens i euroområdet.	Politisk osäkerhet om euroområdet framtida utveckling till följd av Brexitomröstningen och kommande folkomröstningar inom EU.
Nedgång i huspriserna i Sverige och Norge.	Huspriserna på bostadsmarknaden i Sverige respektive Norge bedöms vara känsliga för förändringar i räntor och sysselsättningsnivå.
Nedgång på aktiemarknaden.	Den amerikanska ekonomin kan påverka penningpolitiken, därmed komma att påverka EU:s räntepolitik i form av minskat stöd för riskfyllda tillgångar.
Koncentration mot den nordiska finanssektorn.	Den nordiska banksektorn är fortsatt stabil. Konsekvensen av en bankkrasch skulle vara betydande.
Låg ränta under lång tid.	Fortsatt låga räntor innebär en låg avkastning på medellång sikt.
Lång period med låga oljepriser.	Oljepriset har sjunkit under de senaste åren, men har stabiliserats över de lägsta nivåerna.

3.4.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i valutakurserna eller deras volatilitet.

If har ett antal filialer i olika länder vilket medför en exponering mot valutarisk. Därutöver skapar även Ifs investeringsbeslut valutaexponering. Jämfört med den 31 december 2015 har valutarisken ökat, främst på grund av ökad exponering.

3.4.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av marknadspriserna för aktier eller deras volatilitet.

Aktieportföljen består av nordiska aktier och en diversifierad global fondportfölj. Vid utgången av året var exponeringen 12 324 MSEK. Jämfört med den 31 december 2015 har aktierisken ökat, främst på grund av ökad exponering.

3.4.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 1,3 år vid slutet av 2016. Jämfört med den 31 december 2015 har ränterisken ökat, främst på grund av ökad duration hos tillgångarna i kombination med ökad räntevolatilitet.

3.4.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten av värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Jämfört med den 31 december 2015 har spreadrisken ökat, främst på grund av ökad kreditexponering. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5 kreditrisk.

3.4.1.5 Matchningsrisk

Matchningsrisk är risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

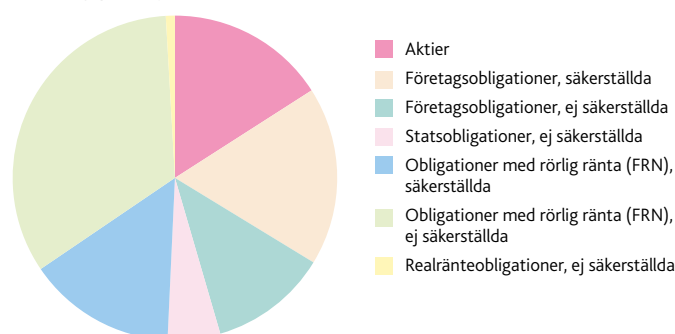
Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är större delen av de försäkringstekniska avsättningarna nominella, men skadelivräntor och IBNRreserven för skadelivräntor diskonteras med räntesatser i enlighet med gällande lagstiftning. If är därmed, ur ett redovisningsperspektiv, huvudsakligen exponerat mot förändringar i inflation och lagstadgade diskonteringsräntor. Ur ett ekonomiskt perspektiv, eftersom de tekniska avsättningarna är diskonterade med gällande marknadsräntor, exponeras If mot förändringar i inflation och nominella räntesatser.

3.4.2 Riskkoncentration

Genom figur 8 och 9 nedan illustreras koncentrationen för Ifs marknadsrisk. Figur 12 visar marknadsvärdet per typ av tillgångar, medan Figur 13 visar hur mycket ekonomiskt kapital dessa tillgångar bidrar med till Ifs totala marknadsrisk (före beaktande av diversifieringseffekter).

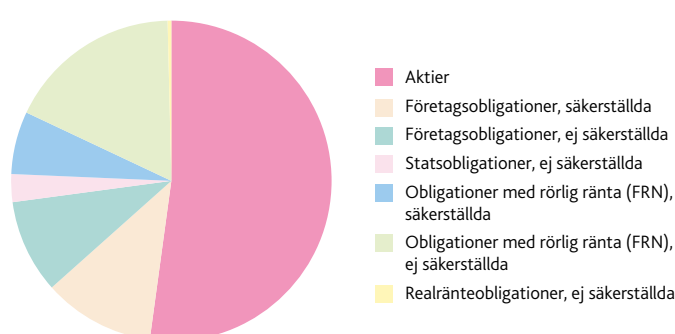
FIGUR 12 – Marknadsvärden per typ av tillgångar, 31 december 2016

Placeringsportföljens koncentration

FIGUR 13 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar, 31 december 2016

Placeringsportföljens koncentration, EC

3.4.2.1 Valutarisk

Ifs valutapositioner mot basvalutan visas i Tabell 8. Den valuta-exponering som uppkommer vid konsolidering av balansräkningar för filialer med annan basvaluta än SEK säkras inte. Dessa investeringar bedöms vara av långsiktig karaktär vilket utifrån gällande redovisningsregler innebär att hänförliga valutaeffekter inte påverkar Ifs resultaträkning.

TABELL 8 – Valutarisk den 31 december 2016

MSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	GBP	USD	JPY	ÖVRIGA
Nettoposition, 2016	-383	362	45	43	-42	-3	-233

Ovanstående IFRS-belopp ger en bild av valutariskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

3.4.2.2 Aktierisk

Ifs totala placeringsportfölj, består i huvudsak av räntebärande värdepapper (84,3 %) och aktier (15,7 %).

TABELL 9 – Sektorfördelning av aktieplaceringar.

MSEK	2016		2015	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Maskiner och apparater	2 178	20,2	1 579	15,8
Kapitalvaror	2 073	19,2	2 327	23,3
Detaljhandel	1 317	12,2	1 387	13,9
Byggverksamhet och maskinteknik	1 210	11,2	1 040	10,4
Elektrisk utrustning	846	7,9	666	6,7
Telekom	591	5,5	667	6,7
Hälsovård	541	5,0	489	4,9
Övrigt	2 016	18,7	1 835	18,3
Totalt	10 771	100	9 990	100

* I sektorfördelningen av aktier exkluderas investeringar i aktiefonder till ett värde av 1 583 MSEK (1 760 MSEK)

Ovanstående IFRS-belopp ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

TABELL 10 – Geografisk fördelning av aktieplaceringar.

MSEK	2016		2015	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Skandinavien	10 771	87,2	9 990	85,0
Nordamerika	845	6,8	1 146	9,8
Asien	500	4,0	437	3,7
Latinamerika	239	1,9	177	1,5
Totalt	12 354	100	11 750	100

IFRS-beloppen ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

3.4.2.3 Ränterisk

Snittdurationen för räntebärande placeringar var vid slutet av 2016 1,3 år. Durationen för olika typer av räntebärande placeringar visas i Tabell 11.

TABELL 11 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp.

MSEK	2016			2015		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Skandinavien, statspapper/företagsobligationer	57 558	87,3	1,3	52 572	89,3	1,1
Euro, statspapper/företagsobligationer	4 707	7,1	0,7	4 209	7,1	0,6
Sverige, realränteobligationer	698	1,1	3,8	1 227	2,1	4,9
Kortfristiga räntebärande tillgångar	2 680	4,1	0,2	879	1,5	0,2
USA, statspapper/företagsobligationer	255	0,4	1,3	–	–	–
Totalt	65 898	100	1,3	58 887	100	1,1

¹ Räntederivat är inkluderade.

Ovanstående IFRS-belopp ger en rimlig bild av instrumenttypkoncentrationerna och skiljer sig inte avsevärt från Solvens II-beloppen.

3.4.2.4 Spreadrisk

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5, kreditrisk.

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy är det styrande dokumentet för hantering av marknadsrisker inom If. I policyn ges övergripande riktlinjer, såsom försiktighetsprincipen, särskilda riskrestriktioner och beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål skall strukturen på, samt arten av, Ifs försäkringstekniska avsättningar beaktas. Därtill skall även övergripande riskaptit och risktoleranser samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy årligen eller vid behov. Policyn kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.4.3.1 Valutarisk

Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till basvalutan. Valutaexponeringen för placeringstillgångar kontrolleras på veckobasis och säkras när exponeringen överstiger en given nivå som baseras på kostnadseffektivitet samt minsta transaktionsstorlek. Den valutarisk som uppstår vid konsolidering av filialer med annan basvaluta än moderbolaget inte säkras inte, eftersom dessa placeringar anses vara av långsiktig karaktär och de valutaeffekter som är relaterade till dem inte påverkar resultatet.

3.4.3.2 Aktierisk

Aktieportföljen förvaltas aktivt med en långsiktig investeringshorisont. Aktierisken reduceras genom diversifiering av portföljen mellan olika branschsektorer och geografiska regioner. Enligt Ifs investeringspolicy begränsas aktieinvesteringar i förhållande till den totala placeringsportföljen samt exponeringar mot en enskild motpart.

3.4.3.3 Ränterisk

Ränterisken hanteras genom limiter för instrument som är räntekänsliga.

3.4.3.4 Spreadrisk

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5, kreditrisk.

3.4.3.5 Matchningsrisk

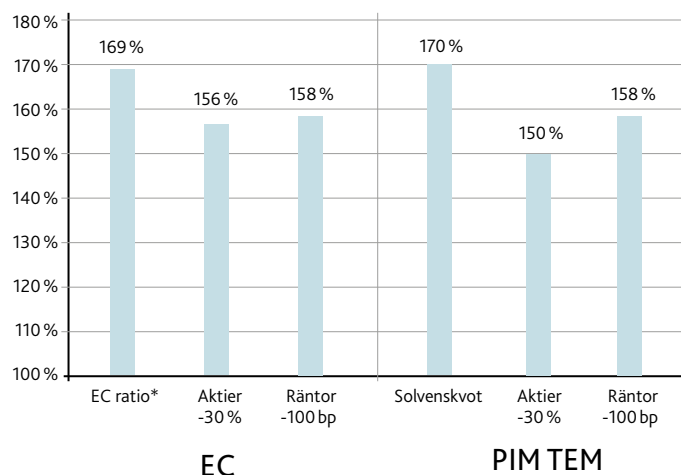
Matchningsrisken hos If hanteras i enlighet med Sampos koncernövergripande principer. Den beaktas inom ramen för riskaptiten och styrs av Ifs investeringspolicy. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande risktoleransen kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

3.4.4 Riskkänslighet

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har aktie- och räntestresstest genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, både på internt ekonomiskt kapital samt på solvenskapitalkravet per den 31 december 2016.

I båda beräkningarna har If en solvenskvot över 100% efter stressen.

FIGUR 14 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital

3.4.4.1 Aktiestress

Stressbeskrivning

Syftet med stressen är att bedöma hur mycket 30 % nedgång i marknadsvärdet för aktier påverkar kapitalställningen för If.

Väsentliga antaganden

Aktierna i placeringsportföljen och aktierisken minskar i proportion till marknadsvärdet.

3.4.4.2 Räntestress

Stressbeskrivning

Stressen syftar till att bedöma hur mycket en ränteminskning med 100 baspunkter påverkar kapitalställningen för If.

Väsentliga antaganden

En ränteminskning medför en ökning av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar.

Ökningen av de försäkringstekniska avsättningarna är större än ökningen av placeringstillgångarna på grund av en längre duration. Detta återspeglas huvudsakligen genom en minskning av den medräkningsbara kapitalbasen i kombination med en ökning av solvenskapitalkravet.

Stressen är baserad på en parallellförskjutning av de marknadskurser som används som indata till beräkningen av avkastningskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot antagandena om den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och inte stressas i denna beräkning.

3.5 Kreditrisk

Med kreditrisk avses risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer vilka bolaget är exponerat mot i form av motpartsrisk, spreadrisk eller marknadsriskskoncentrationer.

3.5.1 Riskexponering

Kreditrisk avser känsligheten av värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument och volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan. Spreadrisk beräknas med Ifs interna modell såsom framgår av avsnitt 3.4. Standardformeln används för beräkning av motpartsrisk och koncentrationsrisk.

3.5.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Kreditrisk inom kapitalförvaltningen delas in i motpartsrisk och spreadrisk. I de flesta fall reflekteras redan delar av kreditrisken genom en högre kreditspread. Värdepappret får därav ett lägre marknadsvärde, även i de fall där det inte föreligger en utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadpris.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot i) enskilda emittenter eller ii) en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som inte fångas upp av antingen spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras istället som koncentrationsrisk.

Det ekonomiska kapitalet för kreditrisk beskrivs i avsnitt 3.4 marknadsrisk.

3.5.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisken relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador. Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.5.2 Riskkoncentration

3.5.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar presenteras i Tabell 12.

TABELL 12 – Återförsäkringsfordringar

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2016	%	2015	%
AAA	-	-	-	-
AA	702	35,0	609	31,1
A	148	7,4	206	10,5
BBB	7	0,4	11	0,6
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	15	0,7	15	0,7
Captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten	1 135	56,5	1 120	57,1
Totalt	2 007	100,0	1 961	100,0

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i Tabell 13.

TABELL 13 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2016	%	2015	%
AAA	0	0	0	0
AA	236	52,2	244	49,4
A	216	47,8	250	50,6
BBB	0	0	0	0
BB - CCC	0	0	0	0
Kreditbetyg saknas	0	0	0	0
Totalt	452	100,0	494	100,0

3.5.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

En stor del av Ifs räntebärande placeringar är koncentrerad till finansiella institutioner, varav huvuddelen är i Norden.

Ifs kreditriskexponering kommer framförallt från i räntebärande placeringar. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i Tabell 14.

TABELL 14 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg 2016

MSEK Sektor	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt ¹⁾	Aktier	Fastig- heter	Derivat (Motparts- risk)	Totalt ²⁾	Förändring 31 dec 2015
Basindustri				351	203		294	848	339			1,187	122
Kapitalvaror				278				278	5,171			5,449	817
Konsumentvaror			278	735			356	1,369	3,528			4,897	551
Energi			605		273		1,938	2,816	83			2,899	592
Finansiella institut		3,646	4,451	1,661	377		113	10,248	330		28	10,606	36
Stater	594							594				594	-694
Statligt garanterade	959	501						1,460				1,460	38
Hälsovård									541			541	51
Försäkring			293	505	38		49	885				885	475
Media							152	152				152	103
Kommunal sektor	7,355	1,553						8,908				8,908	-798
Fastigheter		55	541	106			3,703	4,405		2		4,407	421
Tjänster					967		157	1,124				1,124	588
Teknologi och elektronik							362	362	64			426	36
Telekommunikation			712				312	1,024	591			1,615	93
Transport		984	421	369			1,100	2,874	105			2,979	615
El, vatten och gas				2,483	462		448	3,393				3,393	760
Övrigt								-	8			8	0
Värdepapper med bakomliggande tillgångar	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Säkerställda obligationer	24,290	897						25,187				25,188	3,930
Fonder								-	1,583			1,583	-177
Totalt	33,198	7,636	7,301	6,488	2,320	-	8,984	65,927	12,343	2	28	78,300	7,560
Förändring jämfört med 31 dec 2015	2,375	-40	1,402	2,395	866	-	33	7,031	593	0	-64	7,560	

¹⁾ Total exponering räntebärande värdepapper exklusive derivat.

²⁾ Total exponering exklusive derivat, utom för OTC-derivat där endast motpartsrisken har beaktats.

IFRS-beloppen ovan ger en rimlig bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig inte avsevärt från Solvens II-beloppen.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Portföljernas utveckling med avseende på kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee.

3.5.3.1 Riskbegränsning i placeringstillgångar

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i Ifs investeringspolicy. I styrdokumentet fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuldkategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument vilka är känsliga för ändringar i kreditspreadar. Vid investeringsbeslut efterföljs försiktighetsprincipen i enlighet med Ifs Investeringspolicy.

Risken för derivatmotparts konkurs är en sidoeffekt av hanteringen av marknadsrisker. Risken begränsas genom noggrant urval av motparter samt diversifiering av motparter, för att förhindra riskkoncentration samt ställande av säkerheter.

Kreditexponeringen rapporteras uppdelat på kreditbetyg, instrument och branschsektor.

3.5.3.2 Riskbegränsning i återförsäkringsverksamhet

För att begränsa och kontrollera kreditrisk förknippad med avgiven återförsäkring så har If en Reinsurance Security Policy i vilken kreditbetygskrav för återförsäkrare samt restriktioner för maximal exponering mot enskilda återförsäkrare föreskrivs. Återförsäkringsbolags kreditvärdighet fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag.

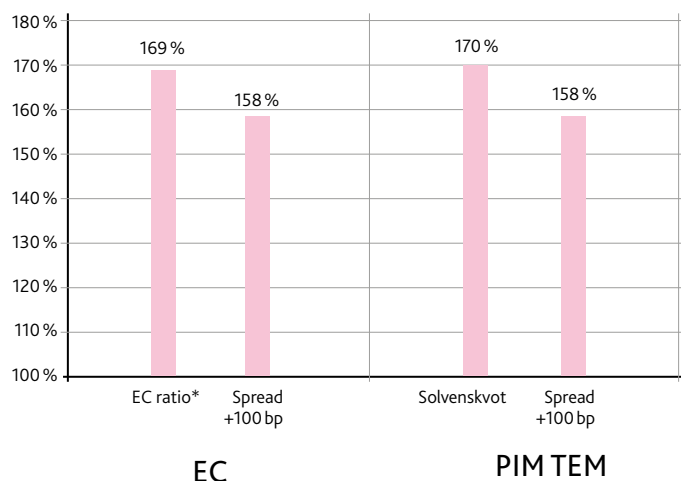
Reinsurance Security Committee (RSC) ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrarens konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från Reinsurance Security Policy. Kommitténs ordförande ansvarar för rapportering av avvikelser från policyn och andra frågor som behandlas av kommittén.

3.5.4 Riskkänslighet

3.5.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning per den 31 december 2016. Även i stressat läge har If en solvenskvot enligt Solvens II på över 100 % per den 31 december 2016.

FIGUR 15, Känslighet enligt Solvens II: kreditrisk i kapitalförvaltningen, 31 december 2016

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital

Spreadstress

Stressbeskrivning

Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en eventuell spreadökning med 100 baspunkter påverkar Ifs kapitalställning.

Viktigaste antaganden

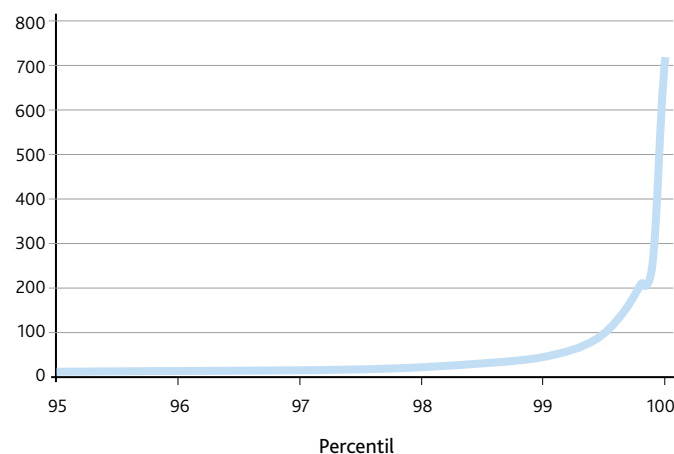
Denna stress har ingen inverkan på försäkringstekniska avsättningar.

3.5.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

Simulerad kreditförlust på grund av motpartsfallissemang i tabell 15 och figur 16 ger en bild av riskprofilen. Captivebolag utan kreditbetyg samt pooler behandlas som om de har betyget BBB. Baserat på ett antagande om att återvinningsgraden i händelse av konkurs för en motpart kan approximeras med en sannolikhetsfördelning med ett medelvärde på 50 %, simuleras den uppskattade kreditförlusten med hjälp av 50 000 simuleringar.

TABELL 15 – Riskkänslighet

Kreditförlust i MSEK

FIGUR 16 – Riskkänslighet

Sannolikhet	Q4 2016
5,0 %	5
2,5 %	10
1,0 %	38
0,5 %	92
0,03 %	349

Antaganden: 1 års sikt, korrelationer mellan fordringarna antas vara 0,5, en sannolikhetsfördelning för återvinningsgraden med ett medelvärde på 50 % används och beräkningarna är baserade på diskonterade värden i linje med Solvens II (från den 31 december 2016).

3.6 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk är risken att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.6.1 Riskexponering

Likviditetsrisken för If bedöms inte vara väsentlig, då premier betalas i förväg och stora skadebetalningar oftast är kända i god tid innan de förfaller, vilket begränsar likviditetsrisken. Likviditetsrisken identifieras och hanteras men inga solvenskrav är kvantifierade.

3.6.2 Riskkoncentration

I Tabell 16 visas en förfallostruktur för försäkringstekniska avsättningar och finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. För övriga avtal visas endast bokförda värden. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning, vilka till naturen är förenade med en viss grad av osäkerhet.

TABELL 16 – Förfallostruktur för kassaflöden av finansiella tillgångar och skulder och försäkringstekniska avsättningar f e r, 31 december 2016

MSEK	Bokfört värde			Kassaflöde						
	Bokfört värde	varav obestämd förfallo- tidpunkt	varav avtals- baserad förfallo- tidpunkt	2017	2018	2019	2020	2021	2022- 2031	2032-
Finansiella tillgångar	89 560	13 064	76 496	22 165	11 406	14 323	16 034	13 498	4 652	0
Finansiella skulder	7 842		7 842	-6 729	-72	-70	-68	-1 120	0	0
Försäkringstekniska avsättningar, f e r	59 987			23 120	8 279	4 887	3 423	2 674	12 161	6 776

3.6.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy tillsammans med riktlinjer såsom försiktighetsprincipen, och instruktioner anger strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker, liksom förfarandet för att hantera dessa risker. Ifs Cash Management-funktion hanterar den dagliga likviditetsrisken via målnivåer för likviditet i olika valutor med beaktande av kända ut- och inflöden. Risken övervakas och kontrolleras av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.6.4 Riskkänslighet

För att identifiera likviditetsrisk analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar mäts med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som av stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt omfattar analysen identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beaktar förväntade nya affärers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar jämförs för att mäta graden av eventuell obalans.

3.6.5 Förväntad vinst som ingår i framtida premier

Det totala beloppet av den förväntade vinsten som ingår i framtida premier (EPIFP) var 1 233 MSEK den 31 december 2016.

3.7 Operativa risker inklusive legala risker

Operativ risk är risken för förlust till följd av bristfälliga eller fallerade processer eller system, personer eller externa händelser (förväntade eller oförväntade).

Definitionen inkluderar legal risk vilken avser risken för förlust till följd av oförutsägbar eller okänd rättsutveckling eller osäker tolkning av lagar och regler samt bristfällig dokumentation.

3.7.1 Riskexponering

Operativ risk ingår i måttet ekonomiskt kapital men beräknas i enlighet med standardformeln vilket innebär att förändringar i riskexponering inte återspeglas i Ifs interna ekonomiska kapital. Bedömning av operativ risk görs i den kvalitativa processen Operational and Compliance Risk Assessment (OCRA). I denna process identifieras, bedöms, reduceras och rapporteras operativ risk via självvärdering. OCRA-processen stöds av ett nätverk av riskkoordinatorer.

För varje identifierad operativ risk uppskattas sannolikhet och påverkan, och värderas därefter utifrån ett trafikljussystem. Identifierade risker aggregeras och rapporteras i fem olika kategorier: brister i handläggning och processer; verksamhetsstörning och systemfel; kunder, produkter och affärspraxis; anställningsförhållanden och -miljö; interna oegentligheter/extern brottslighet. De väsentligaste riskerna rapporteras till Operational Risk Committee (ORC).

Riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, där incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroll är två viktiga exempel.

Eventuella externa och interna bedrägerier identifieras och rapporteras via särskilda processer. Via processerna för identifiering av strategisk risk och emerging risk, se avsnitt 3.7.4 och 3.8.2, identifieras eventuella externa faktorer som kan komma att påverka operativ risk.

Exponering mot legal risk kan i de flesta fall identifieras i förväg, till exempel i samband med ny rättsutveckling eller pågående rättstvister. Identifiering och bedömning av legal risk görs kvartalsvis av verksamheten via en självutvärderingsprocess. Identifierade risker diskuteras i Legal Committee och rapporteras till Operational Risk Committee (ORC) och ORSA-kommittén.

Operativa risker per 31 december 2016 omfattar bland annat bristande IT- och datakvalitet. Under rapporteringsperioden har det inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen.

3.7.2 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är: tydliga och tillämpade styrdokument, givna mandat, dualitets- och farfarprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning, samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka Ifs nyckelprocesser och öka effektiviteten utvecklas nya IT-system vilka även omfattar automatiserade stödfunktioner.

I styrdokumentet för operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa externa och interna bedrägerier. Därutöver genomförs proaktivt interna utbildningar om Ifs etiska regler och riktlinjer kontinuerligt.

Legal risk reduceras genom att Ifs chefsjurist har föreskrivit riktlinjer till koordinatörerna för hur legal risk ska hanteras. Legala risker diskuteras regelbundet i Legal Committee.

Ifs andra och tredje försvarslinje övervakar och utvärderar internkontrollsystemet i syfte att bedöma dess effektivitet.

3.7.3 Riskkänslighet

Varken det ekonomiska kapitalet eller solvenskapitalkravet påverkas av en ökad riskexponering för operativ risk eller av inträffade riskhändelser. Däremot påverkas kapitalbasen med en effekt motsvarande förlusten av en potentiell riskhändelse vilket är lika med känsligheten för operativ risk.

3.8 Övriga väsentliga risker

3.8.1 Strategisk risk

Strategisk risk är risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet eller brist på intern flexibilitet.

3.8.1.1 Riskexponering

Strategisk risk identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till kontroll- och strategienheten. Riskerna aggregeras och bedöms med avseende på konsekvens och sannolikhet. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i marknaden i vilken If verkar och förmågan för If att proaktivt anpassa sig. För If är strategisk risk relaterad till konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Vidare kan lågkonjunktur och oro på finansmarknaderna få negativ effekt på If. Ifs verksamhet påverkas även av förändring i relevant lagstiftning och rättspraxis.

3.8.1.2 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt av både verksamheten och kontroll- och strategienheten inom If. Riskerna utvärderas årligen i den årliga finansiella planprocessen.

3.8.2 Compliancerisk

Compliancerisk är risken för legala eller regulatoriska påföljder, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regler inte följs.

3.8.2.1 Riskexponering

Ifs långsiktiga strategiska mål är att uppnå en integrerad compliancekultur. Compliancefunktionens uppdrag är att säkerställa att det finns effektiva processer för att identifiera, bedöma, övervaka och rapportera exponeringen för compliancerisker. Compliancerisker som identifieras av affärsområdena och bolagsfunktionerna rapporteras till compliancefunktionen via ledarna för affärsområdena och IT-funktionen två gånger per år samt av ledarna för de övriga bolagsfunktionerna en gång per år. Compliancerisker ska också rapporteras när det anses nödvändigt. Riskerna ska godkännas av ledaren för respektive affärsområde och bolagsfunktion i enlighet med OCRA-processen.

Den huvudsakliga compliancerisken inom If, både för närvarande och vad som förväntas under verksamhetsplaneringsperioden, är risken för överträdelser av personuppgiftslagstiftningen.

3.8.2.2 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika metoder för att begränsa compliancerisker. Exempel på viktiga metoder är tydliga och implementerade policys och instruktioner, utbildning av medarbetare och andra proaktiva aktiviteter.

För att begränsa den huvudsakliga compliancerisken, risken för överträdelse av personuppgiftslagstiftningen, är flera aktiviteter och projekt pågående och planerade. Syftet är att kontinuerligt utvärdera, begränsa och övervaka risken.

3.8.3 Ryktesrisk

Ryktessrisk är risken för skada för If till följd av försämrat rykte hos kunder och andra intressenter.

3.8.3.1 Riskexponering

Ryktessrisk, ur ett övergripande perspektiv, identifieras i en fristående process, parallellt med OCRA-processen, se avsnitt 3.7 och 3.8.1. Kommunikationsavdelningen ansvarar för att identifiera och rapportera ryktessrisk. Detta görs i nära samarbete med verksamheten. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. Identifierad ryktessrisk hanteras av verksamheten och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen ryktessriskbedömningen till ORC.

De väsentligaste åtgärderna för att stärka Ifs rykte är att säkerställa att försäkringsvillkoren är korrekta och tydliga och att skaderegleringen är transparent och rättvis. I de fall en kund är missnöjd skall denne kunna vända sig till Ifs kundombudsman och kundpanel.

Identifierade ryktessrisker är väl kontrollerade och inga väsentliga förändringar har skett under rapporteringsperioden.

3.8.3.2 Riskreducerande tekniker

Ryktesrisk är i många fall en följd av en inträffad operativ risk eller compliancerisk. Vid bedömning av dessa två risktyper beaktas möjlig påverkan på Ifs rykte. De riskreducerande tekniker som används för att minimera operativ risk och compliancerisk har även en positiv effekt på ryktesrisk. Ytterligare exempel på tekniker är:

- tydliga och tillämpade styrdokument, till exempel Ifs etikpolicy och instruktion för sociala medier, samt en intern visselblåsarprocess;
- noggrann övervakning av alla typer av media i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede; samt
- utbildning i mediekommunikation.

3.8.4 Emerging risk

Emerging risks avser nya risker eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en mer omfattande påverkan på företaget.

3.8.4.1 Riskexponering

När nya risker materialiseras eller gamla risker förändras, ska detta i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamet i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie rutinerna för riskbedömning. För att hitta risker som omfattar flera affärsområden och dessutom proaktivt identifiera nya risker har If etablerat en Emerging Risks-grupp med expertmedlemmar från alla affärsområden. Gruppen träffas regelbundet för att diskutera nya risker. Syftet med gruppen är att underlätta arbetet inom underwriting med att identifiera risker, samla in och dela information om riskerna för att bedöma deras betydelse och initiera fortsatta studier eller seminarier samt att föreslå åtgärder om så behövs. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. De åtgärder som behövs för att styra exponeringen och ackumuleringarna utförs i underwriting-enheter. De stora risker som har bevakats kontinuerligt under 2016 är cyberrisker och den potentiella bristen på klimatanpassning.

3.8.4.2 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att varje affärsområde ansvarar för att hantera och vidta åtgärder avseende exponering för emerging risks i sina portföljer. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändiga för att hantera och begränsa nya risker. Identifierade risker kan uteslutas från framtida försäkringar, eller så kan ett lämpligt premietillägg göras för försäkringsbara risker. Även återförsäkring används som riskreducerande teknik.

3.8.5 Riskkänslighet, övriga väsentliga risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk och emerging risk ingår inte i de kvantitativa riskmåten. Gällande strategisk risk och compliance risk så påverkas varken det ekonomiska kapitalet eller solvenskapitalkravet av en ökad riskexponering för dessa risker eller av inträffade riskhändelser. Däremot påverkas kapitalbasen med en effekt motsvarande förlusten av en potentiell riskhändelse vilket är lika med känsligheten för dessa risker. Givet karaktären av ryktesrisk och emerging risk är känsligheten för dessa risktyper svår att uppskatta.

4 Värderingsmetoder för solvensändamål

Balansräkningen för If enligt Solvens II baseras på Ifs årsredovisning (upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper), med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. För att underlätta jämförelser används värden från Ifs årsredovisning, men de klassificeras i enlighet med uppställningen i Solvens II-balansräkningen. Både de beskrivande och de kvantitativa rapporterna är presenterade i Ifs rapporteringsvaluta, vilket är SEK.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande ändringar för 2016 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper.

4.1 Inledning

4.1.1 Sammanfattning av justeringar som påverkar vid värdering enligt Solvens II

Kapitel 4 beskriver de Solvens II-justeringar som gjorts med utgångspunkt från årsredovisningen. Totalt sett, till följd av Solvens II-omvärderingar, är det belopp med vilket tillgångar överskrider skulder för If vid slutet av året 1 446 MSEK högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Tabell 1 nedan ger en översikt över justeringar från årsredovisningen till Solvens II-balansräkningen. Mer detaljerade kommentarer finns också i 4.2-4.5.

4 VÄRDERINGSMETODER FÖR SOLVENSÄNDAMÅL

TABELL 17 – Justering av balansräkningen för Solvens II-ändamål

Klassificering	Solvens II- värde	Bokfört värde i årsredovisningen	Justering (MSEK)
Tillgångar			
Goodwill	0	609	-609
Förutbetalda anskaffningskostnader	0	985	-985
Immateriella tillgångar	0	111	-111
Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk	88	88	0
Investeringar (utöver tillgångar som innehas för indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	77 385	77 385	0
<i>Fastigheter (annat än för eget bruk)</i>	2	2	0
<i>Aktier</i>	10 743	10 743	0
<i>Obligationer</i>	64 932	64 932	0
<i>Företag med kollektiva investeringar</i>	1 580	1 580	0
<i>Derivat</i>	129	129	0
Lån och hypotekskrediter	255	255	0
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	1 888	2 121	-233
<i>Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring</i>	1 888	2 121	-233
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	2 736	9 342	-6 605
Återförsäkringsfordringar	120	120	0
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	1 667	1 667	0
Kontanter och andra likvida medel	742	742	0
Eventuella andra tillgångar som inte redovisas på annat ställe	84	227	-143
Summa tillgångar	84 966	93 653	-8 687
Skulder			
Summa försäkringstekniska avsättningar	51 035	62 108	-11 073
<i>Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (utom sjukförsäkring)</i>	34 927	44 523	-9 596
<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (som liknar skadeförsäkring)</i>	10 118	11 372	-1 254
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkringar (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	5 990	6 212	-222
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	317	348	-31
Pensionsförmånsförpliktelser	756	288	468
Uppskjuten skatteskuld	1 132	707	425
Derivat	333	333	0
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	1 337	1 337	0
Återförsäkringsskulder	248	253	-5
Skulder (handel, inte försäkring)	4 549	4 549	0
Efterställda skulder	1 161	1 049	112
<i>Efterställda skulder i kapitalbasen</i>	1 161	1 049	112
Eventuella andra skulder som inte redovisas på annat ställe	1 179	1 208	-29
Summa skulder	62 047	72 180	-10 133
Överskott av tillgångar mot skulder	22 919	21 473	1 446

Solvens II-
värdering

Goodwill-belopp redovisas inte i Solvens II-balansräkningen.

Förutbetalda anskaffningskostnader redovisas inte i Solvens II-balansräkningen.

Immateriella tillgångar för vilka det finns ett marknadsvärde ska redovisas till verkligt värde, övriga immateriella tillgångar ska värderas till noll.

Återförsäkrarens andel av den bästa skattningen, justerat för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang.

Den återstående balansen i Solvens II avser endast de belopp som förfallit till betalning av försäkringstagare, försäkringsgivare och andra med anknytning till Ifs försäkringsverksamhet.

Fordringar som ännu inte förfallit till betalning på värderingsdagen skulle istället beaktas i inkommande kassaflöden för bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar.

Avser omklassificering av förutbetalda pensionskostnader som kvittas mot pensionsförpliktelserna.

I Solvens II är "marknadsvärdet" av försäkringstekniska avsättningar (inklusive avsättningar för ej intjänade premier) lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal. Hänsyn tas även till de framtida inkommande kassaflödena, vilket innebär att den bästa skattningen ska omfatta belopp vilka ännu inte har förfallit till betalning av försäkringstagare, försäkringsgivare och andra med anknytning till Ifs försäkringsverksamhet som en del av den bästa skattningen, och inte som en del av "premiefordringar".

Den bästa skattningen beräknas genom diskontering av de framtida kassaflödena, och riskmarginalen beräknas med kapitalkostnadsmetoden. Ifs metod använder standardformeln för solvenskapitalkrav vid beräkningen av riskmarginal."

Belopp i relation till den så kallade 62-årsreserven, flyttas till raden för pensionsförmånsförpliktelser för Solvens II-ändamål.

Enligt IAS 19-hanteringen ökar pensionsförmånsförpliktelserna på grund av att en annan redovisningsprincip används för pensionsförpliktelser jämfört med årsredovisningen.

Förändringarna återspeglar främst påverkan på skattebeloppen från Solvens II-omvärdering/eliminering av tillgångar och skulder i årsredovisningen.

Den återstående balansen består av belopp att betala till återförsäkrare. Liksom för försäkringstekniska avsättningar beaktas skulder "som ännu ej förfallit" på rapporteringsdagen i stället i inkommande kassaflöden för återförsäkringsfordringar.

Efterställda skulder värderas genom beräkning av spreaden inledningsvis och därefter vid varje rapporteringstillfälle med diskontering av framtida kassaflöden med statsobligationsräntan plus den beräknade ursprungliga spreaden.

Liksom förutbetalda anskaffningskostnader redovisas inte återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader i Solvens II-balansräkningen

Som nämnts ovan redovisas metoderna för att värdera tillgångar och skulder (utöver försäkringstekniska avsättningar) i avsnitten nedan separat för varje materiell kategori av tillgångar eller skulder. Den nivå där tillgångar och skulder aggregeras till "materiella kategorier" baseras på beskaffenheten och funktionen hos tillgångarna och övriga skulder, med hänsyn till deras betydelse för solvensändamål.

4.2 Tillgångar

4.2.1 Inledning

Justeringarna av tillgångar förklaras av fyra stora justeringar:

- Tillgångar som inte har något redovisat värde i Solvens II, exempelvis goodwill och immateriella tillgångar, och som inte redovisas i balansräkningen enligt regelverket;
- Tillgångar relaterade till de försäkringstekniska avsättningarna som påverkas till följd av att en Solvens II-värdering tillämpas, dvs. förutbetalda anskaffningskostnader, återförsäkringsfordringar och premiefordringar;
- Införandet av IAS 19-hantering av Ifs pensionsförpliktelser, vilket också påverkar Solvens II-balansräkningen genom en ökad skuld; och
- Förändringar avseende det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skulder (vilket berörs nedan i avsnittet om hanteringen av uppskjutna skattefordringar och skulder).

Inga större justeringar av siffrorna i årsredovisningen behövs för finansiella (placerings-) tillgångar, eftersom dessa anses överensstämma vid hantering för både IFRS- och solvensändamål. Beskrivningen nedan återspeglar den detaljerade värderingen för materiella kategorier av tillgångar och skulder enligt vad som ska rapporteras i Solvens II-balansräkningen (se bifogad QRT S.02.01.01).

Nedan ges kvalitativa kommentarer separat för varje materiell kategori av tillgång: underlag, metoder och viktigaste antaganden som använts för värderingen för solvensändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan dem som använts för värdering för solvensändamål och dem som använts i årsredovisningen.

4.2.2 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i den finansiella rapporteringen

4.2.2.1 Goodwill

I Ifs årsredovisning redovisas goodwill avseende förvärv av företag och portföljer, samt goodwill till följd av sammanslagningen av Skandias och Storebrands fastighets- och skadeförsäkringsportföljer. Det sammanlagda redovisade värdet vid slutet av året var 609 MSEK. Goodwill värderas till noll för solvensändamål.

4.2.2.2 Andra immateriella tillgångar än goodwill

I Ifs årsredovisning redovisas övriga immateriella tillgångar uppgående till 111 MSEK för året 2016, främst avseende aktiverade utgifter för utveckling av olika försäkringssystem (inklusive patent, licenser och andra avtalsenliga rättigheter i samband med programvara).

Dessa immateriella tillgångar värderas till noll för solvensändamål. Då de immateriella tillgångarna inte har ett noterat marknadsvärde uppfyller de heller inte kraven för redovisning i Solvens II-balansräkningen.

4.2.2.3 Materiella anläggningstillgångar

Materiella anläggningstillgångar utgörs av maskiner och

inventarier och värderas vid förvärvet till anskaffningsvärdet. I anskaffningsvärdet inräknas utöver inköpspriset även utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet. Maskiner och inventarier är upptagna till historiska anskaffningsvärden med avdrag för planmässiga avskrivningar. Dessa avdrag baseras på historiska anskaffningsvärden och beräknad nyttjandeperiod.

Den aktuella hanteringen i årsredovisningen används även för Solvens II-värderingsändamål.

Information avseende Ifs leasade tillgångar och leasingskulder ingår i avsnitt 4.6.1.

4.2.3 Placeringstillgångar enligt Solvens II (i stort sett motsvarande Ifs finansiella placeringstillgångar och andelar)

4.2.3.1 Inledning, placeringstillgångar

För sin finansiella rapportering har If valt att tillämpa en klassificering enligt IAS 39 som innebär att den dominerande andelen av finansiella placeringstillgångar, utöver intresseföretag samt lån och hypotekskrediter, värderas till verkligt värde. Eftersom värderingen av tillgångarna i huvudsak baseras på observerbara marknadsnoteringar ger denna redovisningsmetod en bra bild av företagets innehav av placeringstillgångar. Huvuddelen av de finansiella tillgångar som inte är derivat har klassificerats som finansiella tillgångar tillgängliga för försäljning. Värdeförändringar för dessa tillgångar redovisas därför normalt i övrigt totalresultat fram till realisationstidpunkten.

Finansiella placeringstillgångar redovisas i originalvaluta och värderas till verkligt värde och – som huvudregel – med värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat fram till realisationstidpunkten. Köp och försäljning av penning- och kapitalmarknadsinstrument på avistamarknaden redovisas i balansräkningen på affärsdagen. I årsredovisningen redovisas motpartens fordran/skuld mellan affärsdagen och likviddagen brutto under posten Övriga tillgångar eller Övriga skulder. Affärstransaktioner vars fordringar/skulder regleras netto via clearing redovisas i balansräkningen med ett nettobelopp per motpart.

4.2.3.2 Aktier

Aktier värderas till verkligt värde, beräknat som försäljningsvärde utan avdrag för försäljningskostnader. För aktier noterade på en auktoriserad börs eller marknadsplats avses med försäljningsvärdet normalt senast noterade betalkurs på balansdagen. Onoterade värdepapper som ingår i private equity-investeringar värderas med tillämpning av etablerade värderingsmodeller.

Hanteringen av aktier i årsredovisningen, huvudsakligen bestående av aktier och andelar i investeringsfonder, gäller även för solvensvärderingen. Investeringsfonder som huvudsakligen består av investeringar i egetkapitalinstrument åtskiljs från aktierna och visas separat i Solvens II-balansräkningen.

4.2.3.3 Räntebärande värdepapper

Räntebärande värdepapper värderas till verkligt värde och redovisas fördelat på upplupet anskaffningsvärde och värdeförändring. Det upplupna anskaffningsvärdet är det diskonterade nuvärdet av framtida betalningar där diskonteringsräntan utgörs av den effektiva räntan vid anskaffningstidpunkten. Detta innebär att förvärvade över- och undervärden på kuponginstrument periodiseras som ränta över obligationens återstående löptid eller, för lån med räntestegring, till nästa räntestegringstillfälle. För diskonteringsinstrument avser redovisade räntetäkter enbart periodisering av undervärden vid förvärvet. Avkastningen från räntebärande värdepapper uppdelas i räntetäkter och

värdeförändringar. Värdeförändringen beräknas som skillnaden mellan det innehavda värdepapperets verkliga värde (marknadsvärdet) och dess upplupna anskaffningsvärde. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser, och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

Hantering av räntebärande värdepapper i årsredovisningen, huvudsakligen bestående av stats- och företagsobligationer, gäller även för solvensvärderingen. Investeringsfonder som huvudsakligen investerar i räntebärande instrument åtskiljs från obligationerna och visas separat i Solvens II-balansräkningen.

4.2.3.4 Investeringsfonder

Hantering av investeringsfonder i årsredovisningen överensstämmer med hanteringen av aktier och räntebärande värdepapper enligt ovan. Investeringsfonder avser företag vars enda syfte är kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och/eller andra finansiella tillgångar.

Hantering av investeringsfonder i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.2.3.5 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas till verkligt värde. Individuell värdering sker av samtliga derivat.

Hantering av derivat i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.2.3.6 Lån och hypotekskrediter

För redovisning i Ifs finansiella rapportering redovisas lån initialt till anskaffningsvärde, inklusive transaktionskostnader som är direkt hänförliga till förvärvet av tillgången. Lån värderas därefter till det lägsta av dess upplupna anskaffningsvärde eller dess sannolika värde.

Hantering i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.2.3.7 Övriga fordringar (exklusive lån)

Fordringar från kunder, återförsäkringsfordringar och övriga fordringar redovisas till nominellt värde när de uppstår (på affärsdagen), och efter första redovisning, till de belopp som förväntas inflyta. Fordringar värderas individuellt. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån individuella värderingar av fordringarna.

Detta innebär att fordringar i praktiken värderas till de respektive belopp som beräknas inflyta.

Hantering av övriga fordringar i årsredovisningen gäller även i Solvens II-balansräkningen eftersom det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet. Undantaget är tillgångar, specifikt angivna nedan, påverkade av värderingen av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-ramverket.

4.2.3.8 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen värderas likvidtillgodohavanden till nominellt värde. Förutom små kontantbelopp består kassa och bank av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen, samt medel som överförs till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

Kontanter och andra likvida medel hanteras konsekvent mellan årsredovisningen och för solvensändamål.

4.2.3.9 Banktillgodohavanden som inte är likvida medel

I linje med Solvens II kompletterande identifieringskoder (CIC) avser dessa tillgodohavanden likvida medel som inte

kan användas för att utföra betalningar oberoende tillfälle och som inte kan tas ut i kontanter eller överförbar inlåning utan någon form av betydande begränsning eller straffavgift. I årsredovisningen värderas dessa insättningar till nominellt värde (upplupen ränta är i förskottsbetalning och upplupna intäkter).

För likvida medel och andra insättningar är det inga skillnader mellan värdering i årsredovisningen och Solvens II-balansräkningen.

4.2.4 Tillgångar i IFRS-balansräkningen som är kopplade till beräkningen av Ifs tekniska avsättningar enligt Solvens II

4.2.4.1 Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter

Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter i Ifs finansiella rapportering avser försäljningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal. Med försäljningskostnader avses driftskostnader, såsom provisioner, kostnader för marknadsföring, löner och kostnader för säljare, som varierar med och som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Dessa kostnader redovisas som en tillgång i årsredovisningen. Försäljningskostnaderna periodiseras på ett sätt som motsvarar periodisering av ej intjänad premie. Denna period är normalt inte längre än tolv månader.

Tillgångar kopplade till förutbetalda anskaffningskostnader och skulder kopplade till förutbetalda intäkter i årsredovisningen redovisas inte i balansräkningen enligt Solvens II. Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter härrör från periodiserad redovisning i årsredovisningen. Dessa poster är inte relaterade till tidpunkten för kassaflödena för anskaffningskostnaderna, vilket är kriteriet för att redovisas som försäkringstekniska avsättningar i Solvens II. Framtida kassaflöden för anskaffningskostnad (dvs. de kassaflöden som förväntas men som ännu inte uppkommit i relation till gällande försäkringar) hanteras i stället genom beräkningen av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II.

4.2.4.2 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

I linje med solvensklassificeringen avser denna balansfordring att betalas av försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt sådana som är kopplade till försäkringsrörelsen. Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Därför, i stället för att redovisa en fordran avseende framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, såsom sker vid hanteringen av premiefordringar i årsredovisningen, beaktas de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av avsättningen för ej intjänade premier i Solvens II-balansräkningen.

Den återstående balansen i Solvens II avser endast de belopp som förfallit till betalning av försäkringstagare och försäkringsgivare, samt andra fordringar med anknytning till Ifs försäkringsverksamhet. Dessa hanteras på samma sätt som motsvarande fordringar i årsredovisningen, dvs som övriga fordringar (se kommentarerna ovan).

4.2.4.3 Återförsäkringsfordringar

Förändringarna i återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna avhandlas närmare i avsnitt 4.3 om försäkringstekniska avsättningar, se avsnittet nedan.

Förändringar i värderingen av försäkringstekniska avsättningar brutto påverkar på liknande sätt återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna, vilka betecknas "återförsäkringsfordringar" för solvensändamål.

4.2.4.4 Andra tillgångar som inte redovisas på annat håll

Ifs bedömning är att alla återstående tillgångar som inte förtecknats separat ovan inte är väsentliga vare sig som enskilda poster eller sammantaget, varför inte ingående balanser ges separat redovisning eller delas upp i enskilda väsentliga tillgångsslag.

Med undantag för hantering av pensionstillgångar och skulder, som diskuteras ovan och mer detaljerat i avsnitt 4.4, uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och redovisningen för solvensändamål, eftersom sådana tillgångar anses värderade på ett konsekvent sätt.

4.2.5 Hantering av uppskjutna skattefordringar och skulder

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan de värden som redovisas enligt Solvens II och motsvarande skattemässiga värden beaktas i Solvens II-balansräkningen.

Uppskjutna skattefordringar och skulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden. Uppskjutna skattefordringar och skulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. Följande skattesatser användes under året vid beräkning av uppskjutna skattefordringar och skulder per den 31 december 2016:

TABELL 18 – Skattesatser

Sverige	22 %
Norge	25 %
Danmark	22 %
Finland	20 %
Nederländerna	0 %
Storbritannien	22 %
Tyskland	27 %
Frankrike	35 %

För året redovisade If en uppskjuten skatteskuld netto på 707 MSEK i årsredovisningen. Efter Solvens II-värdejusteringar ökade det uppskjutna skuldbeloppet med 425 MSEK till en uppskjuten skatteskuld netto på 1 132 MSEK.

TABELL 19 – Avstämning av nettosaldo för uppskjuten skatt i Solvens II-balansräkningen, 31 december 2016

Beräkning av uppskjuten skatt, netto	MSEK
Värde enligt årsredovisningen, If (uppskjutna skatteskulder)	707
1. Goodwill eliminerad i Solvens II-redovisningen	-134
2. Övriga immateriella tillgångar eliminerade i Solvens II-redovisningen	-27
3. Förutbetalda anskaffningskostnader (netto efter avgiven återförsäkring) som inte ingår i Solvens II-balansräkningen	-225
4. Fordringar enligt återförsäkringsavtal (återförsäkrarens andel) omräknade enligt Solvens II	-52
5. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	1 022
6. Pensionsförpliktelser redovisade i linje med IAS 19 i Solvens II	-134
7. Efterställda skulder	-25
Solvens II-redovisning, If (uppskjutna skatteskulder)	1 132

De huvudsakliga orsakerna till denna förändring är, såsom visas i tabellen ovan, den avvikande hanteringen av vissa tillgångar (goodwill, förutbetalda anskaffningskostnader och immateriella

tillgångar), försäkringstekniska avsättningar (inklusive återförsäkringsfordringar), samt effekterna av IAS 19-redovisning av pensionsförpliktelser.

För Solvens II-ändamål redovisar inte If uppskjutna skatter i relation till allokeringar till sina obeskattade reserver (detta avser säkerhetsreserven). Till följd av detta finns det ingen kvantitativ skillnad mellan Solvens II-hanteringen och hanteringen av dessa reserver i årsredovisningen.

4.3 Försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Inledning

I avsnitt 4.3 anges Ifs kommentarer till sin Solvens II-värdering av försäkringstekniska avsättningar. Justeringarna av skuldbeloppet är följden av fem viktiga förändringar:

- Ej intjänade premier ersätts av avsättningar för ej intjänade premier med en annan värderingsmetod, vari ingår nettning av förväntade framtida premieinbetalningar;
- Alla försäkringstekniska avsättningar diskonteras;
- Införandet av en explicitriskmarginal baseras på en projektion av framtida solvenskapitalkrav;
- Såsom berörs ovan i avsnitt 4.2 påverkas också tillgångar i årsredovisningen kopplade till de försäkringstekniska avsättningarna i balansräkningen av förändringar i de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II, däri inbegripet den lagstadgade hanteringen av förutbetalda anskaffningskostnader, återförsäkringsfordringar och premiefordringar; och
- Förändringar avseende det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skulder (vilket berörs ovan i avsnitt 4.2 om avstämningen av uppskjutna skattefordringar och skulder).

4.3.2 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i årsredovisningen

Olika principer används för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II och i Ifs årsredovisning, där de sistnämnda baseras på krav i såväl nationell lagstiftning som IFRS och nationella regler för god redovisningssed. Värderingsskillnader avser främst följande:

- Redovisning av avsättningar för ej intjänade premier i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen;
- Tillämpning av diskontering;
- Förutom beräkningen av den bästa skattningen av avsättningarna finns det ett ytterligare krav i Solvens II för att beräkna en explicit riskmarginal; och
- Vissa mindre värderingsskillnader uppstår också i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Bland några av de viktigare förändringarna som påverkar If till följd av användningen av dessa olika principer ingår:

- Övergång till en kassaflödesmetod för värdering både före och efter avgiven återförsäkring;
- Kravet att redovisa ej intjänade premier enligt principerna i årsredovisningen är ersatt med en avsättning för ej intjänade premier värderad baserad på bästa skattning. Detta omfattar även ett krav att beakta framtida inkommande premiekassaflöden vid beräkning av bästa skattningar för avsättningar och återförsäkringsfordringar. I årsredovisningen är ej intjänade premier lika med den del av premieinkomsten som ännu inte redovisats som premieintäkt. I Solvens II är avsättningen för ej intjänade premier kassaflödesbaserad och omfattar, i enlighet med en bästa skattning, endast den del av premieinkomsten

som är avsedd att täcka framtida skador och övriga kostnader som härrör från nuvarande försäkringar. Dessutom ingår premier som förväntas bli betalda i framtiden och avser framtida riskperioder i avsättningarna för ej intjänade premier. Grunden för redovisning av befintliga försäkringsavtal kommer också att påverka återförsäkringsavtal och deras förväntade kassaflöden;

- Införande av diskontering för alla försäkringstekniska avsättningar;
- Införande av principen om marknadsförenliga grunder och beräkningar av en riskmarginal enligt definitionen i Solvens II, utöver avsättningar enligt bästa skattning; och
- Skulder delas upp i enlighet med kraven i Solvens II. Detta gäller exempelvis för solvensrapporteringen enligt Solvens II, vilken sker uppdelat på definierade affärgrenar, till skillnad från nuvarande uppdelning i försäkringsklasser enligt lokala krav från IFRS eller god redovisningssed.

Den sammantagna effekten av omvärdering av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål, inklusive nettoeffekterna av premiefordringar, vilket diskuterades i avsnitt 4.2 ovan, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader, innebär en minskad skuld med 3,283 MSEK, vilket förklaras av följande förändringar.

TABELL 20, Omvärdering av försäkringsteknisk avsättning för Solvens II-ändamål

	MSEK
Förändring i förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	-985
Förändring i fordringar enligt återförsäkringsavtal	-233
Förändring i premiefordringar	-6 605
Summa förändring i tillgångar	-7 823
Förändring i försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-12 502
Förändring i återförsäkringsskulder	-5
Förändring i återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-29
Införande av riskmarginal	1 430
Summa förändring i skulder	-11 106
Sammantagna förändringar, försäkringstekniska avsättningar	-3 283

Metoder, antaganden och tekniker för reservsättning ger upphov till skillnader mellan Solvens II-värderingen och årsredovisningen, där de försäkringstekniska avsättningarna å ena sidan utgör bästa skattning och å andra sidan har inrättats som betryggande försäkringstekniska avsättningar för att göra det möjligt för företaget att uppfylla alla åtaganden som rimligen kan förväntas uppstå till följd av försäkringsavtal vid en given tidpunkt. Det finns också skillnader när man jämför upplupna avsättningar med avsättningar baserade på kassaflödesprognoser.

4.3.2.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 21 visar i kvantitativa termer väsentliga skillnader som uppstår mellan olika principer, metoder och huvudentaganden som används för värdering för solvensändamål och sådana som används för värdering av försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen.

TABELL 21 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärgrenar enligt Solvens II

Typ av försäkringstekniska avsättningar	Återförsäkringsandel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto			Riskmarginal
	Solvens II	Års-redovisning		Solvens II	Års-redovisning		
Summa (MSEK)	1 887	2 121	-234	49 605	62 108	-12 503	1 430
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	–	–	–	1 311	1 352	-41	10
Försäkring avseende inkomstskydd (skadelivräntor)	–	–	–	161	179	-18	3
Sjukvårdsförsäkring (skadelivräntor)	–	–	–	–	–	–	–
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (skadelivräntor)	–	–	–	1 150	1 173	-23	7
Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	360	378	-18	9 793	11 372	-1 579	324
Försäkring avseende inkomstskydd	9	16	-7	5 748	7 072	-1 324	162
Sjukvårdsförsäkring	–	–	–	–	–	–	–
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	351	362	-11	4 045	4 300	-255	162
Livförsäkring utom sjukförsäkring	0	0	0	4 600	4 861	-261	70
Försäkring mot brand och annan skada på egendom (skadelivräntor)	–	–	–	46	49	-3	1
Livförsäkring	–	0	–	–	–	–	–
Ansvarsförsäkring för motorfordon (skadelivräntor)	–	0	–	4 456	4 709	-253	68
Allmän ansvarsförsäkring (skadelivräntor)	–	–	–	98	103	-5	1
Övrig motorfordonsförsäkring (skadelivräntor)	–	–	–	0	0	0	0
Skadeförsäkring utom sjukförsäkring	1 527	1 743	-216	33 901	44 523	-10 622	1 026
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	225	301	-76	7 595	10 303	-2 708	296
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring	107	129	-22	819	987	-168	57
Övrig motorfordonsförsäkring	15	32	-17	3 521	7 709	-4 188	69
Ansvarsförsäkring för motorfordon	5	5	0	16 275	19 324	-3 049	443
Allmän ansvarsförsäkring	1 175	1 276	-101	5 651	6 143	-492	159
Assistansförsäkring	–	–	–	40	57	-17	2

Den största omvärderingseffekten beror på inkluderingen av framtida inbetalningar som ej är förfallna och istället är en del av premiefodringar i årsredovisningen. Diskontering har också effekt på storleken hos de försäkringsförsäkringstekniska avsättningarna. De flesta försäkringsförsäkringstekniska avsättningar (med undantag för annuitetsreserven) diskonteras inte i årsredovisningen, medan i Solvens II är reserver föremål för diskontering. Det som väger upp den positiva skillnaden ovan är införandet av en riskmarginal.

4.3.3 Antaganden till grund för beräkning av Ifs försäkringstekniska avsättningar

4.3.3.1 Efterlevnad av solvenskraven

I linje med den bästa skattning och riskmarginal motsvarar Ifs försäkringstekniska avsättningar de aktuella belopp som företag skulle behöva betala om de omedelbart förde över sina (åter) försäkringsförpliktelser till ett annat företag. Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal.

4.3.3.2 Allmänna bestämmelser

Ifs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla antaganden granskas kvartalsvis och väsentliga förändringar granskas i utlåntandet från varje affärsområdes aktuarie. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i "Försäkringstekniska riktlinjer" och "Försäkringstekniskt beräkningsunderlag".

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. (Dessa beräknas separat; se separat information rörande återförsäkringsfordringar nedan). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidsvärde med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom fastställande av kostnaden för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras livstid. Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att tillhandahålla beloppet för medräkningsbar kapitalbas kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på den partiella interna modellen (PIM).

4.3.3.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Norge, Sverige och Danmark.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är främst företagets egna historiska data för skadeanspråk. Detta omfattar exempelvis betalningar, reserver och antal skador. Eftersom produkterna och riskerna är likartade från år till år inom varje definierad homogen riskgrupp, är uppgifterna förenliga med det ändamål för vilket de används (dvs. skattning av framtida skadeutveckling baserat på erfarenhet) och återspeglar de risker som bolaget är exponerat för.

4.3.3.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt. Volatilitetsjustering eller matchningsjustering tillämpas inte.

4.3.3.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

De riskfria basräntesatserna för relevanta durationer beräknas för följande valutor: DKK, EUR, GBP, NOK, SEK och USD, vilka täcker mer än 99 % av de försäkringsförsäkringstekniska avsättningarna. För försäkringstekniska avsättningar i andra valutor används riskfria räntesatser för relevanta durationer i antingen EUR eller USD. För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerat för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.3.3.6 Uppdelning och upprättande av homogen riskgrupp

Försäkringsförpliktelser är uppdelade i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärsgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än försäkringsklasser enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärsgränar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.3.3.7 Metoder och antaganden

Aktuariella och statistiska metoder som används för att räkna ut Ifs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget tar. Aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar till stor del baseras på är företagets egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom konsumentprisindex (KPI) och olika branschindex, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.3.3.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.3.3.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktar sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annulation vilket bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärsgren och därför baseras på trovärdig och relevant erfarenhet av uppsägningar.

4.3.3.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten avseende gällande försäkringsåtaganden. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt, och orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal; de fordringarna beräknas direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, beräkning av avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsåtaganden samt beräkning av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.3.3.11 Avtalsgräns

Vad gäller den gräns för försäkringsavtalet som används för solvensändamål tillämpas ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen."

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, även då risktäckningsperioden ännu inte har inletts och därmed kan tolkningen ovan möjligen inte leda till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försumbar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.3.3.12 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare (inklusive tredje part för ansvarsförsäkring och trafikförsäkring), samt betalningar till byggfirmor, verkstäder osv. för utförda tjänster samt förväntade återvinningar enligt återförsäkringsavtal. Återvinningar samt betalningar för räddning och subrogation beaktas. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena, med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och, med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassaflöden tar underförstått hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnaderna för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningen för skaderegleringskostnader, medan alla kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper sker med användning av fördelningsnycklar upprätthållna av controlleravdelningarna, och anses vara realistisk och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

Aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska metoder. Reserver beräknas på ett transparent sätt och skall kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.3.3.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen beräknas per juridisk person och baseras på den partiella interna modellen (PIM) för solvenskapitalkrav inom If.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulderna till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

If tillämpar en förenklad metod för beräkning av riskmarginal. Vid beräkningen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, dvs. det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kassaflöden omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett bassolvenskapitalkrav. Bassolvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen för If. Riskmarginalen för den juridiska personen fördelas sedan på dess motsvarande affärsgränar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärsgräns tilldelade riskmarginal.

4.3.3.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag²⁰

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för skadeförsäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang, inklusive insolvens eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena, är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen.

If har inga specialföretag.

4.3.3.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns osäkerhet i samband med beräkningarna eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. Ifs främsta riskfaktorer som påverkar reservrisken beskrivs närmare i 3.7.

4.4 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.4.1 Inledning

Justeringarna av skulder förklaras av fyra stora justeringar:

- Efterställda skulder omvärderas från att redovisas till upplupet anskaffningsvärde i den finansiella rapporteringen till att redovisas med konsekventa metoder för verkligt värde;
- Enligt IAS 19-hantering ökar skulden för pensionsförmånsförpliktelser på grund av att en annan redovisningsprincip används för pensionsförpliktelser jämfört med årsredovisningen;
- Skulder relaterade till de försäkringstekniska avsättningarna som påverkas till följd av att en Solvens II-värdering tillämpas, dvs. återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader och återförsäkringsskulder; och
- Förändringar avseende det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skulder (vilket berördes ovan i avsnitt 4.2 om avstämningen av uppskjutna skattefordringar och skulder).

Nedan ges kvalitativa kommentarer separat för varje materiell kategori av skuld: underlag, metoder och viktigaste antaganden som använts för värderingen för solvensändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan dem som använts för värdering för solvensändamål och dem som använts för värdering i årsredovisningen.

4.4.2 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i den finansiella rapporteringen

4.4.2.1 Finansiella skulder

Finansiella skulder redovisas initialt till anskaffningsvärde, vilket utgörs av det verkliga värdet av lämnad ersättning. Därefter värderas finansiella skulder till upplupet anskaffningsvärde med användning av metoden för effektiv ränta. Transaktionskostnader beaktas vid beräkning av den effektiva räntan, och belastar resultatet under den finansiella skuldens löptid. Alla kostnader i samband med den finansiella skulden (inklusive räntekostnader) belastar resultatet för perioden på upplupen basis.

Bortsett från efterställda skulder som ingår i kapitalbas och derivat finns det för närvarande inga andra väsentliga finansiella skulder som redovisas i Ifs Solvens II-balansräkning.

Efterställda skulder

I årsredovisningen redovisas efterställda skulder till upplupet anskaffningsvärde (i sin ursprungliga valuta). I anskaffningsvärdet ingår över-/underkurser uppkomna vid emissionstillfället samt andra externa kostnader hänförliga till upplåningen. Under lånets löptid redovisas förlagslån med tillämpning av upplupet anskaffningsvärde, varvid över-/underkurser samt aktiverade upplåningskostnader periodiseras över lånets löptid, för lån med räntestruktur dock längst till och med räntestrukturstidpunkten. Utelöpande lån omräknas till rapporteringsvalutan (SEK) med användande av balansdagens omräkningskurs.

För klassificering i Solvens II-balansräkningen uppfyller efterställda skulder kraven för att ingå i kapitalbasen, och därför redovisas hela balansen under rubriken "Efterställda skulder i kapitalbasen".

För Solvens II-ändamål redovisas initialt förlagslån till verkligt värde minus transaktionskostnader. Vid efterföljande värderingar räknas det diskonterade värdet om med gällande statsobligationsränta plus den spread som observerats vid den initiala redovisningen.

²⁰ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt FRLs definition.

För året ger värderingsdifferensen mellan Solvens II och årsredovisningen upphov till en ökning av skulderna med 113 MSEK (vilket också ger upphov till en förändring i uppskjuten skatt).

Derivat

Derivat diskuteras i avsnitt 4.2 ovan (vilket omfattar både tillgångar och skulder).

Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller denna balans belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare, andra försäkringsgivare och verksamhet kopplad till försäkringsrörelsen, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna.

Hantering av dessa poster i årsredovisningen är tillämplig också i Solvens II-balansräkningen då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

Skulder (handel, inte försäkring)

Hantering av andra skulder i årsredovisningen är också applicerbar i Solvens II-balansräkningen då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Undantaget för detta är nedan specificerade skulder som i Solvens II-regelverket påverkas av värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.4.2.2 Ifs pensionsförpliktelser

Ifs pensionsförpliktelser omfattar pensionsplaner i flera nationella system reglerade genom lokal- och kollektivavtal samt socialförsäkringslagar. De utgörs av både avgiftsbestämda och förmånsbestämda planer. För avgiftsbestämda planer utgör pensionskostnaden den premie som erläggs för tryggnad av pensionsförpliktelser i livförsäkringsbolag.

Redovisningen av pensionskostnader och förpliktelser i årsredovisningen följer huvudsakligen de principer som tillämpas lokalt i respektive land. Redovisningsprinciperna för pensioner i Sverige och Danmark liknar varandra i det att pensionskostnaden utgörs av premien för att säkra pensionsförpliktelserna genom en försäkring i ett livförsäkringsbolag. I Norge gäller dock delvis andra principer, som i huvudsak innebär att den bokförda kostnaden för förmånsbestämda pensioner beräknas utifrån antaganden om pensionsgrundande inkomst vid uppnådd pensionsålder och med hänsyn till de finansiella konsekvenser som uppkommer från pensionsplanens tillgångar och skulder.

När det gäller Solvens II-balansräkningen hänför sig denna skuld till eventuell nettoskuld i relation till pensionssystem för anställda.

Redovisningen av fonderade och ofonderade förmånsbestämda pensionsplaner i Solvens II-balansräkningen överensstämmer med IFRS-standardens IAS 19 Ersättningar till anställda. Enligt denna standard redovisas som pensionsskuld i balansräkningen nuvärdet av framtida pensionsförpliktelser minus marknadsvärdet av de förvaltningstillgångar som planen omfattar.

Det finns skillnader i hantering av pensionsförpliktelser i redovisningen för juridisk person (där andra principer än IFRS tillämpas) och Solvens II, som tillämpar redovisning av pensionsförpliktelser i linje med IFRS.

Att gå från redovisning av pensionsförpliktelser för juridisk person till IAS 19-redovisning av skulderna innebär främst två effekter vid jämförelse mellan Solvens II och den lagstadgade informationen i balansräkningen:

- Nettoställningen av ett företags pensionsförpliktelser presenteras. Till följd av detta, såsom även nämnts ovan i avsnitt 4.1, kvittas förutbetalda kostnader på 143 MSEK (tillgångar) och andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar uppgående till 32 MSEK (skulder) mot pensionsförpliktelser i

räkenskaperna uppgående till 288 MSEK, vilket leder till en nettoställning på 177 MSEK; och

- Till följd av omvärderingen av pensionsförpliktelser med användning av IAS 19 ökar nettoskulden med 579 MSEK jämfört med den lagstadgade redovisningen, vilket leder till en omvärderad nettoställning på 756 MSEK.

Ytterligare information rörande pensionsförpliktelserna finns i avsnitt 4.5 i denna rapport.

4.4.2.3 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar

Enligt klassificeringen i Solvens II-balansräkningen ska denna balans avse skulder med osäker betalningstidpunkt eller osäkert belopp. Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar för If avser huvudsakligen medel som reserverats för omstruktureringar samt avsättningar för legala tvister och andra osäkra förpliktelser.

Denna balans redovisas på samma sätt i Solvens II-balansräkningen som i årsredovisningen, med undantag för redovisning av pensionsförpliktelser enligt IAS 19. På grund av denna omklassificering sker en justering på 32 MSEK mellan den finansiella rapporteringen och Solvens II-redovisningen. I Solvens II-redovisningen redovisas det belopp som hänförs till Ifs förmånsbestämda "62-årsreserv" kvittat med andra pensionsförpliktelser.

4.4.2.4 Ansvarsförbindelser

Det finns inga väsentliga ansvarsförbindelser som ska redovisas i balansräkningen för Solvens II-ändamål.

4.4.2.5 Skulder i årsredovisningen vilka är kopplade till beräkningen av Ifs försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller denna balans belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och verksamhet kopplad till återförsäkring (dock med undantag för depåer, vilka redovisas separat).

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Därför, i stället för att redovisa en skuld avseende framtida förväntade avgivna premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, såsom sker vid hanteringen av återförsäkringsskulder i årsredovisningen, beaktas de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av återförsäkrarens andel av avsättningen för ej intjänade premier (i återförsäkringsfordringarna) i Solvens II-balansräkningen. Skulder uppgående till 5 MSEK omklassificeras från återförsäkringsskulder till återförsäkrarens andel av försäkringsförpliktelser. Den återstående balansen består av belopp att betala till återförsäkrare. De hanteras på samma sätt som övriga skulder.

4.4.2.6 Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader

Se kommentarerna till förutbetalda anskaffningskostnader i avsnitt 4.2 och 4.3. Ett belopp uppgående till 29 MSEK av Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader är eliminerad i Solvens II-balansräkningen.

4.4.2.7 Andra skulder som inte redovisas på annat håll

På samma sätt som "Andra tillgångar som inte redovisas på annat håll" på balansräkningens tillgångssida ingår under denna rubrik de skulder som inte på annat håll ingår i Solvens II-balansräkningen. Dessa skulder är inte väsentliga varken som

enskilda poster eller sammantaget och presenteras därför inte separat. Det uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och redovisningen för solvensändamål, med undantag för justeringen för eliminering av återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, vilken beskrivs separat ovan.

4.5 Alternativa värderingsmetoder (AVM)

4.5.1 Inledning

Standardvärderingsmetoden för solvensändamål är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser för samma tillgångar eller skulder (QMP). Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för samma tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som ett andra alternativ använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen återgå till alternativa värderingsmetoder (AVM). Detta avsnitt beskriver Ifs användning av AVM.

Inga större justeringar i årsredovisningen är nödvändiga för placeringstillgångar eller skulder (med undantag för efterställda skulder). Ifs redovisning av finansiella tillgångar och skulder för Solvens II-ändamål ligger nära den metod som även används i årsredovisningen. I denna redovisning bokförs som en huvudprincip finansiella placeringstillgångar i originalvaluta och till verkligt värde med värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat tills de realiseras.

Såsom framgår har Solvens II-ramverket många likheter med identifieringen, värderingen och klassificeringen av finansiella tillgångar och skulder i IFRS-ramverket, bland annat hur verkligt-värde-hierarkin tillämpas för ett företags innehav av finansiella instrument som värderas till verkligt värde, vilket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader;
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata; och
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Mot denna bakgrund har If valt att basera sin klassificering för rapporteringsändamål på det redan existerande underlaget för redovisning av finansiella instrument i den finansiella rapporteringen, för att säkerställa konsekvent tillämpning mellan de båda ramverken.

Tabell 22 visar hur tillgångarna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM för Solvens II-värderingen. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet ingår inte i tabellen. If bedömer osäkerhetsnivån som obetydlig eftersom endast en mindre del av placeringstillgången klassificeras som AVM.

TABELL 22 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP och AVM

Typ av tillgångar	AVM	QMP/QMPS	Summa (MSEK)
Statsobligationer	0	10 962	10 962
Företagsobligationer	0	53 970	53 970
Derivat	0	130	130
Aktier	8	10 735	10 743
Investeringsfonder	0	1 579	1 579
Hypotekskrediter och lån	510	0	510
Fastigheter	2	0	2
Summa	520	77 376	77 896

4.5.2 Kommentarer till poster betecknade som AVM

Aktier. När det gäller vissa av Ifs onoterade aktier erhålls externa värderingar, som används för egen värdering. De externa värderingarna är baserade på modeller som innehåller ej observerbara antaganden.

Hypotekskrediter och lån. Hypotekskrediter och lån värderas till upplupet anskaffningsvärde.

Fastigheter. Värdering av fastigheter beskrevs i avsnitt 4.4.2 ovan.

4.6 Övrig information

4.6.1 Leasingarrangemang

Leasingavtal där ett företag har väsentligen alla risker och fördelar med ägandet klassificeras som finansiell leasing medan leasing där en väsentlig del av riskerna och fördelarna med ägandet inte överförs till företaget som leasingtagare klassificeras som operationell leasing.

If har endast betydande operationella leasingavtal i egenskap av hyrestagare. Leasingarrangemangen avser lokal- och fordonsleasing enligt vad som beskrivs nedan. Betalningar enligt operationella leasingavtal belastar resultatet linjärt under leasingperioden. Inga tillgångar eller skulder redovisas i balansräkningen.

TABELL 23 – Operationella leasingavtal MSEK

	Totala framtida minimileaseavgifter			Summa	Totala leaseavgifter under perioden
	<1 år	1–5 år	>5 år		
Materiella anläggnings-tillgångar	191	720	415	1326	212

4.6.2 Ersättningar till anställda

Det här avsnittet innehåller mer detaljerad information om Ifs ersättningar till anställda – förmånsbestämda planer, såsom krävs i riktlinjerna för rapportering och information.

If har förmånsbestämda planer i Sverige och Norge.

TABELL 24 – Förpliktelser för ersättningar till anställda per den 31 december 2016

MSEK	2016
Beräknad pensionsförpliktelse till nuvärde, inklusive sociala avgifter	2 804
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 048
Nettoförpliktelse som redovisas i Solvens II-balansräkningen	756

Den huvudsakliga svenska pensionsplanen är sedan den 1 januari 2008 stängd för nyanställda som är födda 1972 eller senare. Den motsvarande norska pensionsplanen är sedan den 1 januari 2006 stängd för nyanställda oavsett ålder. I maj 2015 beslutades att samtliga anställda födda 1958 eller senare som omfattas av den norska förmånsbestämda pensionsplanen förs över till en avgiftsbestämd plan från den 1 januari 2016. Vidare beslutades dels att existerande pensionärer från och med samma datum inte längre ska tillhöra planen, dels att framtida pensionärer upphör att vara medlemmar av planen när de lämnar anställningen i If. Därmed omfattar den norska planen nu enbart aktiva personer anställda före 2006 och födda senast 1957.

De svenska pensionsförmåner som avses är ålderspension och efterlevandepension. I Norge ingår ålderspension och efterlevandepension, samt sjukpension fram till den 1 juli 2016. Efter en ändring av planen kommer samtliga anställda i stället att omfattas av en avgiftsbestämd plan för sjukpension. Gemensamt för de förmånsbestämda pensionsplanerna är att de anställda och efterlevande som omfattas av planerna har rätt till en garanterad pension som beror på de anställdas tjänstgöringstid och pensionsmedförande lön vid pensionstillfället. Den dominerande förmånen är ålderspension, vilken avser dels temporär pension före förväntad pensionsålder, dels livsvarig pension efter förväntad pensionsålder.

Pensionsålder vid förtida pension är i Sverige normalt 62 år och i Norge normalt 65 år. I Sverige utgör förtida ålderspension vid full tjänstgöringstid cirka 65 procent av den pensionsmedförande lönen, och omfattar anställda födda 1955 och tidigare och som omfattades av försäkringsbranschens kollektivavtal 2006. I Norge utgör förtida ålderspension vid full tjänstgöringstid 70 procent av den pensionsmedförande lönen och omfattar anställda födda 1957 och tidigare och som var anställda inom If 2013.

Förväntad pensionsålder vid livsvarig pension är i Sverige 65 år och i Norge 67 år. I Sverige utgör livsvarig ålderspension vid full tjänstgöringstid cirka 10 % av den pensionsmedförande lönen mellan 0 och 7,5 inkomstbasbelopp, 65 % på lön mellan 7,5 och 20 inkomstbasbelopp samt 32,5 % mellan 20 och 30 inkomstbasbelopp. I Norge utgör livsvarig ålderspension vid full tjänstgöring cirka 70 % av den pensionsmedförande lönen upp till 12 norska basbelopp tillsammans med uppskattad lagstadgad ålderspension. Fribrev och/eller pensionsutbetalningar från de svenska planerna räknas normalt upp motsvarande förändringen av konsumentprisindex. Dock finns det inte någon avtalad värdesäkring, och framtida tillägg utöver avtalad pensionsförmån kan såväl öka som minska. Pensionsutbetalningar från de norska planerna har tidigare räknats upp motsvarande 80–100 % av förändringen av konsumentprisindex. Från och med januari 2016 utfärdas i stället ett fribrev vid pensioneringen, och If har därmed inte längre något ansvar eller någon förpliktelse för framtida indexering av de försäkrade planerna.

Pensionerna är huvudsakligen finansierade genom försäkring där försäkringsgivarna fastställer premierna och utbetalar förmånerna. Ifs åtagande fullgörs primärt genom att premierna betalas. I händelse av att tillgångarna som är hänförliga till pensionsförmånerna inte är tillräckliga för att försäkringsgivarna ska kunna uppfylla de garanterade pensionsförmånerna kan If vara tvunget att betala kompletterande försäkringspremier eller på annat sätt säkerställa pensionsåtagandena. Utöver försäkrade pensionsplaner finns i Norge även ofonderade pensionsförmåner för vilka If ansvarar för de löpande utbetalningarna.

För de försäkrade pensionsförmånerna förvaltas det hänförliga kapitalet som en del i försäkringsgivarnas förvaltningsportföljer. I förvaltningen analyseras placeringstillgångarnas egenskaper i förhållande till åtagandenas egenskaper, Asset Liability Management. Nya och befintliga tillgångsslag utvärderas kontinuerligt för att diversifiera tillgångsportföljerna i syfte att optimera förväntad riskjusterad avkastning. Eventuellt överskott som uppstår vid förvaltningen av tillgångarna tillfaller normalt If och/eller de försäkrade. Någon överföring av tillgångsvärden sker inte till övriga försäkringskollektiv.

Ansvaret för övervakning av pensionsplanerna inklusive investeringsbeslut och tillskott ligger gemensamt på försäkringsgivarna och If. Pensionsplanerna är i stort utsatta för likartade väsentliga risker avseende förmånernas slutliga belopp, investeringsrisk i plantillgångarna samt att val av diskonteringsränta påverkar deras värdering i redovisningen.

Vid tillämpningen av IAS 19 beräknas pensionsförpliktelserna samt den på räkenskapsperioden hänförliga pensionskostnaden med aktuariella metoder. Pensionsrättigheter anses intjänade linjärt under anställningstiden. Beräkningen av pensionsförpliktelser baseras på framtida förväntade pensionsutbetalningar och inkluderar antaganden om dödlighet, personalomsättning och lönetillväxt. Den nominellt beräknade skulden diskonteras till nuvärde med räntesatser baserade på extrapolerade räntekurvor per den 30 november i Sverige och i Norge för företagsobligationer, inklusive säkerställda bostadsobligationer, med kreditbetyg AAA och AA och approximativt uppdaterade för att återspegla marknadsläget i mitten av december. Den valda diskonteringsräntan beaktar durationen på bolagets pensionsförpliktelser. Efter avräkning för förvaltningstillgångar redovisas i balansräkningen en nettotillgång eller skuld.

I följande tabeller redovisas några väsentliga antaganden, specifikeringar av pensionskostnader, tillgångar och skulder samt en känslighetsanalys som visar den potentiella effekten på förpliktelserna av rimliga ändringar av dessa antaganden vid utgången av räkenskapsåret. Som framgår av tabellerna har den nämnda ändringen av den försäkrade planen för sjukpension i Norge beaktats i årsbokslutet för år 2016 och medfört en oväsentlig effekt på såväl redovisad kostnad som tillgångar och förpliktelser. Redovisade belopp har angivits inklusive särskild löneskatt i Sverige (24,26 %) och motsvarande avgift i Norge (14,1 %–19,1 %).

TABELL 25 – Specifikation av förpliktelser för ersättningar till anställda per geografiskt område

MSEK	Sverige	Norge
Redovisas i resultaträkning och övrigt totalresultat		
Kostnader avseende tjänstgöring under innevarande år	-51	-34
Kostnader/intäkter avseende tjänstgöring tidigare år m.m.	-4	64
Räntekostnad, nettopensionsskuld	-9	-11
Summa i resultaträkning	-64	19
Omvärderingar av nettopensionsskulden	-79	23
Summa i totalresultat	-143	42
Redovisas i balansräkning		
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	1,969	835
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	1,582	466
Nettoskuld redovisad i balansräkning	387	369
Specifikation per tillgångsslag		
Obligationer, nivå 1	39 %	54 %
Obligationer, nivå 2	0 %	13 %
Aktier, nivå 1	28 %	6 %
Aktier, nivå 3	10 %	3 %
Fastigheter, nivå 3	11 %	12 %
Övrigt, nivå 1	2 %	9 %
Övrigt, nivå 2	6 %	3 %
Övrigt, nivå 3	4 %	0 %

4 VÄRDERINGSMETODER FÖR SOLVENSÄNDAMÅL

TABELL 26 – Aktuariella antaganden som används för beräkningen av förmånsbestämda pensionsplaner

	Sverige	Norge
	2016-12-31	2016-12-31
Diskonteringsränta	2,75 %	2,75 %
Lönetillväxt	2,75 %	3,00 %
Prisinflation	1,75 %	2,00 %
Livslängdstabell	FFFS 2007:31 +1 år	K2013
Pensionsförpliktelseernas genomsnittliga löptid	22 år	13 år
Förväntade inbetalningar till de förmånsbestämda pensionsplanerna under 2016 respektive 2017	91	25

TABELL 27 – Känslighetsanalys av effekten av rimligt möjliga förändringar

	2016		
MSEK	Sverige	Norge	Summa
Diskonteringsränta, +0,50 %	-236	-56	-292
Diskonteringsränta, -0,50 %	270	62	332
Lönetillväxt, +0,25 %	79	7	86
Lönetillväxt, -0,25 %	-73	-7	-80
Förväntad livslängd, +1 år	76	21	97

TABELL 28 – Analys av förpliktelseerna för ersättningar till anställda

	2016		
MSEK	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2,484	320	2,804
Placeringar i pensions-tillgångar till marknadsvärde	2,048	–	2,048

5 Solvenssituation

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

Kapitalhantering inom If definieras som en process för att fastställa och bibehålla erforderlig kapitalnivå i syfte att stödja Ifs affärsverksamhet. Kapitalhanteringen skall säkra If finansiella styrka över tid, samt möjliggöra tillväxtmöjligheter och uppfylla övriga mål för en sund riskhantering inom affärsverksamheten.

Styrelsen i If har det övergripande ansvaret för strategin för risk- och kapitalhantering vilket regleras i Ifs riskhanteringspolicy, se avsnitt 2.2.

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsingripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Hänsyn tas också till andra interna och externa kapitalmått. En tillräcklig kapitalbuffert krävs för att säkerställa fortlöpande solvens. Följande metoder för kapitalhantering tillämpas inom If för att säkra tillräcklig kapitalnivå:

- Beräkning av risk- och kapitalställning en gång per kvartal, med hjälp av både lagstadgade och interna solvensmått;
- Bedömning av buffertar och kapitalbehov;
- Projektion av risker och kapitalbehov enligt den finansiella planen;
- Allokering av kapital till affärsområden och affärgrenar för att säkerställa att ett riskbaserat tillvägagångssätt används för att sätta mål och utvärdera lönsamhet;
- Säkerställande av utdelningskapacitet genom effektivt nyttjande av återförsäkring, concernsynergier och diversifieringsfördelar; samt
- Genomförande av stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet, genom sin löpande analys och bedömning, solvenssituation utifrån både externa och interna mått.

Ifs risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Marknadsriskerna följs upp och redovisas månadsvis samtidigt som andra risker följs upp och redovisas kvartalsvis. Resultatet av dessa aktiviteter och uppföljningen av dem dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas också till Ifs styrelse.

Ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt, är den årliga ORSA-rapporten, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8.

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för Ifs kapitalhanteringsplan på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen på medellång sikt täcker planperioden och beskriver hur utdelningsprognoserna kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under verksamhetens planeringsperiod och säkerställa att styrelsen får relevanta indata för sin strategiska ledningsprocess och ramverket för

beslutsfattande. Bedömningen tar hänsyn både till eventuella risker på medellång och lång sikt och redogör genom regelbundna uppdateringar för eventuella sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin som kan påverka tidigare analyser som utförts under planeringsperioden och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Kapitaltäckningsmått

Enligt Solvens II är kapitalkraven för If solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas enligt Solvens II-regelverket.

Enligt regelverket skall ett försäkringsbolag ha en tillräcklig kapitalbas som vid varje givet tillfälle har täckning för en konfidentsgrad på 99,5 % (händelse som inträffar en gång på 200 år). Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ger rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett första myndighetsingripande i tillsynen av bolagets solvens. Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85 % av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

If tillämpar också andra mått, utöver de lagstadgade kapitalkraven, för att beskriva sin risk- och kapitalställning:

- Ekonomiskt kapital är ett internt mått och används till att fastställa interna risklimiter och mäta och hantera den sammanställda riskexponeringen; samt
- Mått från externa ratingbolag – bl.a. för att bibehålla kreditbetyget A från Standard & Poor's och Moody's.

5.1.1.3 Lagstadgade kapitaltäckningsmått

Det lagstadgade solvenskapitalkravet är en väsentlig del av det riskbaserade solvensramverket och söker täcka alla potentiella risker som ett försäkringsbolag kan exponeras för. Solvenskapitalkravet syftar till ett heltäckande tillvägagångssätt, som inkluderar alla relevanta kvantifierbara risker och tar hänsyn till diversifieringen mellan de olika risktyperna.

I november 2016 fick If godkännande från Finansinspektionen i Sverige att använda en partiell intern modell för beräkning av solvens- och minimikapitalkrav. Under den s.k. förprövningsprocessen har If sedan 2011 utvecklat sin interna modell för försäkringsrisker för att uppfylla Solvens II-kraven. Den interna modellen beräknar de väsentligaste försäkringsriskerna medan andra risker, bl.a. marknadsrisk, beräknas enligt Solvens II-standardformeln med tillämpning av övergångsregler för aktiekursrisk. Före november 2016 tillämpade If Solvens II-standardformeln (med övergångsregler för aktiekursrisk) vid beräkning av solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav.

5.1.1.4 Internt mått för ekonomiskt kapital

Ekonomiskt kapital är ett internt mått som visar storleken på avvikelser från förväntat resultat beräknat med en konfidentsgrad motsvarande 99,5 % på ett års sikt. Ifs större kvantifierbara risker ingår i beräkningen av ekonomiskt kapital, som modelleras med den interna modellen. Beräkningarna är baserade på en ekonomisk, marknadskonsistent värdering, med undantag för operativ risk och mindre väsentliga risker som kvantifieras med hjälp av Solvens II-standardformeln.

Ekonomiskt kapital utgör utgångspunkt för:

- Allokering av kapital till affärsområden och affärgrenar för att säkerställa att ett riskbaserat tillvägagångssätt används för att sätta mål och utvärdera lönsamhet;

- Utvärdering av investeringsriktlinjer och limiter;
- Utvärdering av återförsäkringsprogram;
- Utvärdering av påverkan på riskprofilen vid förändringar i investeringsportföljen; och
- Utvärdering av risken över verksamhetens planeringshorisont.

5.1.1.5 Mått framställda av ratingbolag

If har erhållit kreditbetyget A+ från Standard & Poor's och A1 från Moody's. Ifs mål är att bibehålla kreditbetyget A, främst baserat på krav från större företagskunder och försäljningskanalen för mäklare. If-gruppens riskhantering (Enterprise Risk Management) har erhållit kreditbetyget "Strong" från ratinginstitutet Standard & Poor's. Kreditbetygen från Standard & Poor's och Moody's avges som ett led i en interaktiv ratingprocess, med fokus på If-gruppen.

5.1.2 Ifs kapitalbas och solvensställning den 31 december 2016

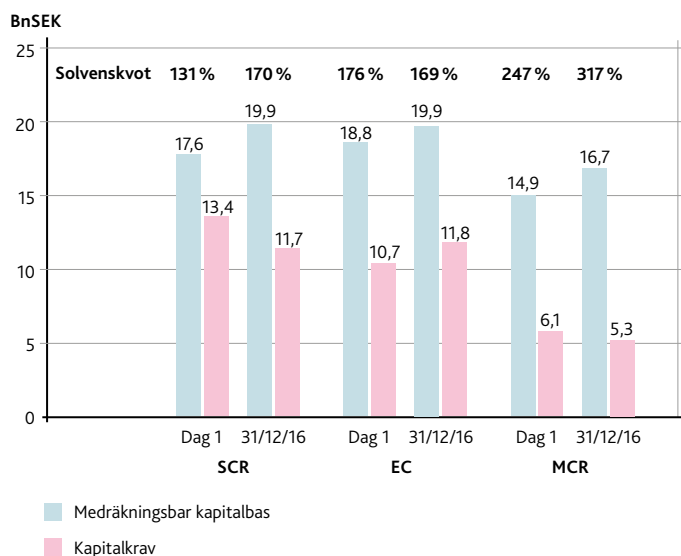
Den 31 december 2016 hade If en kvot för medräkningsbar kapitalbas i proportion till solvenskapitalkravet på 170% och en kvot för medräkningsbar kapitalbas i proportion till minimikapitalkravet på 317%. Övergångsreglerna för aktiekursrisk tillämpas.

För lagstadgade solvensberäkningar före november 2016 tillämpade If standardformeln med övergångsregler för aktiekursrisk. Den 1 januari 2016 (den s.k. Dag 1-rapporteringen enligt Solvens II) hade If en kvot för medräkningsbar kapitalbas i proportion till solvenskapitalkravet på 131% och en kvot för medräkningsbar kapitalbas i proportion till minimikapitalkravet på 247%. Ökningen av solvensställningen under året är ett resultat av att Ifs partiella interna modell godkännts samt att en ökning skett av den medräkningsbara kapitalbasen.

Den 31 december 2016 var kvoten för medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital 169%, jämfört med 176% den 31 december 2015.

If bedöms ha en stark kapitalstruktur och solvens. Ifs lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

FIGUR 17, Översikt av Ifs risk, kapital och solvens den 1 januari 2016 och den 31 december 2016.

5.1.2.1 Förändrad ställning för kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har ökat med 2 317 MSEK under redovisningsperioden. Förändringen beror huvudsakligen på balanserat nettoresultat samt en ökning av värderingsjusteringarna enligt Solvens II. Övergången från att använda standardformeln för solvenskapitalkravet som tillämpligt lagstadgat kapitalkrav per den 1 januari 2016 till den partiella interna modellen för solvenskapitalkravet den 31 december 2016 har bidragit till ökningen av värderingsjusteringarna som ett resultat av att en lägre riskmarginal tillämpas vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II-balansräkningen. Ökningen av kapitalbasen på nivå 2, se 5.1.2.3 nedan, beror främst på en ökning av det norska naturskadekapitalet. Värdet för Ifs efterställda skulder på nivå 2 påverkas också av förändringar av räntesatser och valutor. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts under redovisningsperioden.

TABELL 29 – Förändrad ställning för Ifs kapitalbas under redovisningsperioden

Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet den 1 januari 2016	17 564
Förändring i överskott av tillgångar mot skulder enligt årsredovisningen	5 457
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringarna (överskott av tillgångar mot skulder)	1 008
Förändring av efterställda skulder	51
Föreslagen utdelning	-4 200
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet den 31 december 2016	19 880

TABELL 30 – Förändring i Ifs kapitalbas per nivå under redovisningsperioden

MSEK	31.12.2016	01.01.2016	Total förändring, per nivå
Nivå 1	15 642	13 726	1 916
Nivå 2	4 238	3 838	401
Nivå 3	0	0	0

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Ifs kapitalbas består av summan av primärkapital och tilläggs-kapital. Primärkapitalet består dels av överskott av tillgångar mot skulder och dels eventuella efterställda skulder i Solvens II-balansräkningen som kan åberopas för att täcka förluster. If har för närvarande inga kapitalbasposter som kvalificerar för behandling som tilläggskapital.

Ifs tillgängliga kapitalbas nivå indelas baserat på förutsättningar för att täcka solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Nivåerna återspeglar graden av förlusttäckning för ett bolags kapitalbas i händelse av en likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

TABELL 31 – Nivåindelning av Ifs kapitalbas

MSEK	Summa	Nivå 1 - obegränsat	Nivå 1 - begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	104	104			
Avstämningsreserv	15 538	15 538			
Efterställda skulder	1 161			1 161	
Andra kapitalbasposter godkända av tillsynsmyndigheten	3 077			3 077	
Summa kapitalbas, QRT S.23.01.01	19 880	15 642	0	4 238	0

Den 31 december 2016 uppfyllde Ifs stamaktiekapital på 104 MSEK kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Ifs avstämningsreserv uppgick till 15 538 MSEK den 31 december 2016. Avstämningsreserven består av reservfond, fond för utvecklingsutgifter, fond för verkligt värde för tillgångar som innehas för försäljning, balanserad vinst, årets resultat och obeskattade reserver (exklusive norskt naturskadekapital) enligt årsredovisningen, samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 4 200 MSEK har avräknats från avstämningsreserven.

Genom den norska filialen tillhandahåller If egendomsförsäkring som bland annat skyddar mot skador som orsakas av naturkatastrofer. Filialen är därför medlem av den s. k. norska naturskadepoolen och skyldig att avsätta eget kapital i form av naturskadekapital. Ifs norska naturskadekapital på 3 077 MSEK ingår som kapitalbas på nivå 2 och presenteras som övriga poster godkända av tillsynsmyndigheten.

Övriga poster som ingår som kapitalbas på nivå 2 består av Ifs efterställda skuld på 1 161 MSEK, nominellt uppgående till 110 MEUR. Den efterställda skulden på 110 MEUR är daterad, med ett slutligt förfall under 2041. Den efterställda skulden har begränsade incitament för återbetalning med en första inlösoption den 8 december 2021 (10 år från emissionsdatum). Det

efterställda lånet kan införas som kapitalbas på nivå 2 genom övergångsregler. If kan, efter ett myndighetsgodkännande och med fullgod solvensställning, välja att lösa in den efterställda skulden vid första inlösoptionsdatum eller vid de kvartalsvisa räntebetalningsdatum som infaller efter den 8 december 2021.

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Alla poster som ingår i kapitalbasposterna på nivå 1 är odaterade och uppfyller därmed permanenskraven. Det nominella belopp på 110 MEUR i efterställda skulder som ingår i kapitalbasen på nivå 2 är inte odaterat, men har ett slutligt förfall under 2041 och durationen bedöms därför vara tillräckligt lång. Detta kan jämföras med den viktade genomsnittliga durationen för Ifs försäkringstekniska avsättningar på 4,4 år.

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränskrav för medräkning

If har en tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Medräkningsbegränsningar avseende kapitalbasen på nivå 2 för täckning av Ifs solvenskapitalkrav saknas, men det finns en medräkningsbegränsning för täckning av minimikapitalkravet eftersom kapitalbasen på nivå 2 är begränsad så att den endast täcker 20 % av minimikapitalkravet.

TABELL 32 – Ifs bedömning av medräkningsbar kapitalbas den 31 december 2016 (inklusive nivåindelning)

MSEK	Summa	Nivå 1 - obegränsat	Nivå 1 - begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	19 880	15 642	0	4 238	0
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	16 697	15 642	0	1 055	0
Solvenskapitalkrav	11 717				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	170 %				
Minimikapitalkrav	5 273				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	317 %				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital inom If mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskottet av tillgångar mot skulder härleds som en komponent av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.01 och S.23.01.01.

Efterställda skulder som uppfyller kraven för medräkning i kapitalbasen utgör en del av primärkapitalet, tillsammans med överskottet av tillgångar mot skulder. Efterställda skulder ingår i primärkapitalet enligt en värderingsmetod som uppfyller Solvens II-reglerna.

Tabell 33 stämmer av eget kapital klassificerat i enlighet med årsredovisningen med överskottet (netto) av tillgångar mot skulder som redovisas för solvensändamål.

TABELL 33 – Överskott av tillgångar mot skulder

MSEK	
Överskott av tillgångar mot skulder, värdering enligt	21 473
a Elimineringar för goodwill och immateriella tillgångar	-721
a Förändringar av uppskjuten skatt	-425
b Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	3 283
d Åtaganden avseende pensionsförmåner	-468
e Förändringar av andra tillgångar och skulder	-112
f Förändringar av värdering, efterställda skulder	-113
Överskott av tillgångar mot skulder, värdering för solvensändamål	22 919
Totalsumma för alla avstämningsrörelser a-f, p.g.a. värderingsskillnader	1 446

Tabell 34 visar det egna kapitalet som ett överskott av tillgångar mot skulder värderat enligt god svensk redovisningssed jämfört med ett överskott av tillgångar mot skulder värderat enligt Solvens II.

TABELL 34 – Överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens III

MSEK	
Stamaktiekapital	104
Reservfond	388
Fond för utvecklingskostnader	14
Fond för verkligt värde	3 980
Balanserad vinst och årets resultat	9 897
Obeskattade reserver	7 090
Summa eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen (motsvarande överskott av tillgångar mot skulder enligt god svensk redovisningssed)	21 473
Justeringar för Solvens II-ändamål	1 446
Överskott av tillgångar mot skulder, värdering för Solvens II-ändamål	22 919

Tabell 35 stämmer av överskottet av tillgångar mot skulder såsom det redovisas för solvensändamål mot Ifs primärkapital.

TABELL 35 – Summa primärkapital för solvensändamål

MSEK	
Överskott av tillgångar mot skulder, Solvens II, redovisat i QRT S.02.01.02 för balansräkningen	22 919
Efterställda skulder i primärkapital (återinförda)	1 161
Föreslagen utdelning	-4 200
Summa tillgängligt primärkapital, redovisat i QRT S.23.01.01 för kapitalbas	19 880
Fördelat på:	
Stamaktiekapital	104
Efterställda skulder	1 161
Andra kapitalbasposter godkända av tillsynsmyndigheten	3 077
Avstämningsreserv	15 538
Summa primärkapital för solvensändamål	19 880

5.1.3 Nyligen genomförda och kommande förändringar relevanta för kapitalhanteringsprocesser och kapitalbas

Den främsta väsentliga förändringen som inträffat under året är övergången från att beräkna de lagstadgade kapitalkraven och den medräkningsbara kapitalbasen med hjälp av standardformeln till att använda en godkänd partiell intern modell från november 2016.

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

5.2.1 Inledning

Enligt Solvens II består kapitalkraven för If av solvenskapitalkrav respektive minimikapitalkrav. Solvenskapitalkravet beräknas genom att kombinera ett antal separata risker och medge diversifieringsfördelar med hjälp av korrelationsmatriser eller andra metoder. Solvenskapitalkravet kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med en konfidensgrad på ca 99,5% över en ettårig tidshorisont.

If tillämpar den partiella interna modellen för sin beräkning av det lagstadgade solvenskapitalkravet. Modelleringen av försäkringsrisken i den partiella interna modellen kombineras med övriga riskmoduler beräknade med standardformeln. Sedan den partiella interna modellen godkändes, utgör solvenskapitalkravet en kombination av de väsentligaste försäkringsriskerna beräknade med hjälp av Ifs interna modell och övriga risker, bl.a. marknadsrisker, som beräknas med hjälp av standardformeln samt med tillämpning av övergångsregler för aktiekursrisken. If använder inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring, skadeåterförsäkring och sjukförsäkring som baseras på standardformeln. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

För att beräkna Ifs solvenskapitalkrav subtraheras en skattejustering från solvenskapitalkravets belopp före skatt som representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet. If utgår från att bolaget kan utnyttja skattejusteringen fullt ut, antingen med hjälp av de befintliga uppskjutna skatteskulderna i Solvens II-balansräkningen eller mot framtida vinster efter en 200-års stresshändelse. Ifs obeskattade reserver ingår i sin helhet i kapitalbasen och därför justeras beräkningen av skattejusteringsbeloppet för solvenskapitalkravet så att den tar hänsyn till att dessa reserver först och främst täcker förlusterna före skatt. Detta påverkar beräkningen av skattejusteringen eftersom det innebär att Ifs beräkning av förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter endast tar hänsyn till den del av solvenskapitalkravet före skatt, som överskrider de obeskattade reserverna.

Minimikapitalkravet beräknas för respektive affärgren inom If genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen) för varje affärgren, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll; och
- En faktor som tillämpas på premieinkomsten för varje affärgren under de senaste 12 månaderna, netto efteråterförsäkring, och med ett minsta värde noll.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med en konfidensgrad på ca 85% över en ettårig tidshorisont. If har exponeringar både i samband med liv- och skadeförsäkring och därför härleds bolagets minimikapitalkrav (linjär formelkomponent) separat för livförsäkring (inkluderar Ifs livräntor för skadeförsäkring och hälso- och

sjukvårdsförsäkring) och exponeringar i samband med skadeförsäkring. För det linjära minimikapitalkravet tillämpar If de lägsta och högsta nivåerna på 25 % respektive 45 % för solvenskapitalkravet. Den slutliga beräkningen av minimikapitalkravet använder sedan det linjära minimikapitalkravet ovan och tar hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

- Minst 25 % och maximalt 45 % av solvenskapitalkravet; och
- 3,7 MEUR (som är den absolut lägsta tillämpbara nivån för If).

Ifs linjära minimikapitalkrav överstiger den övre gränsen för minimikapitalkravet och därför har minimikapitalkravet satts till den övre gränsen för minimikapitalkravet. Minimikapitalkravet för den 31 december 2016 motsvarar den övre gränsen för minimikapitalkravet (5,3 miljarder svenska kronor eller 45 % av solvenskapitalkravet). Mer information om Ifs beräkning av minimikapitalkravet finns i QRT S.28.01.01.

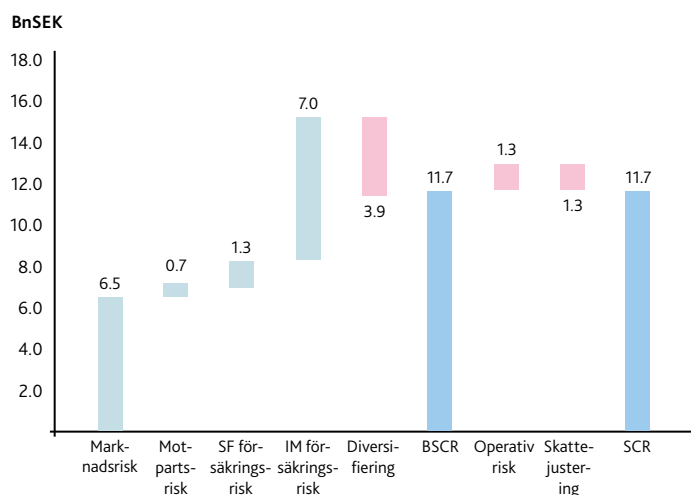
Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.01.01 och S.28.01.01.

5.2.2 Översikt av Ifs lagstadgade kapitaltäckningskrav

Figuren nedan sammanfattar Ifs solvenskapitalkrav, som är baserade på den partiella interna modellen.

Den 31 december 2016 hade If, med utgångspunkt från den partiella interna modellen, en solvenskvot på 170 % för solvenskapitalkravet och 317 % för minimikapitalkravet, de två kapitalnivåer som If bedöms efter i enlighet med Solvens II-ramverket, tillsammans med en analys av kapitalbas och solvensställning i avsnitt 5.1.

FIGUR 18 – Solvenskapitalkrav den 31 december 2016

Figur 18 ovan visar att, vid sidan av försäkringsrisk, dominerar marknadsrisk i Ifs beräkning av det primära solvenskapitalkravet. De främsta komponenterna för marknadsrisk som är relevanta för If är spreadrisk, aktiekursrisk och valutarisk. En uppdelning av riskerna som modelleras av den partiella interna modellen visas i QRT S.25.02.21.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av If.

5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används

5.4.1 Inledning

Den största skillnaden mellan standardformeln och den partiella interna modellen är modelleringsmetoderna och de kapitalkrav som dessa ger upphov till. Modelleringen av försäkringsrisk i den partiella interna modellen baseras på stokastiska simuleringar av premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Eftersom den partiella interna modellen beaktar geografisk diversifiering och är parametriserad med utgångspunkt från interna data ger den en mer rättvisande bild av det till försäkringsrisken relaterade kapitalet än standardformeln.

Huvudsyftet med den interna modellen för försäkringsrisk är att bidra till riskhanteringsprocessen. Modellen används främst för:

- Beräkning av ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav;
- Allokering av kapital till affärgrenar och beräkning av riskbaserade måltal för totalkostnadsprocent;
- Utvärdering av strukturer för återförsäkringsprogram; och
- Risk- och solvensbedömning över planeringshorisonten (ORSA)

I den partiella interna modellen modelleras försäkringsverksamheten per land, affärsområde och försäkringsklass uppdelade i homogena riskgrupper, så kallade affärgrenar. Försäkringsrisk inkluderar premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Modelleringen av premierisk och avsättningsrisk baseras på statistiska metoder för modellering av försäkringsrisk, som tillämpas på Ifs historiska data. Risker som inte omfattas av den interna modellen enligt regelverket är marknadsrisk, operativ risk, motpartsrisk, annullationsrisk och omprövningsrisk för skadelivräntor. De beräknas istället med Solvens II-standardformeln och resultaten av den interna modellen aggregeras med dem för att erhålla det slutliga solvenskapitalkravet. Marknadsrisk och operativ risk är signifikanta jämfört med övriga risker baserade på standardformeln.

När det gäller försäkringsrisk är användningen av korrelationsmatriser främst relevant för försäkringsrisk utan katastrofrisk, men även inflationen är en stark drivkraft. Korrelationer för försäkringsrisk baseras på en kombination av kvantitativ analys och kvalitativa bedömningar från experter inom verksamheten. Katastrofrisk modelleras med hjälp av katastrofmodeller från tredje part som modellerar händelser och deras effekt på hela portföljen. Inflationsscenarierna betraktas som fristående från skadeutfallen, eftersom små och medelstora skador utan inflation, stora skador, avsättningsrisk eller katastrofskador inte bedöms vara beroende av utvecklingen av konsumentprisindex – istället fångas inflationseffekten upp som en riskfaktor under modelleringen av försäkringsrisk genom att addera inflation till det inflationsfria skadeutfallet, så att beroendeförhållanden både inom länder och mellan länder tas hänsyn till med avseende på denna variabel.

För det primära solvenskapitalkravet aggregeras kapitalkraven för risker som omfattas av standardformeln med kapitalkraven från den interna modellen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris baserad på standardformelns korrelationsparametrar.

Operativ risk tillförs det resulterande kapitalkravet utan antagande om diversifieringseffekter.

Modelleringshorisonten är ett år och riskmålet som används för solvenskapitalkravet enligt Solvens II är det riskutsatta värdet med en konfidensgrad på 99,5 % för kapitalbasens förändring. Eftersom den interna modellen är baserad på simulationer ger den en fullständig fördelning av utfallen och If begränsas därför inte till ett specifikt riskmål eller en specifik konfidensgrad. De främsta riskmåten som modellen redovisar är solvenskapitalkravet och ekonomiskt kapital 99,5 %.

Den främsta anledningen till skillnaderna mellan resultaten från standardformeln och resultaten från den partiella interna modellen avser diversifieringseffekter avseende försäkringsrisk. If tecknar försäkringar som täcker risker för individer och bolag i olika geografiska områden, främst Sverige, Norge och Danmark, men tecknar också försäkringar för nordiska kunders verksamhet utanför de nordiska länderna. Verksamheten är inte bara geografiskt diversifierad utan tillhandahåller också diversifierade försäkringsprodukter. Standardformeln tar inte hänsyn

till geografiska diversifieringsfördelar mellan de skandinaviska länderna, medan Ifs interna modell reflekterar de diversifieringseffekter som verksamheten genererar. Capital Management-enheten ansvarar för specificeringen av de data som krävs under olika faser för den interna modellen. Riskdata, inklusive data för den interna modellen, samlas in och arkiveras i en specialanpassad databas. Den interna modellen använder olika typer av data, inklusive data som används för riskparametriseringen och exponeringsdata i form av bland annat reserver och data för finansiell planering.

Alla specifikationer och kvalitetskrav på data ingår i dokumentationen för databasen och följer bolagets instruktion för hantering av redovisnings- och riskdata.

5.5 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara nödvändig att redovisa.

BILAGA 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning

Mått	Kapitalbas
Ekonomiskt kapital (EC): Det ekonomiska kapitalet baseras på Ifs interna modell och är ett riskmål som används både vid intern och extern riskrapportering och vid beslutsfattande. Det ekonomiska kapitalet är en metod att mäta risk och inkluderar de risker som beräknas i Ifs interna modell (den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav) och risker som fångas upp av Solvens II-standardformeln (standardformeln för solvenskapitalkrav). Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa försäkringsrisken och marknadsrisken från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med standardformeln. Den interna modellens del av det ekonomiska kapitalet definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5 % under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år"). Observera att Ifs partiella interna modell (den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav) och riskmålet för ekonomiskt kapital skiljer sig åt eftersom det ekonomiska kapitalet modellerar marknadsrisker medan omfånget är mindre för den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav där standardformeln istället används för marknadsrisk. Förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter ingår i beräkningarna för den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav, på samma sätt som för standardformeln för solvenskapitalkrav.	Det ekonomiska kapitalet ska främst ses som ett riskmål och inte ett kapitalkrav. Kapitalbasen baseras främst på en balansräkning som överensstämmer med Solvens II och där den medräkningsbara kapitalbasen med beräknad riskmarginal baseras på den interna modellen och inte på det regulatoriska solvenskapitalkravet (se även vad som sägs om solvenskapitalkraven nedan).
Solvenskapitalkrav (SCR) (Solvens II): Solvenskapitalkravet definieras som kapitalbasens förändring under en ettårig tidsperiod, vid konfidensnivån 99,5 % ("1 på 200 år"). SF SCR: Det solvenskapitalkrav som erhålls med hjälp av Solvens II-standardformeln (tar även hänsyn till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt). If tillämpar standardformeln så att hänsyn tas till övergångsreglerna för aktiekursrisk och därmed minskar den totala kostnaden för aktiekursrisken från standardformeln för solvenskapitalkrav. PIM SCR: Solvenskapitalkravet som erhålls genom att sammanställa försäkringsrisken från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med standardformeln och ta hänsyn till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. Detta representerar den interna modellens tillämpning för If enligt regelverket. Den interna modellens del av den partiella interna modellen definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5 % under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år"). Den interna modellen används både vid intern och extern riskrapportering och som stöd vid beslutsfattande. SF eller PIM MCR: Standardformeln för solvenskapitalkravet eller den partiella interna modellen för solvenskapitalkravet påverkar nivån för minimikapitalkravet. Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom den normalt ska vara 25-45 % av solvenskapitalkravet.	Solvens II-kapitalbas baserad på en Solvens II-värdering av balansräkningen och nivåindelning av balansräkningens poster. Värderingsjusteringarna som tillämpas för att erhålla de ekonomiska Solvens II-balansräkningar för solvensändamål beskrivs mer detaljerat i kapitel 4. SF kapitalbas: Kapitalbasen baseras främst på en balansräkning som överensstämmer med Solvens II och där den medräkningsbara kapitalbasen med beräknad riskmarginal baseras på ett solvenskapitalkrav enligt standardformeln. PIM kapitalbas: Kapitalbasen baseras främst på en balansräkning som överensstämmer med Solvens II och där den medräkningsbara kapitalbasen med beräknad riskmarginal baseras på den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav. MCR kapitalbas: Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet erhålls från samma tillgängliga kapitalbasposter som för den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet (standardformeln eller partiell intern modell för medräkningsbar kapitalbas), med den skillnaden att ytterligare begränsningar gäller vad avser medräkningen av sådana kapitalbasposter för att även täcka minimikapitalkravet.

BILAGA 2**KVANTITATIVA
RAPPORTERINGSMALLAR (QRT)**

S.02.01.02**Balansräkning****Tillgångar**

Immateriella tillgångar

Uppskjutna skattefordringar

Överskott av pensionsförmåner

Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk

Placeringstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)

Fastighet (annat än för eget bruk)

Innehav i anknutna företag, inklusive intressebolag

Aktier

Aktier – börsnoterade

Aktier – icke börsnoterade

Obligationer

Statsobligationer

Företagsobligationer

Strukturerade produkter

Värdepapperiserade lån och lån med ställda säkerheter

Investeringsfonder

Derivat

Banktillgodohavanden som inte är likvida medel

Övriga investeringar

Tillgångar som innehas för index-reglerade avtal och fondförsäkringsavtal

Lån och hypotekslån

Lån på försäkringsbrev

Lån och hypotekslån till fysiska personer

Andra lån och hypotekslån

Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:

Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring

Skadeförsäkring exklusive sjukförsäkring

	Solvens II- värde
	C0010
R0030	
R0040	
R0050	
R0060	87 933
R0070	77 385 143
R0080	1 659
R0090	
R0100	10 742 805
R0110	10 734 882
R0120	7 922
R0130	64 931 865
R0140	10 961 665
R0150	53 970 200
R0160	
R0170	
R0180	1 579 563
R0190	129 251
R0200	
R0210	
R0220	
R0230	255 111
R0240	
R0250	
R0260	255 111
R0270	1 887 534
R0280	1 887 534
R0290	1 527 371

Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	R0300	360 163
Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal	R0310	
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	R0320	
Livförsäkring exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal	R0330	
Livförsäkring med indexreglerade förmåner och fondförsäkring	R0340	
Depåer hos företag som avgivit återförsäkring	R0350	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	R0360	2 736 601
Återförsäkringsfordringar	R0370	119 839
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	R0380	1 667 265
Egna aktier (direkt innehav)	R0390	
Fordringar avseende primärkapitalposter eller garantikapital som infordrats men ej inbetalats	R0400	
Kontanter och andra likvida medel	R0410	742 291
Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans	R0420	84 768
Summa tillgångar	R0500	84 966 486
Skulder		C0010
Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring	R0510	45 044 700
Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)	R0520	34 927 044
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0530	
Bästa skattning	R0540	33 901 387
Riskmarginal	R0550	1 025 657
Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)	R0560	10 117 657
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0570	
Bästa skattning	R0580	9 793 250
Riskmarginal	R0590	324 407
Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	R0600	5 990 329
Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande livförsäkring)	R0610	1 320 346
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0620	
Bästa skattning	R0630	1 310 524
Riskmarginal	R0640	9 823

Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive sjukförsäkring samt indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	R0650	4 669 983
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0660	
Bästa skattning	R0670	4 600 034
Riskmarginal	R0680	69 948
Försäkringstekniska avsättningar – indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal	R0690	
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0700	
Bästa skattning	R0710	
Riskmarginal	R0720	
Eventualförpliktelser	R0740	
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	R0750	316 786
Pensionsåtaganden	R0760	756 005
Depåer från återförsäkrare	R0770	
Uppskjutna skatteskulder	R0780	1 132 020
Derivat	R0790	332 947
Skulder till kreditinstitut	R0800	
Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut	R0810	
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	R0820	1 337 329
Återförsäkringsskulder	R0830	248 298
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	R0840	4 549 258
Efterställda skulder	R0850	1 161 370
Efterställda skulder som inte ingår i primärkapitalet	R0860	
Efterställda skulder som ingår i primärkapitalet	R0870	1 161 370
Övriga skulder som inte visas någon annanstans	R0880	1 178 260
Summa skulder	R0900	62 047 303
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	R1000	22 919 183

S.05.01.02

Premier, ersättningar och kostnader per affärgren

		Affärgren för: skadeförsäkring och återförsäkringsförpliktelser (direkt försäkring och beviljad proportionell återförsäkring)								
		Sjukvårds-försäkring	Försäkring avseende inkomst-skydd	Trygghets-försäkring vid arbets-skada	Ansvarsför-säkring för motor-fordon	Övrig motorfordons-försäkring	Sjö-, luftfarts- och transport-försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvarsför-säkring	Kredit- och borgensför-säkring
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090
Premieinkomst										
Brutto – direkt försäkring	R0110		3 478 213	669 822	3 836 859	10 093 956	884 583	10 038 819	1 568 826	
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0120						27 603	407 907	273 469	
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0130									
Återförsäkrarens andel	R0140		28 797	40 070	5 202	40 481	156 298	785 136	316 860	
Netto	R0200		3 449 416	629 753	3 831 657	10 053 475	755 888	9 661 590	1 525 435	
Intjänade premier										
Brutto – direkt försäkring	R0210		3 459 198	688 578	3 837 309	9 776 729	897 864	10 072 678	1 581 689	
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0220						28 447	413 684	268 258	
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0230									
Återförsäkrarens andel	R0240		27 887	39 787	5 202	56 442	161 877	785 355	325 889	

Netto	R0300		3 431 311	648 791	3 832 108	9 720 286	764 434	9 701 007	1 524 057	
Inträffade skadekostnader										
Brutto – direkt försäkring	R0310		2 348 928	-26 600	1 557 553	6 574 924	513 471	6 334 675	703 406	
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0320						-5 068	248 190	531 972	

		Affärsgrän för: skadeförsäkring och återförsäkringsförpliktelser (direkt försäkring och beviljad proportionell återförsäkring)								
		Sjukvårds- försäkring	Försäkring avseende inkomst- skydd	Trygghets- försäkring vid arbets- skada	Ansvarsför- säkring för motor- fordon	Övrig motorfordons- försäkring	Sjö-, luftfarts- och transport- försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvarsför- säkring	Kredit- och borgensför- säkring
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090
Brutto – mottagen icke- proportionell återförsäkring	R0330									
Återförsäkrarens andel	R0340		11 926	14 092	2 290	32 007	61 043	100 881	419 181	
Netto	R0400		2 337 003	-40 691	1 555 263	6 542 917	447 360	6 481 984	816 196	
Ändringar inom övriga avsättningar										
Brutto – direkt försäkring	R0410									
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0420									
Brutto – mottagen icke- proportionell återförsäkring	R0430									
Återförsäkrarens andel	R0440									
Netto	R0500									
Uppkomna kostnader	R0550		737 536	125 259	1 171 994	1 909 612	174 518	2 155 545	353 089	
Övriga kostnader	R1200									
Totala kostnader	R1300									

		Affärsgrän för: skadeförsäkring och återförsäkringsförpliktelser (direkt försäkring och beviljad proportionell återförsäkring)			Affärsgrän för: mottagen icke-proportionell återförsäkring				Totalt
		Rättsskydds-försäkring	Assistans-försäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Sjukförsäkring	Olycksfall	Sjöfart, luftfart, transport	Fastigheter	
		C0100	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0200
Premieinkomst									
Brutto – direkt försäkring	R0110		141 983						30 713 061
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0120								708 979
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0130								
Återförsäkrarens andel	R0140								1 372 842
Netto	R0200		141 983						30 049 198
Intjänade premier									
Brutto – direkt försäkring	R0210		148 327						30 462 372
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0220								710 389
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0230								
Återförsäkrarens andel	R0240								1 402 439

Netto	R0300		148 327						29 770 322
Inträffade skadekostnader									
Brutto – direkt försäkring	R0310		117 688						18 124 046
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0320								775 094
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0330								

		Affärsgrän för: skadeförsäkring och återförsäkringsförpliktelser (direkt försäkring och beviljad proportionell återförsäkring)			Affärsgrän för: mottagen icke-proportionell återförsäkring				Totalt
		Rättsskydds-försäkring	Assistans-försäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Sjukförsäkring	Olycksfall	Sjöfart, luftfart, transport	Fastigheter	
		C0100	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0200
Återförsäkrarens andel	R0340								641 420
Netto	R0400		117 688						18 257 720
Ändringar inom övriga avsättningar									
Brutto – direkt försäkring	R0410								
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0420								
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0430								
Återförsäkrarens andel	R0440								
Netto	R0500								
Uppkomna kostnader	R0550		25 556						6 653 110
Övriga kostnader	R1200								484 508
Totala kostnader	R1300								7 137 618

		Affärsgrän för: livförsäkringsförpliktelser						Livåterförsäkringsförpliktelser		Totalt
		Sjuk-försäkring	Försäkring med rätt till överskott	Fond-försäkring och index-försäkring	Annan livförsäkring	Skadelivräntor till följd av skade-försäkrings-avtal som härrör från sjukförsäkrings-åtaganden	Livräntor som härrör från skade-försäkringsavtal och som avser andra försäkrings-förpliktelser än sjukförsäkrings-förpliktelser	Sjuk-försäkring mottagen åter-försäkring	Livåter-försäkring	
		C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0300
Premieinkomst										
Brutto	R1410									
Återförsäkrares andel	R1420									
Netto	R1500									
Intjänade premier										
Brutto	R1510									
Återförsäkrares andel	R1520									
Netto	R1600									
Inträffade skadekostnader										
Brutto	R1610					312 657	309 256			621 913
Återförsäkrares andel	R1620									

Netto	R1700					312 657	309 256			621 913
Ändringar inom övriga avsättningar										
Brutto	R1710									
Återförsäkrares andel	R1720									
Netto	R1800									
Uppkomna kostnader	R1900									
Övriga kostnader	R2500									
Totala kostnader	R2600									

S.05.02.01

Premier, ersättningar och kostnader per land

		Hemland	De fem länder där bruttopremieinkomsterna är högst – skadeförsäkringsåtaganden					De fem länder där bruttopremieinkomsterna är högst och hemland
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070
	R0010		NORWAY	DENMARK	GERMANY	FINLAND	FRANCE	
		C0080	C0090	C0100	C0110	C0120	C0130	C0140
Premieinkomst								
Brutto – direkt försäkring	R0110	14 174 618	12 267 929	3 770 378	130 478	106 846	101 910	30 552 160
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0120	491 123	174 545	43 311				708 979
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0130							
Återförsäkrares andel	R0140	700 759	300 002	153 370	68 365		67 510	1 290 005
Netto	R0200	13 964 982	12 142 472	3 660 319	62 113	106 846	34 401	29 971 134
Intjänade premier								
Brutto – direkt försäkring	R0210	13 738 592	12 458 249	3 766 604	128 315	105 818	105 361	30 302 937
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0220	486 776	181 425	41 409				709 609
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0230							
Återförsäkrares andel	R0240	721 345	303 704	160 353	68 100		67 803	1 321 306

Netto	R0300	13 504 022	12 335 970	3 647 659	60 214	105 818	37 557	29 691 240
Inträffade skadekostnader								
Brutto – direkt försäkring	R0310	8 052 129	7 649 386	2 177 025	6 631	66 887	-7 776	17 944 281
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0320	544 575	117 488	113 031				775 094
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0330							
Återförsäkrares andel	R0340	500 213	70 940	61 249	-1 342		-15 520	615 540
Netto	R0400	8 096 491	7 695 933	2 228 808	7 973	66 887	7 744	18 103 836
Ändringar inom övriga avsättningar								
Brutto – direkt försäkring	R0410							
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0420							
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0430							
Återförsäkrares andel	R0440							
Netto	R0500							
Uppkomna kostnader	R0550	2 767 876	2 784 461	1 024 365	14 395	15 368	17 161	6 623 626
Övriga kostnader	R1200							484 508
Totala kostnader	R1300							7 108 134

		Hemland	De fem länder där bruttopremieinkomsterna är högst – livförsäkringsåtaganden					De fem länder där bruttopremie- inkomsterna är högst och hemland	
		C0150	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210	
		R1400		NORWAY	DENMARK	GERMANY	FINLAND	FRANCE	
		C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	
Premieinkomst									
Brutto	R1410								
Återförsäkrares andel	R1420								
Netto	R1500								
Intjänade premier									
Brutto	R1510								
Återförsäkrares andel	R1520								
Netto	R1600								
Inträffade skadekostnader									
Brutto	R1610	305 896	55 746	250 748		9 523		621 913	
Återförsäkrares andel	R1620								
Netto	R1700	305 896	55 746	250 748		9 523		621 913	

Ändringar inom övriga avsättningar								
Brutto	R1710							
Återförsäkrares andel	R1720							
Netto	R1800							
Uppkomna kostnader	R1900							
Övriga kostnader	R2500							
Totala kostnader	R2600							

S.12.01.02

Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

Försäkringstekniska
avsättningar beräknade
som helhet

Totala medel som kan återkrävas från återförsäkring/specialföretag och finansiell återförsäkring efter justering för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet

	Försäkring med rätt till överskott	Fondförsäkring och indexförsäkring			Annan livförsäkring			Skadeliv-räntor till följd av skade-försäkrings avtal som härrör från andra försäkrings-åtaganden än sjuk-försäkrings-åtaganden	Mottagen återför-säkring	Totalt (livför-säkring utom sjukför-säkring, inkl. fond- och indexför-säkring)
			Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier		Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier			
		C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0010										
R0020										

	Försäkring med rätt till överskott	Fondförsäkring och indexförsäkring			Annan livförsäkring			Skadelivräntor till följd av skadeförsäkringsavtal som härrör från andra försäkringsåtaganden än sjukförsäkringsåtaganden	Mottagen återförsäkring	Totalt (livförsäkring utom sjukförsäkring, inkl. fond- och indexförsäkring)
			Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier		Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier			
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0150
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som summan av bästa skattning och riskmarginal										
Bästa skattning										
Bästa skattning, brutto	R0030							4 600 034		4 600 034
Det totala belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag efter justering för förväntade förluster till följd av att motparten fallerar.	R0080									
Bästa skattning minus belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag och finansiell återförsäkring	R0090							4 600 034		4 600 034

Riskmarginal	R0100						69 948		69 948
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar									
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0110								
Bästa skattning	R0120								
Riskmarginal	R0130								
Försäkringstekniska avsättningar – totalt	R0200						4 669 983		4 669 983

**Försäkringstekniska
avsättningar beräknade som
helhet**

Totala medel som kan återkrävas
enligt återförsäkring/från
specialföretag och finansiell
återförsäkring efter anpassning
för förväntade förluster till följd
av motpartsfallissemang
associerat med återförsäkring
som helhet

**Försäkringstekniska
avsättningar beräknade som
summan av bästa skattning och
riskmarginal**
Bästa skattning
Bästa skattning, brutto

Det totala belopp som kan
återkrävas från återförsäkring
och specialföretag efter justering
för förväntade förluster till följd
av att motparten fallerar

	Sjukförsäkring som liknar livförsäkring			Skadelivräntor till följd av skadeförsäk- ringsavtal som härör från sjukförsäkrings- åtaganden	Mottagen återförsäkring, sjukförsäkring	Totalt, sjukförsäkring som liknar livförsäkring
		Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier			
	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
R0010						
R0020						
R0030				1 310 524		1 310 524
R0080						

	Sjukförsäkring som liknar livförsäkring			Skadelivräntor till följd av skadeförsäkringsavtal som härrör från sjukförsäkringsåtaganden	Mottagen återförsäkring, sjukförsäkring	Totalt, sjukförsäkring som liknar livförsäkring
		Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier			
	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
Bästa skattning minus belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag och finansiell återförsäkring	R0090			1 310 524		1 310 524
Riskmarginal	R0100			9 823		9 823
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar						
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0110					
Bästa skattning	R0120					
Riskmarginal	R0130					
Försäkringstekniska avsättningar – totalt	R0200			1 320 346		1 320 346

S.17.01.02

Försäkringstekniska avsättningar,
skadeförsäkringFörsäkringstekniska avsättningar
beräknade som helhet

Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med återförsäkring som helhet

Försäkringstekniska avsättningar
beräknade som summan av bästa
skattning och riskmarginal

Bästa skattning

Premieavsättningar

Brutto

Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring									
	Sjukvårds- försäkring	Försäkring avseende inkomst- skydd	Trygghets- försäkring vid arbets- skada	Ansvarsför- säkring för motor- fordon	Övrig motor- fordons- försäkring	Sjö-, luftfarts- och transport försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvars- försäkring	Kredit- och borgens- försäkring
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0010									
R0050									
R0060		353 486	130 107	631 894	2 444 661	103 335	2 014 066	365 578	

Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring									
	Sjukvårds- försäkring	Försäkring avseende inkomst- skydd	Trygghets- försäkring vid arbets- skada	Ansvarsför- säkring för motor- fordon	Övrig motor- fordons- försäkring	Sjö-, luftfarts- och transport försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvars- försäkring	Kredit- och borgens- försäkring
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang	R0140	3 847	1 379		10 880	25 134	93 414	72 227	
Bästa skattning av premieavsättningar netto	R0150	349 639	128 728	631 894	2 433 781	78 201	1 920 652	293 350	
Skadeavsättningar									
Brutto	R0160	5 394 610	3 915 046	15 642 961	1 076 618	715 526	5 581 250	5 285 938	
Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang	R0240	5 695	349 242	4 705	3 669	82 363	132 259	1 102 720	
Bästa skattning av skadeavsättningar netto	R0250	5 388 915	3 565 804	15 638 256	1 072 949	633 164	5 448 991	4 183 219	
Bästa skattning totalt – brutto	R0260	5 748 097	4 045 153	16 274 855	3 521 280	818 862	7 595 316	5 651 516	
Bästa skattning totalt – netto	R0270	5 738 555	3 694 532	16 270 150	3 506 730	711 365	7 369 643	4 476 569	
Riskmarginal	R0280	162 406	162 001	442 624	69 229	56 957	296 220	159 131	

**Belopp avseende
övergångsåtgärden för
försäkringstekniska avsättningar**

Försäkringstekniska avsättningar
beräknade som helhet

Bästa skattning

Riskmarginal

**Försäkringstekniska avsättningar
– totalt**

Försäkringstekniska avsättningar
– totalt

Totala medel som kan återkrävas
enligt återförsäkringsavtal/från
specialföretag och finansiell
återförsäkring efter anpassning
för förväntade förluster till följd
av motpartsfallissemang – totalt

Försäkringstekniska avsättningar
minus medel som kan återkrävas
från återförsäkring specialföretag
och finansiell återförsäkring –
totalt

Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring									
	Sjukvårds- försäkring	Försäkring avseende inkomst- skydd	Trygghets- försäkring vid arbets- skada	Ansvarsför- säkring för motor- fordon	Övrig motor- fordons- försäkring	Sjö-, luftfarts- och transport försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvars- försäkring	Kredit- och borgens- försäkring
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0290									
R0300									
R0310									
R0320		5 910 502	4 207 155	16 717 478	3 590 509	875 819	7 891 536	5 810 647	
R0330		9 542	350 622	4 705	14 550	107 496	225 673	1 174 947	
R0340		5 900 960	3 856 533	16 712 773	3 575 959	768 322	7 665 863	4 635 700	

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring			Beviljad icke-proportionell återförsäkring				Total skadeför-säkrings-förpliktelse
	Rättsskydds försäkring	Assistans-försäk-ring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Icke-proportionell sjukåterförsäkring	Icke-proportionell olycksfallsåterförsäkring	Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transportåterförsäkring	Icke-proportionell egendomsåterförsäkring	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0010							
Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter Anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med återförsäkring som helhet	R0050							
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som summan av bästa skattning och riskmarginal								
Bästa skattning								
Premieavsättningar								
Brutto	R0060	18 638						6 061 766

Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang. Bästa skattning av premieavsättningar netto

Skadeavsättningar

Brutto

Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring			Beviljad icke-proportionell återförsäkring				Total skadeförsäkringsförpliktelse
	Rättsskydds försäkring	Assistansförsäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Icke-proportionell sjukåterförsäkring	Icke-proportionell olycksfallsåterförsäkring	Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transportåterförsäkring	Icke-proportionell egendomsåterförsäkring	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	
R0140								206 882
R0150		18 638						5 854 883
R0160		20 921						37 632 872
R0240								1 680 652

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring			Beviljad icke-proportionell återförsäkring				Total skadeförsäkringsförpliktelse
	Rättsskydds försäkring	Assistansförsäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Icke-proportionell sjukåterförsäkring	Icke-proportionell olycksfallsåterförsäkring	Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transportåterförsäkring	Icke-proportionell egendomsåterförsäkring	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
Bästa skattning av skadeavsättningar netto	R0250	20 921						35 952 220
Bästa skattning totalt – brutto	R0260	39 560						43 694 637
Bästa skattning totalt – netto	R0270	39 560						41 807 103
Riskmarginal	R0280	1 496						1 350 063
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar								
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet	R0290							
Bästa skattning	R0300							
Riskmarginal	R0310							

Försäkringstekniska avsättningar – totalt

Försäkringstekniska avsättningar – totalt

Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang – totalt

Försäkringstekniska avsättningar minus medel som kan återkrävas från återförsäkring specialföretag och finansiell återförsäkring – totalt

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring			Beviljad icke-proportionell återförsäkring				Total skadeförsäkringsförpliktelse
	Rättsskydds försäkring	Assistansförsäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Icke-proportionell sjukåterförsäkring	Icke-proportionell olycksfallsåterförsäkring	Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transportåterförsäkring	Icke-proportionell egendomsåterförsäkring	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
R0320		41 055						45 044 700
R0330								1 887 534
R0340		41 055						43 157 166

S.19.01.21
Skadeförsäkrings-
ersättningar

Total skadeförsäkringsverksamhet

Skadeår/för-
säkringsår

Z0010	Skadeår
-------	---------

Utbetalda försäkringsersättningar brutto (ej ackumulerade)

(absolut belopp)

		Utvecklingsår													Under inne- varan- de år	Summan av år (ackumu- lerad)	
		År	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +				
			C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0110			C0170	C0180
Före- gående		R0100											724		R0100	724	724
	2007	R0160	9 304	4 554	1 262	546	340	293	162	113	75	62			R0160	62	16 712
	2008	R0170	10 292	4 785	964	518	346	255	182	107	70				R0170	70	17 517
	2009	R0180	10 965	4 667	1 020	704	305	291	153	97					R0180	97	18 201
	2010	R0190	11 598	5 119	1 118	460	646	236	176						R0190	176	19 354
	2011	R0200	11 965	6 178	1 323	565	322	244							R0200	244	20 595
	2012	R0210	11 618	5 790	1 375	425	319								R0210	319	19 528
	2013	R0220	11 332	5 045	1 091	623									R0220	623	18 089
	2014	R0230	11 369	4 660	1 014										R0230	1 014	17 042
	2015	R0240	11 397	4 927											R0240	4 927	16 323
	2016	R0250	11 659												R0250	11 659	11 659
		Totalt												R0260	19 914	175 022	

Odiskonterad bästa skattning av skadeavsättningar brutto
(absolut belopp)

		Utvecklingsår											Årets slut (diskonterade data)		
		År	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +		
Före- gående			C0200	C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0290	C0300		C0360
	R0100												9 994	R0100	9 086
	2007	R0160									1 337	1 165		R0160	1 070
	2008	R0170								1 437	1 255			R0170	1 153
	2009	R0180							1 696	1 429				R0180	1 320
	2010	R0190						1 790	1 524					R0190	1 411
	2011	R0200					2 149	1 789						R0200	1 689
	2012	R0210				2 560	2 016							R0210	1 871
	2013	R0220			2 969	2 430								R0220	2 278
	2014	R0230		4 116	3 331									R0230	3 157
	2015	R0240	10 511	4 231										R0240	4 072
	2016	R0250	10 902											R0250	10 528
Totalt														R0260	37 633

S.23.01.01
Kapitalbas

Primärkapital före avdrag för ägarintressen i andra finansiella sektorer enligt artikel 68 i delegerade förordning (EU) nr 2015/35

Stamaktiekapital (egna aktier brutto)

Överkursfond relaterad till stamaktiekapital

Garantikapital, medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag

Efterställda medlemskonton

Överskottsmedel

Preferensaktier

Överkursfond relaterad till preferensaktier

Avstämningsreserv

Efterställda skulder

Ett belopp som är lika med värdet av uppskjutna skattefordringar netto

Andra kapitalbasposter som godkänts av tillsynsmyndigheten som primärkapital som ej specificeras ovan

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0010	104 431	104 431			
R0030					
R0040					
R0050					
R0070					
R0090					
R0110					
R0130	15 537 866	15 537 866			
R0140	1 161 370			1 161 370	
R0160					
R0180	3 076 886			3 076 886	

Kapitalbas från den finansiella redovisningen som inte bör ingå i avstämningsreserven och inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som kapitalbas enligt Solvens II

Kapitalbas från den finansiella redovisningen som inte bör ingå i avstämningsreserven och inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som kapitalbas enligt Solvens II

Avdrag

Avdrag för ägarintressen i finansinstitut och kreditinstitut

Totalt primärkapital efter avdrag

Tilläggskapital

Obetalt och ej infordrat garantikapital inlösningsbart på begäran

Obetalt och ej infordrat garantikapital, obetalda och ej infordrade medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag, som kan inlösas på begäran

Obetalda och ej infordrade preferensaktier inlösningsbara på begäran

Ett rättsligt bindande åtagande att på begäran teckna och betala för efterställda skulder

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0220					
R0230					
R0290	19 880 553	15 642 297		4 238 256	
R0300					
R0310					
R0320					
R0330					

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
Bankkreditiv och garantier enligt artikel 96.2 i direktiv 2009/138/EG	R0340				
Andra bankkreditiv och garantier än enligt artikel 96.2 i direktiv 2009/138/EG	R0350				
Framtida fodran av ytterligare bidrag från medlemmar enligt artikel 96.3 första stycket i direktiv 2009/138/EG	R0360				
Framtida fodran av ytterligare bidrag från medlemmar – andra än enligt artikel 96.3 första stycket i direktiv 2009/138/EG	R0370				
Annat tilläggskapital	R0390				
Sammanlagt tilläggskapital	R0400				
Tillgänglig och medräkningsbar kapitalbas					
Total tillgänglig kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet	R0500	19 880 553	15 642 297	4 238 256	
Total tillgänglig kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet	R0510	19 880 553	15 642 297	4 238 256	
Total medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet	R0540	19 880 553	15 642 297	4 238 256	
Total medräkningsbar kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet	R0550	16 696 844	15 642 297	1 054 547	
Solvenskapitalkrav	R0580	11 717 188			
Minimikapitalkrav	R0600	5 272 734			

Medräkningsbar kapitalbas i förhållande till solvenskapitalkrav

Medräkningsbar kapitalbas i förhållande till minimikapitalkrav

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0620	169,67%				
R0640	316,66%				

Avstämningsreserv

Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder

Egna aktier (som innehas direkt och indirekt)

Förutsebarautdelningar, utskiftningar och avgifter

Andra primärkapitalposter

Justering för kapitalbasposter med begränsningar med avseende på matchningsjusteringsportföljer och separata fonder

Avstämningsreserv

Förväntade vinster

	C0060
R0700	22 919 183
R0710	
R0720	4 200 000
R0730	3 181 317
R0740	
R0760	15 537 866

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
Förväntade vinster som ingår i framtida premier – livförsäkringsverksamhet	R0770				
Förväntade vinster som ingår i framtida premier – skadeförsäkringsverksamhet	R0780	1 232 737			
Totala förväntade vinster som ingår i framtida premier	R0790	1 232 737			

S.25.02.21

Solvenskapitalkrav – för företag som använder standardformeln och partiell intern modell

Komponentens unika nummer	Komponentbeskrivning	Beräkning av solvenskapitalkravet	Modellerat belopp	Företagsspecika parametrar	Förenklingar
C0010	C0020	C0030	C0070	C0080	C0090
1	Marknadsrisk	6 529 573			
2	Motpartsrisk	743 143			
3	Teckningsrisk vid livförsäkring	138 001			
4	Teckningsrisk vid sjukförsäkring	206 364			
5	Teckningsrisk vid skadeförsäkring	1 239 564			
7	Operativ risk	1 337 437			
9	Förlusttäckningskapacitet hos uppskjutna skatter (negativt belopp)	-1 305 090			
11	Teckningsrisk interna modellen	7 017 916	7 017 916		

Beräkning av solvenskapitalkrav

Summa odiversifierade komponenter

Diversifiering

Kapitalkrav för verksamhet som drivs i enlighet med art. 4 i direktiv 2003/41/EG

Solvenskapitalkrav exklusive kapitaltillägg

Kapitaltillägg redan infört

Solvenskapitalkrav**Övrig information om solvenskapitalkrav**

Belopp/uppskattning för den övergripande förlusttäckningskapaciteten i försäkringstekniska avsättningar

Belopp/uppskattning för den övergripande förlusttäckningskapaciteten i uppskjutna skatter

Kapitalkrav för undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk

Totalt belopp för teoretiska solvenskapitalkrav för återstående del

Totalt belopp för teoretiska solvenskapitalkrav för separata fonder (andra än de som är knutna till verksamhet som bedrivs i enlighet med artikel 4 i direktiv 2003/41/EG (övergångsregler))

Totalt belopp för teoretiska solvenskapitalkrav för matchningsjusteringsportföljer

Diversifieringseffekter till följd av aggregering av nSCR separata fonder för artikel 304

	C0100
R0110	15 906 908
R0060	-4 189 720
R0160	
R0200	11 717 188
R0210	
R0220	11 717 188
R0300	
R0310	-1 305 090
R0400	
R0410	
R0420	
R0430	
R0440	

S.28.01.01

Minimikapitalkrav – enbart livförsäkrings- eller enbart skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamhet
Linjär formelkomponent för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för skadeförsäkring

	C0010
Minimikapitalkrav _{NL} Resultat	R0010 6 524 457

		Bästa skattning och försäkringstekniska avsättningar netto (efter återförsäkring/specialföretag) beräknade som helhet	Premieinkomst netto (efter återförsäkring) under de senaste 12 månaderna
		C0020	C0030
Sjukvårdsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0020		
Försäkring avseende inkomstskydd och proportionell återförsäkring	R0030	5 738 555	3 449 416
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada och proportionell återförsäkring	R0040	3 694 532	629 753
Ansvarsförsäkring för motorfordon och proportionell återförsäkring	R0050	16 270 150	3 831 657
Övrig motorfordonsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0060	3 506 730	10 053 475
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring och proportionell återförsäkring	R0070	711 365	755 888
Försäkring mot brand och annan skada på egendom och proportionell återförsäkring	R0080	7 369 643	9 661 590
Allmän ansvarsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0090	4 476 569	1 525 435
Kredit- och borgensförsäkring och proportionell återförsäkring	R0100		
Rättsskyddsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0110		
Assistansförsäkring och proportionell återförsäkring	R0120	39 560	141 983
Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag och proportionell återförsäkring	R0130		
Icke-proportionell sjukåterförsäkring	R0140		
Icke-proportionell olycksfallsåterförsäkring	R0150		
Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transportåterförsäkring	R0160		
Icke-proportionell egendomsåterförsäkring	R0170		

Linjär formelkomponent för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för livförsäkring

		C0040			
Minimikapitalkrav _L Resultat	R0200	124 122			
			Bästa skattning och försäkringstekniska avsättningar netto (efter återförsäkring/specialföretag) beräknade som helhet	Premieinkomst netto (efter återförsäkring) under de senaste 12 månaderna	
			C0050	C0060	
Förpliktelser med rätt till andel i överskott – garanterade förmåner	R0210				
Förpliktelser med rätt till andel i överskott – diskretionära förmåner	R0220				
Försäkringsförpliktelser med indexreglerade förmåner och fondförsäkring	R0230				
Annan liv(åter)försäkrings- och sjuk(åter)försäkringsförpliktelser	R0240	5 910 558			
Sammanlagd risksumma för alla liv(åter)försäkringsförpliktelser	R0250				

Övergripande beräkning av minimikapitalkrav

		C0070
Linjärt minimikapitalkrav	R0300	6 648 579
Solvenskapitalkrav	R0310	11 717 188
Högsta minimikapitalkrav	R0320	5 272 734
Lägst minimikapitalkrav	R0330	2 929 297
Kombinerat minimikapitalkrav	R0340	5 272 734
Tröskelvärde för minimikapitalkrav	R0350	36 489
		C0070
Minimikapitalkrav	R0400	5 272 734

KONTAKT:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 980 024 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 10 19 15 15	if.fi